

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอเพื่อใช้ตกแต่งห้องรับประทานอาหารสำหรับร้าน Bonne

Dinning room decoration design form Sisal By Bonne

เลขที่.....
เลขทะเบียน.....**78308**
วัน,เดือน,ปี.....**27 ก.พ. 2551**

b.....**118903A1**
i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2549 - 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง อนุมัติให้
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์.....ประธานกรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ จารุพัชร อาชวะสมิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอเพื่อใช้ตกแต่งห้องรับประทานอาหารสำหรับร้าน Bonne
ชื่อนักศึกษา	นางสาว พรพิมล แม่แพทยคุณ
ภาควิชา	ศิลปอุตสาหกรรม สาขาออกแบบสิ่งทอ
รหัสนักศึกษา	45020290 ชั้นปีที่ 5 ส่งหัวข้อโครงการวิทยานิพนธ์ครั้งที่ 3 วันที่ 11 กันยายน 2549

บทคัดย่อ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์จึงมีการประกอบอาชีพเพาะปลูกเป็นอาชีพหลักของประเทศ พืชที่สามารถปลูกได้มีความหลากหลายแตกต่างกันไปตามส่วนต่างๆของภูมิภาค จึงสามารถพบเห็นวัสดุจากธรรมชาติมากมายในท้องตลาด วัสดุจากธรรมชาติประเภทเส้นใยที่สามารถพบโดยทั่วไป ได้แก่ ฝ้าย ไหม ป่าน ปอ ไช้ มะพร้าว ใยสับปะรด เป็นต้น แต่เมื่อพิจารณาผลิตภัณฑ์จากเส้นใยธรรมชาติในท้องตลาดจะพบว่ามีความแตกต่างในด้านการใช้งานและความหลากหลายค่อนข้างน้อย เนื่องมาจากกรรมวิธีผลิตส่วนใหญ่นิยมการลอกเลียนรูปแบบที่ตลาดต้องการในขณะนั้นจึงทำให้มีสินค้าชนิดเดียวกันในท้องตลาดมากเกินความต้องการจนเกิดการแข่งขันทางด้านราคาในที่สุด แม้ความสามารถในงานหัตถกรรมของคนไทยจะเป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศก็ตามแต่กลับไม่สามารถทำราคาที่เหมาะสมได้ เป็นเหตุให้งานหัตถกรรมจากวัสดุธรรมชาติในไทยไม่ก่อให้เกิดรายได้เท่าที่ควร ขาดเอกลักษณ์ ทำให้ผู้ซื้อเห็นคุณค่าของผลิตภัณฑ์น้อยลง เพราะสินค้าที่มีลักษณะเหมือนกัน ในปริมาณมากผู้ซื้อจึงเข้าใจว่าเป็นงานที่ผลิตด้วยเครื่องจักรจากระบบอุตสาหกรรม

ปัจจุบันมีร้านค้ามากมายที่พยายามนำวัตถุดิบจากธรรมชาติมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อการค้ามากขึ้น แต่มักประสบปัญหาของความไม่หลากหลายของสินค้าเนื่องจากมักจะทำตามและลอกเลียนแบบ การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้มุ่งเน้นที่จะพัฒนาวิธีการในการผลิตสินค้าโดยใช้วัตถุดิบทางธรรมชาติ เช่น ป่านสรนารายณ์ ฝ้าย ในแนวทางที่แปลกใหม่และน่าสนใจมากขึ้น

ร้าน Bonne เป็นร้านที่เพิ่งเปิดตัวในเดือนมีนาคม พ.ศ.2549 สินค้าภายในร้านจึงยังมีความหลากหลายค่อนข้างน้อยและเป็นการขยายกิจการมาจากร้านที่อยู่ภายใต้บริษัท Graph-Text Studio คือร้านระพีลีลาซึ่งเน้นการออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมสิ่งทอจากวัตถุดิบธรรมชาติที่สามารถลอกเลียนแบบได้ยากซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของทางบริษัท ผลิตภัณฑ์ที่จัดจำหน่ายจึงควรมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอเพื่อใช้ตกแต่งห้องรับประทานอาหารสำหรับร้าน Bonne ในครั้งนี้จึงมีส่วนช่วยส่งเสริมการขายของร้าน Bonne ทางด้านความหลากหลายของสินค้าที่จำหน่ายในร้านให้เพิ่มขึ้นและเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติซึ่งเหลือจากเศษวัตถุดิบในการทอพรหม คือ ป่านศรนารายณ์ และฝ้าย โดยผลิตเป็นสินค้าที่มีคุณค่า ทนสมัยและเป็นการนำเสนอเทคนิคในการผลิตใหม่ให้กับทางร้านคือ การถัก knitting โดยนำเศษเส้นใยมาทำเป็นเส้นใหม่และการทำเศษเส้นใยให้เป็นแผ่น Non Woven นอกจากนี้ยังเป็นการสนับสนุนการพัฒนาสินค้าประเภทหัตถกรรมจากเส้นใยธรรมชาติในประเทศไทยให้ผู้ซื้อเห็นคุณค่าของงานหัตถกรรมและวัสดุจากธรรมชาติอีกด้วย

ปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

ปัญหา	แนวทางการแก้ไข
1. ผลิตภัณฑ์สินค้าที่ทำจากเส้นใยธรรมชาติในประเทศไทยมักไม่มีความหลากหลายเนื่องมาจากการลอกเลียนแบบกันจึงต้องแข่งขันกันเองค่อนข้างสูง	1. ออกแบบสินค้าที่มีเอกลักษณ์และลอกเลียนแบบได้ยากมีความแปลกใหม่ซึ่งให้เห็นคุณค่าของงานฝีมือและต้องใช้เวลาในการผลิตทำให้ผลิตภัณฑ์มีคุณค่าและแตกต่างจากผลิตภัณฑ์เดิมหรือผลิตภัณฑ์ลอกเลียนที่มีอยู่ในท้องตลาด
2. มีเศษวัตถุดิบเหลือจากการทอพรหมมาก อันได้แก่ เศษป่านศรนารายณ์และเศษฝ้าย	2. ออกแบบสินค้าที่ผลิตจากเศษวัตถุดิบที่เหลือจากการทอพรหม
3. เศษวัตถุดิบที่เหลือจากการทอพรหมมักเป็นเส้นใยที่สั้น ไม่สามารถนำมาถักหรือทอต่อได้	3. ใช้เทคนิคการถัก knitting โดยนำเศษเส้นใยมาทำเป็นเส้นใหม่และการทำเส้นใยให้เป็นแผ่น โดยไม่มีโครงสร้าง Non Woven

ความเป็นไปได้ของโครงการ

ความเป็นไปได้ด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม

โครงการนี้เน้นการใช้เส้นใยจากธรรมชาติในประเทศไทยเพื่อทำสินค้าให้มีมาตรฐานระดับสากลแต่ยังคงมีความโดดเด่นในงานหัตถกรรมเพื่อสนับสนุนแรงงานไทย สร้างงานให้กับชุมชนโดยมีงานที่สามารถทำได้ในท้องถิ่น จึงยังรักษาสภาพครอบครัวที่อบอุ่นช่วยลดปัญหาครอบครัว และ สังคมในระยะยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของการวิทยานิพนธ์

1. ผลิตภัณฑ์ที่ทำการออกแบบ

รายการผลิตภัณฑ์	จำนวน
1. ผ้าตกแต่งโต๊ะอาหาร (Table Runner)	1
2. ที่รองแก้ว	4
3. ที่รองจาน	4
4. ที่ใส่กระดาษทิชชูแบบกล่อง	1
5. ตะกร้าใส่ผลไม้หรือขนมปัง	1
6. หมอนอิง	2
7. ม่านบังแสง	1
8. กรอบรูป	1
รวม	15

2. ออกแบบลวดลาย สี สัน และรูปแบบผลิตภัณฑ์ตลอดจนการเลือกใช้เทคนิคต่างๆ โดยเลือกรูปแบบที่ได้จากการทดลองและเทคนิคต่างๆ ให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์แต่ละประเภท
3. ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติคือ ป่านศรนารายณ์และฝ้ายให้มีความหลากหลาย

แนวทางการศึกษาวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับวัสดุหลัก
 - ป่าน
 - ฝ้าย
2. ศึกษาข้อมูลด้านผลิตภัณฑ์
 - ศึกษาด้านวิธีการผลิต
 - ศึกษาข้อมูลของผลิตภัณฑ์ใกล้เคียงที่วางจำหน่ายทั่วไปในท้องตลาด
3. ศึกษาข้อมูลผู้บริโภค
 - ศึกษาารสนิยมของผู้บริโภค
4. ศึกษาด้านการออกแบบ
 - ศึกษาคุณสมบัติพื้นฐานของเส้นใยต่างๆที่ใช้ในการออกแบบ
 - ศึกษารูปแบบ ขนาดสัดส่วนของผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ สามารถสำเร็จได้ด้วยความร่วมมือจากบุคคลหลายๆ ฝ่ายซึ่งจะขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณ

คุณพ่อ คุณแม่ และทุกคนในครอบครัว
อาจารย์ จารุพัชร อาชวะสมิต (อาจารย์ที่ปรึกษา)
อาจารย์ ชุติพร วัชรานันท์
อาจารย์ อุไรวรรณ ภารดี (ปีติณนิยากุล)
อาจารย์ ปาณสาร สุขสงวน
อาจารย์ วินัย อุคมนตรีพิชัย
อาจารย์ ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง
คุณ ระพี สีละสิริ
คุณ ดวงทิพย์ วุฒิกิรณสมบัติกุล

ขอขอบคุณ

คุณ อมรรัตน์ อีทรวิสัย ที่พี่ช่วยประสานงานในทุกๆอย่าง , พี่เฮง , พี่ม่อน , พี่ฟา , พี่ดี๊ดี้ , พี่หอย , พี่ออฟ ที่มาช่วยให้คำปรึกษา แะ , แอ้ , เน็ต , แหน , หนู่ย , แก้ว , คัพ , กวาง , บู๊ , บอย , กฤษ , พี่แก้ว ที่สู้มาด้วยกัน น้องพิน , น้องหลิน(น้องรัก) ขอขอบคุณสไปร์ทน้องหมาที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมานาน น้องแมวทุกตัว (ออมเล็กและลูกๆ แพนด้า , ก้วยจ๊ับ , จ๊ับจ๊ับ , จ้อยจ้อย , เสือกล้ำ , กิสโม , ฟูมฟูย , นำบุญ) น้องชินชิลล่า จุง โฮกับเบลอบเบลอ ที่ทำให้ไม่เครียดตลอดระยะเวลาการทำงาน ขอขอบคุณ ฮอนด้า CRV พร 5338 พาหนะคู่ใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ

กิตติกรรมประกาศ

สารบัญ

รายการภาพประกอบ

รายการตารางประกอบ

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาของโครงการ

วัตถุประสงค์ของโครงการ

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา

ความเป็นไปได้ของโครงการ

ขอบเขตของโครงการ

แนวทางการศึกษาวิจัย

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

บทที่ 2 การค้นคว้าและสรุปผลข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับร้าน Bonne

1.1 ความเป็นมาของร้าน Bonne

1.2 ผลิตภัณฑ์ของร้าน Bonne

2. ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ

2.1 เส้นใยที่เหลือจากการทอพรหม

2.2 สีของเศษด้ายที่เหลือจากการทอพรหม

2.3 คุณสมบัติของเส้นใย

3. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้ผลิตภัณฑ์

3.1 ข้อมูลทางด้านกายภาพของผู้บริโภค

3.2 ข้อมูลทางด้านพฤติกรรมและจิตใจของผู้บริโภค

4. ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าปูโต๊ะ Table Runner

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับที่รองแก้วที่รองจาน

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับที่ใส่กระดาษทิชชูแบบกล่อง

4.4 ข้อมูลเกี่ยวกับหมอนอิง

4.5 ข้อมูลเกี่ยวกับกระเป๋าใส่ผลไม้หรือขนมปัง

1

1

2

2

3

4

4

5

6

6

6

7

9

9

11

12

16

16

17

18

18

19

23

27

34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6	ข้อมูลเกี่ยวกับม่านบังแสง	35
4.7	ข้อมูลเกี่ยวกับกรอบรูป	39
5	ข้อมูลเกี่ยวกับกรรมวิธีในการผลิต	40
5.1	การทำเศษเส้นด้ายให้เป็นเส้นด้ายยาว	40
5.2	การถัก	44
บทที่ 3	การพัฒนาการออกแบบ	54
	การรวบรวมข้อมูลและสรุปแนวทางที่ใช้ในการออกแบบ	54
	ข้อมูลเกี่ยวกับร้าน Bonne	54
	ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางที่ใช้ในการออกแบบ	54
	ขั้นตอนการออกแบบของแต่งบ้าน	55
	ขั้นตอนการทดลองเทคนิคต่อเส้นด้าย	58
	ขั้นตอนการทดลองเทคนิคถัก	61
	ขั้นตอนการทดลองผสมเส้นใยด้วยกาว	64
	ขั้นตอนการทดลองทอ	65
	ขั้นตอนการทดลองประดิษฐ์ดอกไม้ตกแต่ง	66
	ขั้นตอนการทดลองเย็บประกบด้วยผ้าแก้ว	67
	ขั้นตอนการทดลองเย็บติดกันโดยใช้กระดาษประกบแล้วแกะออก	69
	ขั้นตอนการวางสายและเทคนิคลงในผลิตภัณฑ์	71
	- ที่ใส่กระดาษทิชชูแบบกล่อง	71
	- หมอนอิง	72
	- ผ้าปูโต๊ะ	72
	- ที่รองจานและที่รองแก้ว	73
	- ตะกร้าใส่ขนมปัง	73
	- ม่าน	74
	- กรอบรูป	74
บทที่ 4	การเสนอผลงานการออกแบบ	75
	Power point แสดงตัวอย่าง	75
	ภาพเฟลทเสนอผลงาน	88
	ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์	89
บทที่ 5	บทสรุปผลการออกแบบ	94
	ภาคผนวก	95

บรรณานุกรม 96

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการรูปประกอบ

รูปที่	หน้า
รูปที่ 1 ร้านBonne ในงาน BIG เมษายน พ.ศ.2549	6
รูปที่ 2 เก้าอี้โครงหวายสานด้วยป่านศรนารายณ์	7
รูปที่ 3 ผีเสื้อประดับบ้านผลิตจากป่านศรนารายณ์พร้อมบรรจุภัณฑ์	7
รูปที่ 4 ที่รองจานผลิตจากป่านศรนารายณ์	8
รูปที่ 5 เส้นด้ายยืนที่เหลือจากการทอ	9
รูปที่ 6 เส้นด้ายยืน	9
รูปที่ 7 เศษวัตถุคืบที่เหลือจากการทอพรหม	10
รูปที่ 8 ตัวอย่างฝ้ายสีเบจ สีดำและสีขาว	11
รูปที่ 9 ดอกฝ้าย	12
รูปที่ 10 ดิ้นและเส้นใยที่ได้จากป่านศรนารายณ์	13
รูปที่ 11 เส้นใยที่ได้จากป่านศรนารายณ์เมื่อผ่านการฟอก	14
รูปที่ 12 เส้นใยที่ได้จากป่านศรนารายณ์เมื่อผ่านการย้อมสี	14
รูปที่ 13 ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่ทำจากป่านศรนารายณ์	15
รูปที่ 14 แสดงภาพลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย	16
รูปที่ 15 แสดงลักษณะของชาย Table Runner ในลักษณะต่างๆ	18
รูปที่ 16 รูปแสดงผลิตภัณฑ์ใกล้เคียงของผ้าปูโต๊ะ Table Runner	18
รูปที่ 17 รูปแสดงลักษณะที่รองจานแบบต่างๆ	19
รูปที่ 18 ฝ้ายรองจานแบบพับขอบและเย็บปีดมุม	20
รูปที่ 19 ฝ้ายรองจานแบบปล่อยเส้นด้ายยืน	20
รูปที่ 20 แสดงขนาดความกว้างยาวของที่รองจาน	21
รูปที่ 21 รูปแสดงลักษณะที่รองแก้วแบบต่างๆ	21
รูปที่ 22 ที่รองแก้วแบบทอ	22
รูปที่ 23 กระดาษทิชชูแบบกล่อง	23
รูปที่ 24 ยางยืด 2 เส้นคาดด้านล่าง	23
รูปที่ 25 แบบยางยืดหุ้มเป็นวงกลมด้านล่าง	24
รูปที่ 26 แบบ โครงสร้างแข็ง	24
รูปที่ 27 แบบ ไม้ขัด	25
รูปที่ 28 แบบ ไม้ขัดขณะเปิดเพื่อเปลี่ยนกล่องทิชชู	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 29	แบบถุง	26
รูปที่ 30	ฉิปแบบซ้อนทั้งสองด้าน	27
รูปที่ 31	ฉิปแบบซ้อนด้านเดียว	28
รูปที่ 32	แสดงรูปแบบฉิปธรรมดา	28
รูปที่ 33	แสดงรูปแบบฉิปซ้อน	29
รูปที่ 34	แสดงรูปแบบฉิปแบบเปิดท้าย	29
รูปที่ 35	ปลอกหมอนแบบสอด	30
รูปที่ 36	ปลอกหมอนริบบิ้นแบบปิดไส้หมอนได้หมด	30
รูปที่ 37	ปลอกหมอนริบบิ้นแบบปิดไส้หมอนได้หมดขณะเปิด	31
รูปที่ 38	ปลอกหมอนริบบิ้นแบบปิดไส้หมอนไม่ได้หมด	31
รูปที่ 39	ปลอกหมอนแบบใช้กระดุม	32
รูปที่ 40	ตะกร้าใส่ขนมปังแบบกลม	34
รูปที่ 41	ตะกร้าใส่ขนมปังแบบสี่เหลี่ยม	34
รูปที่ 42	แบบขอดคอกับห่วง	35
รูปที่ 43	แบบติดห่วงลงบนผ้ามัน	36
รูปที่ 44	แบบติดเวลโก้	37
รูปที่ 45	ม่านเก็บขึ้นด้านบนแบบมีแกน	37
รูปที่ 46	ม่านเก็บขึ้นด้านบนแบบไม่มีแกน	38
รูปที่ 47	กรอบรูปแบบตั้งโต๊ะ	39
รูปที่ 48	เส้นด้ายแบบไม้ตีเกลียว	40
รูปที่ 49	เส้นด้ายตีเกลียวแบบหสวม	40
รูปที่ 50	เส้นด้ายตีเกลียวแบบแน่น	40
รูปที่ 51	เส้นด้ายตีเกลียวเดี่ยว	41
รูปที่ 52	เส้นด้ายตีเกลียวคู่	41
รูปที่ 53	เส้นด้ายตีเกลียวกลุ่ม	41
รูปที่ 54	เตรียมเส้นป่านก่อนถักเปีย	42
รูปที่ 55	วิธีการถักเปีย 3	42
รูปที่ 56	แสดงห่วงด้านหน้า	44
รูปที่ 57	แสดงห่วงด้านหลัง	45
รูปที่ 58	การถักแบบนิตด้ายยืนและนิตด้ายพุ่ง	47
รูปที่ 59	เครื่องถักวงกลม	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 60	แสดงการเกิดห่วงจากเข็มถัก	48
รูปที่ 61	ห่วงแนวนอนและแนวตั้ง	49
รูปที่ 62	นิตเจอร์ซี่ชั้นเดียวด้านหน้า	50
รูปที่ 63	นิตเจอร์ซี่ชั้นเดียวด้านหลัง	50
รูปที่ 64	แสดงภาพผ้านิตเพิร์ด	51
รูปที่ 65	แสดงภาพผ้าถักกริบลูกฟูกแบบ 1 x 1	51
รูปที่ 66	แสดงภาพผ้าถักกริบลูกฟูกแบบ 2 x 2	52
รูปที่ 67	แสดงภาพผ้าถักสองชั้น	52
รูปที่ 68	แสดงภาพผ้าถักสองชั้น	53
รูปที่ 69	แสดงภาพขนาดและความดีในการถักเส้นด้ายที่ส่งผลต่อโครงสร้างผ้า	53
รูปที่ 70	บริษัทกราฟเท็กสตูดิโอ	54
รูปที่ 71	รูปแรงบันดาลใจ	55
รูปที่ 72	แสดงการออกแบบเบื้องต้น การพัฒนาออกแบบฝ้ายองแก้ว	55
รูปที่ 73	แสดงการออกแบบเบื้องต้น การพัฒนาออกแบบฝ้ายองจาน	56
รูปที่ 74	แสดงการออกแบบเบื้องต้น การพัฒนาออกแบบกรอบรูป	56
รูปที่ 75	แสดงการออกแบบเบื้องต้น การพัฒนาออกแบบตะกร้าใส่ขนมปัง	56
รูปที่ 76	แสดงการออกแบบเบื้องต้น การพัฒนาออกแบบม้าน	57
รูปที่ 77	แสดงการออกแบบเบื้องต้น การพัฒนาออกแบบหมอนอิง	57
รูปที่ 78	แสดงการออกแบบเบื้องต้น การพัฒนาออกแบบผ้าปูโต๊ะ	57
รูปที่ 79	แสดงการออกแบบเบื้องต้น การพัฒนาออกแบบที่ใส่กระดาษทิชชูแบบกล่อง	58
รูปที่ 80	เศษเส้นใยปาน	58
รูปที่ 81	เศษเส้นใยฝ้าย	59
รูปที่ 82	ผูกเส้นใยเป็นกระจุก	59
รูปที่ 83	ปั่นเส้นใยเป็นเกลียว	59
รูปที่ 84	ถักเส้นใยเป็นเปีย	60
รูปที่ 85	เส้นใยปานสรนารายฉัตที่ละเส้น	60
รูปที่ 86	ผูกเส้นใยฝ้ายที่ละเส้น	60
รูปที่ 87	ลักษณะผ้าถักที่ได้จากการต่อเส้นด้ายแบบถักเปีย	61
รูปที่ 88	ลักษณะผ้าถักที่ได้จากการต่อเส้นด้ายแบบถักโครเชต์	61
รูปที่ 89	ผ้าถักที่เสียเนื่องจากการขาดความคงทนของปาน	62
รูปที่ 90	ผ้าถักที่เสียเนื่องจากการขาดความคงทนของฝ้าย	62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 91	ผ้าถักจากเศษฝ้ายและเศษป่าน	63
รูปที่ 92	ถักเส้นใยป่านซัดกับเส้นใยฝ้าย	63
รูปที่ 93	ผ้าที่ได้จากการทอผ่านตั่ง	63
รูปที่ 94	การเชื่อมเส้นใยป่านแบบNon Woven	64
รูปที่ 95	เชื่อมเส้นใยแบบไร้โครงสร้าง โดยมีผ้าถักจากป่านอยู่ด้านหลัง	64
รูปที่ 96	ทอเส้นใยป่านโดยใช้พื้นเชือกขนาดใหญ่	65
รูปที่ 97	ทอเส้นใยป่านโดยใช้พื้นเชือกขนาดเล็ก	65
รูปที่ 98	ตัวอย่างส่วนตกแต่งแบบต่างๆ	66
รูปที่ 99	ตัวอย่างส่วนตกแต่งแบบดอกไม้ทำจากฝ้าย	66
รูปที่ 100	หุ้มส่วนตกแต่งด้วยผ้าแก้วและเย็บติดกับผ้านด้านหลัง	67
รูปที่ 101	เย็บผ้าแก้วหุ้มบนเศษป่าน จะรูเป็นรูปต่างๆ	67
รูปที่ 102	เย็บแบบกระเป๋	68
รูปที่ 103	เย็บผ้าแก้วปิดแบบปะ	68
รูปที่ 104	เย็บผ้าแก้วปิดแบบขดเป็นวงกลม	69
รูปที่ 105	เย็บผ้าแก้วปิดด้านนอกโดยปล่อยให้ส่วนตกแต่งเคลื่อนที่ได้	69
รูปที่ 106	แสดงการประกบป่านด้วยกระดาษแล้วเย็บ ขณะแกะกระดาษออก	70
รูปที่ 107	ป่านเมื่อแกะกระดาษและตัดแต่งให้เป็นรูปทรงเรียบร้อยแล้ว	70
รูปที่ 108	แสดงแบบร่างและเทคนิคที่นำมาใช้กับที่ใส่กระดาษทิชชูแบบกล่อง	71
รูปที่ 109	แสดงแบบร่างและเทคนิคที่นำมาใช้กับหมอนอิง	72
รูปที่ 110	แสดงแบบร่างและเทคนิคที่นำมาใช้กับผ้าปูโต๊ะ	72
รูปที่ 111	แสดงแบบร่างและเทคนิคที่นำมาใช้กับที่รองจานที่รองแก้ว	73
รูปที่ 112	แสดงแบบร่างและเทคนิคที่นำมาใช้กับตะกร้าใส่ขนมปัง	73
รูปที่ 113	แสดงแบบร่างและเทคนิคที่นำมาใช้กับม่าน	74
รูปที่ 114	แสดงแบบร่างและเทคนิคที่นำมาใช้กับกรอบรูป	74
รูปที่ 115	Power point แสดงตัวอย่างสินค้าในร้าน Bonne	75
รูปที่ 116	Power point แสดงกลุ่มเป้าหมาย	76
รูปที่ 117	Power point แสดงวิธีการทอพรหม	76
รูปที่ 118	Power point แสดงตัวอย่างสีป่าน	77
รูปที่ 119	Power point แสดงเศษป่านและฝ้ายที่เหลือจากการทอพรหม	77
รูปที่ 120	Power point แสดงตัวอย่างการปั่นเศษป่านและฝ้ายให้เป็นเส้นไหม	78
รูปที่ 121	Power point แสดงการต่อเส้นด้วยการผูกปม	78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 122 Power point แสดงการนำมาถัก	79
รูปที่ 123 Power point แสดงการนำมาถักในแบบต่างๆ	79
รูปที่ 124 Power point แสดงการเชื่อมต่อเส้นใยด้วยกาว	80
รูปที่ 125 Power point แสดงการนำมาทอ	80
รูปที่ 126 Power point แสดงการนำมาประดิษฐ์เป็นดอกไม้	81
รูปที่ 127 Power point แสดงการเย็บแบบประกบด้วยผ้าแก้ว	81
รูปที่ 128 Power point แสดงนำดอกไม้มาเย็บประกบด้วยผ้าแก้ว	82
รูปที่ 129 Power point แสดง model study	82
รูปที่ 130 Power point แสดง model study	83
รูปที่ 131 Power point แสดงการทำที่รองจาน โดยประกบกระดาษแก้วเย็บ	83
รูปที่ 132 Power point แสดงพื้นผิวของที่รองจาน	84
รูปที่ 133 Power point แสดงconcept	84
รูปที่ 134 Power point แสดง sketch table runner	85
รูปที่ 135 Power point แสดง sketch ที่รองจานรองแก้ว	85
รูปที่ 136 Power point แสดง sketch ที่ใส่กระดาษทิชชู	86
รูปที่ 137 Power point แสดง sketch ปลอกหมอน	86
รูปที่ 138 Power point แสดง sketch ม่าน	87
รูปที่ 139 Power point แสดง sketch ตะกร้าใส่ขนมปัง	87
รูปที่ 140 Power point แสดง sketch กรอบรูป	88
รูปที่ 141 ภาพเพลาเสนอผลงาน concept	88
รูปที่ 142 ตัวอย่างภาพเพลาเสนอผลงานผลิตภัณฑ์	89
รูปที่ 143 ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์	89
รูปที่ 144 ภาพถ่าย table runner	90
รูปที่ 145 ภาพถ่ายที่รองจานรองแก้ว	90
รูปที่ 146 ภาพถ่ายที่ใส่กระดาษทิชชู	91
รูปที่ 147 ภาพถ่ายปลอกหมอน	91
รูปที่ 148 ภาพถ่ายม่าน	92
รูปที่ 149 ภาพถ่ายตะกร้าใส่ขนมปัง	92
รูปที่ 150 ภาพถ่ายกรอบรูป	93

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นมาของโครงการ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์จึงมีการประกอบอาชีพเพาะปลูกเป็นอาชีพหลักของประเทศ พืชที่สามารถปลูกได้มีความหลากหลายแตกต่างกันไปตามส่วนต่างๆของภูมิภาค จึงสามารถพบเห็นวัสดุจากธรรมชาติมากมายในท้องตลาด วัสดุจากธรรมชาติประเภทเส้นใยที่สามารถพบโดยทั่วไป ได้แก่ ฝ้าย ไหม ป่าน ปอ โยมะพร้าว โยสับประรด เป็นต้น แต่เมื่อพิจารณาผลิตภัณฑ์จากเส้นใยธรรมชาติในท้องตลาดจะพบว่ามีความแตกต่างในด้านการใช้งานและความหลากหลายค่อนข้างน้อย เนื่องมาจากการที่ผู้ผลิตส่วนใหญ่นิยมการลอกเลียนรูปแบบที่ตลาดต้องการในขณะนั้นจึงทำให้มีสินค้าชนิดเดียวกันในท้องตลาดมากเกินความต้องการจนเกิดการแข่งขันทางด้านราคาในที่สุด แม้ความสามารถในงานหัตถกรรมของคนไทยจะเป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศก็ตามแต่กลับไม่สามารถทำราคาที่เหมาะสมได้ เป็นเหตุให้งานหัตถกรรมจากวัสดุธรรมชาติในไทยไม่ก่อให้เกิดรายได้เท่าที่ควร ขาดเอกลักษณ์ ทำให้ผู้ซื้อเห็นคุณค่าของผลิตภัณฑ์น้อยลง เพราะสินค้าที่มีลักษณะเหมือนกันในปริมาณมากผู้ซื้อจึงเข้าใจว่าเป็นงานที่ผลิตด้วยเครื่องจักรจากระบบอุตสาหกรรม

Bonne เป็นร้านหนึ่งที่สังเกตเห็นถึงปัญหานี้และต้องการพัฒนารูปแบบของงานหัตถกรรมจากวัสดุธรรมชาติให้มีคุณค่าและเป็นร้านใหม่ภายใต้บริษัท Graph-Text Studio ซึ่งเดิมมีร้านอยู่ภายใต้บริษัทคือร้านระพีลีลา (Rapeeleela) โดยจะเน้นจำหน่ายเฉพาะพรมจากวัสดุธรรมชาติเช่น ป่านสรนารายณ์ หนามเคบ ผักตับขาว ฝ้าย โยมะพร้าว เป็นต้น และเน้นที่งานหัตถกรรมทั้งหมด โดยเน้นการทอและเย็บเป็นหลัก ในขณะที่ร้าน Bonne จะจำหน่ายของใช้และของแต่งบ้านทั้งที่ผลิตจากวัสดุทั่วไปเช่น กรอบรูป ของตกแต่งบ้านจากเครื่องปั้นดินเผา และวัตถุดิบเดียวกับที่ใช้ในการทอพรม เช่น กระจ่างผลิตจากป่านสรนารายณ์ ที่ติดคู่เส้นรูปฝ้ายสีผลิตจากป่านสรนารายณ์ และแก้อผลิตจากป่านสรนารายณ์ ฝ้ายองงาน เป็นต้น ในส่วนนี้จะใช้เส้นใยธรรมชาติเส้นใหม่ในการผลิตแต่ในการทอพรมแต่ละครั้งจะเหลือเส้นป่านและฝ้ายที่มีความยาวไม่มาก (ต่ำกว่า 20 เซนติเมตร) ไม่สามารถนำมาทอเป็นพรมหรือผลิตสินค้าอื่นต่อได้ โดยปกติทางร้านจะทิ้งเส้นใยเหล่านั้นไปเนื่องจากมีความหลากหลายของสีมาก และมีปริมาณไม่มากทำให้ไม่คุ้มต่อการซังขายเป็นกิโลกรัม เนื่องจากร้านระพีลีลาจะผลิตสินค้าในปริมาณที่ไม่แน่นอน เพราะเป็นการทำจากระบบสั่งทำ Made to order ส่งผลให้ปริมาณเศษเส้นใยและสีที่เหลือไม่แน่นอน โดยเฉลี่ยจะมีเศษเส้นใยประมาณ 0.5-3 กิโลกรัมในหนึ่งเดือน ทางร้าน Bonne จึงมีความต้องการจะเพิ่มความหลากหลายของสินค้าที่จำหน่ายในร้าน โดยเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติซึ่งเหลือจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารของงานวิจัยหรือเอกสารเชิงวิชาการที่จัดทำขึ้นโดยผู้จัดทำเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยหรือการค้นคว้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์สูงสุดเป็นการลดต้นทุนในการผลิต ทั้งนี้ทางบริษัทยังเปิดรับวัตถุดิบและเทคนิคการผลิตใหม่ๆ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ของบริษัทอยู่เสมอ

ความโดดเด่นของผลิตภัณฑ์ในร้านถือเป็นสินค้าหัตถกรรม มีความละเอียดอ่อนและซับซ้อนในการใช้สี เน้นการใช้วัสดุจากธรรมชาติในประเทศไทยจึงทำให้เป็นที่ต้องการของชาวต่างชาติ เช่น สเปน โมร็อกโก ญี่ปุ่น โดยมีกลุ่มลูกค้าอยู่ในตลาดระดับสูง(High-end)

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อนำเสนอสินค้าให้มีความหลากหลายมากขึ้นและมีความสอดคล้องกับสินค้าอื่นๆ ภายในร้าน

2. เพื่อนำเสนอเทคนิคใหม่คือ การถัก knitting โดยนำเศษเส้นใยมาทำเป็นเส้นใหม่และการทำเส้นใยให้เส้นผ่านแบบ Non Woven กับเส้นใยป่านสรนารายณ์และฝ้ายให้เกิดความแปลกใหม่

3. ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติซึ่งเหลือจากเศษวัตถุดิบในการทอพรหม คือ ป่านสรนารายณ์และฝ้าย

3. ปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

ปัญหา	แนวทางการแก้ไข
1. ผลิตภัณฑ์สินค้าที่ทำจากเส้นใยธรรมชาติในประเทศไทยมักไม่มีความหลากหลายเนื่องมาจากการลอกเลียนแบบกันจึงต้องแข่งขันกันเองค่อนข้างสูง	1. ออกแบบสินค้าที่มีเอกลักษณ์และลวดลายแบบได้ยากมีความแปลกใหม่ ซึ่งให้เห็นคุณค่าของงานฝีมือและต้องใช้เวลาในการผลิตทำให้ผลิตภัณฑ์มีคุณค่าและแตกต่างจากผลิตภัณฑ์เดิมหรือผลิตภัณฑ์ลอกเลียนที่มีอยู่ในท้องตลาด
2. มีเศษวัตถุดิบเหลือจากการทอพรหมมาก อันได้แก่ เศษป่านสรนารายณ์และเศษฝ้าย	2. ออกแบบสินค้าที่ผลิตจากเศษวัตถุดิบที่เหลือจากการทอพรหม
3. เศษวัตถุดิบที่เหลือจากการทอพรหมมักเป็นเส้นใยที่สั้น ไม่สามารถนำมาถักหรือทอต่อได้	3. ใช้เทคนิคการถัก knitting โดยนำเศษเส้นใยมาทำเป็นเส้นใหม่และการทำเส้นใยให้เส้นผ่าน โดยไม่มีโครงสร้าง Non Woven

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ความเป็นไปได้ของโครงการ

1. ความเป็นไปได้ด้านนโยบายของร้าน

เนื่องจากร้าน Bonne เป็นร้านใหม่ที่ขยายตัวมาจากร้านระพีลีลาเพื่อต้องการขยายการผลิตและประเภทของสินค้าให้มีความหลากหลายมากขึ้น โดยระพีลีลาจะเน้นเฉพาะสินค้าพรมทอ ส่วนร้าน Bonne จะเน้นสินค้าของใช้และของแต่งบ้านที่หลากหลาย โครงการนี้จึงเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองนโยบายของทางร้าน โดยการออกแบบสินค้าและเทคนิคการถัก knitting โดยนำเศษเส้นใยมาทำเป็นเส้นใหม่และการทำเส้นใยให้เป็นแผ่น Non Woven ให้กับทางร้าน

เนื่องจากสินค้าจากวัสดุธรรมชาติในท้องตลาดขาดความหลากหลายเพราะมีการทำซ้ำเลียนแบบกันมาก การพัฒนารูปแบบสินค้าให้มีความแปลกใหม่ ทันสมัยและยากต่อการเลียนแบบมีคุณค่าทางด้านของงานฝีมือซึ่งจะช่วยให้สินค้ามีความโดดเด่นมีจุดขาย

2. ความเป็นไปได้ด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม

โครงการนี้เน้นการใช้เส้นใยจากธรรมชาติในประเทศไทยเพื่อทำสินค้าให้มีมาตรฐานระดับสากลแต่ยังคงมีความโดดเด่นในงานหัตถกรรมเพื่อสนับสนุนแรงงานไทย สร้างงานให้กับชุมชนโดยมีงานที่สามารถทำได้ในท้องถิ่น จึงยังงรักภักดีสภาพครอบครัวที่อบอุ่นช่วยลดปัญหาครอบครัว และ สังคมในระยะยาว

3. สรุปความเป็นไปได้ของโครงการ

เป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมภายในร้าน Bonne ให้หลากหลายขึ้นได้มาตรฐานสากลและยากต่อการลอกเลียนแบบ โดยใช้วัตถุดิบหลักเป็นวัตถุดิบที่เหลือใช้จากทางบริษัทที่ใช้ในการผลิตสินค้าประเภทพรม ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์หลักของทางร้านระพีลีลา วัสดุที่ใช้ได้แก่ ป่านสรนาราชณ์ ฝ้าย ปอ ใยมะพร้าว เป็นต้น

5. ขอบเขตของการวิทยานิพนธ์

1. ผลิตภัณฑ์ที่ทำการออกแบบ

รายการผลิตภัณฑ์	จำนวน
1. ผ้ามัดแต่งโต๊ะอาหาร (Table Runner)	1
2. ที่รองแก้ว	4
3. ที่รองจาน	4
4. ที่ใส่กระดาษทิชชูแบบกล่อง	1
5. ตะกร้าใส่ผลไม้หรือขนมปัง	1
6. หมอนอิง	2
7. ม่านบังแสง	1
8. กรอบรูป	1
รวม	15

2. ออกแบบลวดลาย สี สัน และรูปแบบผลิตภัณฑ์ตลอดจนการเลือกใช้เทคนิคต่างๆ โดยเลือกรูปแบบที่ได้จากการทดลองและเทคนิคต่างๆ ให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์แต่ละประเภท อาทิ การสกรีน การทำเส้นใยเป็นแผ่น Non-Woven และการถัก knitting โดยนำเศษเส้นใยมาทำเป็นเส้นใหม่ เป็นต้น

3. ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติซึ่งเหลือจากเศษวัสดุดิบในการทอพรหม คือ ป่านศรนารายณ์และฝ้ายให้มีความหลากหลาย

6. แนวทางการศึกษาวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับบริษัท Bonne และระพีลีลา ดังนี้

- ประวัติความเป็นมาของบริษัท Bonne และระพีลีลา สถานที่ตั้งและนโยบายของทางร้าน
- ประเภทของสินค้าที่ออกวางจำหน่ายในปัจจุบัน
- ศึกษารูปแบบและแนวความคิดในการออกแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของบริษัท โดยศึกษา

จากแผนการทำงานของทางบริษัท เศษวัสดุที่เหลือจากการทอพรหม ตัวอย่างสีและเส้นใยต่างๆ ที่ทางบริษัทผลิตจริงเพื่อให้การออกแบบได้ใช้ประโยชน์สูงสุดจากวัสดุพื้นฐานของทางบริษัท และไม่เป็นการเพิ่มขึ้นต้นทุนการผลิตโดยไม่จำเป็น

2. ศึกษาข้อมูลด้านผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ศึกษาด้านวิธีการผลิต
- ศึกษาข้อมูลของผลิตภัณฑ์ใกล้เคียงที่วางจำหน่ายทั่วไปในท้องตลาด

3. ศึกษาข้อมูลผู้บริโภค

- ศึกษาทัศนคติของผู้บริโภค

4. ศึกษาด้านการออกแบบ

- ศึกษาคุณสมบัติพื้นฐานของเส้นใยต่างๆที่ใช้ในการออกแบบ
- ศึกษารูปแบบ ขนาดสัดส่วนของผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสม

7. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆที่มีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของบริษัท Bonne
2. เทคนิคใหม่ๆในการผลิตสินค้า
3. ผู้บริโภคนิยมผลิตภัณฑ์จากวัสดุธรรมชาติมากขึ้น
4. ส่งเสริมการขายของร้านทั้งสองจากผลิตภัณฑ์ที่ให้ความรู้สีกร่วมกัน
5. สร้างคุณค่าการค้าให้กับประเทศ

บทที่ 2

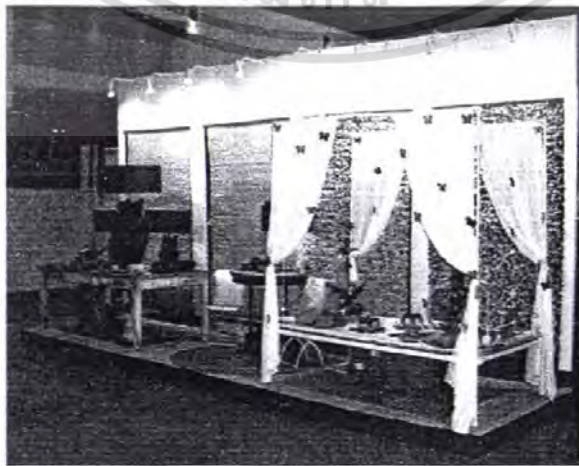
การค้นคว้าและสรุปผลข้อมูล

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับร้าน Bonne

2.1.1 ความเป็นมาของร้าน Bonne

Bonne เป็นร้านหนึ่งที่ต้องการพัฒนารูปแบบของงานหัตถกรรมจากวัสดุธรรมชาติให้มีคุณค่า และเป็นร้านใหม่ภายใต้บริษัท Graph-Text Studio ซึ่งเดิมมีร้านอยู่ภายใต้บริษัทคือร้านระพีลีลา (Rapeeleela) โดยร้านระพีลีลาจะเน้นจำหน่ายเฉพาะพรมจากวัสดุธรรมชาติ เช่น ป่านศรนารายณ์ หามมเตช ผักตบชวา ฝ้าย โยมะพร้าว เป็นต้น และให้ความสำคัญที่งานหัตถกรรมทั้งหมดโดยเน้น การทอและเย็บเป็นหลัก ในขณะที่ร้าน Bonne จะจำหน่ายของใช้และของแต่งบ้านทั้งที่ผลิตจาก วัสดุทั่วไป เช่น กรอบรูป ของตกแต่งบ้านจากเครื่องปั้นดินเผา และผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากวัตถุดิบ เดียว กับที่ใช้ในการทอพรม เช่น กระเป๋าผลิตจากป่านศรนารายณ์ ที่คิดค้นขึ้นรูปสี่เหลี่ยมผลิตจาก ป่าน ศรนารายณ์ และเก้าอี้ผลิตจากป่านศรนารายณ์ ฝักรองงาน เป็นต้น ในส่วนนี้จะใช้ เส้นใยธรรมชาติ เส้นใหม่แต่เป็นเส้นด้ายที่ใช้ในการทอพรมอยู่แล้ว

ความโดดเด่นของผลิตภัณฑ์ในร้านคือเป็นสินค้าหัตถกรรม มีความละเอียดอ่อนและซับซ้อน ในการใช้สี เน้นการใช้วัสดุจากธรรมชาติในประเทศไทย จึงทำให้เป็นที่ ต้องการของชาวต่างชาติ เช่น สเปน โมร็อกโก ญี่ปุ่น โดยมีกลุ่มลูกค้าอยู่ในตลาดระดับสูง(High-end) มุ่งเน้นที่การผลิตแบบ ขายส่งมากกว่าขายปลีก ออกแสดงในงานแสดงสินค้า Bangkok International Gift (BIG) มีร้าน ตั้งอยู่ที่ 8 แร็กเก็ตคลับ ซอยสุขุมวิท 49 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ และมี การนำสินค้าตั้งจำหน่ายในร้าน hana เกษรพลาซ่า

รูปที่ 1 ร้าน Bonne ในงาน BIG เมษายน พ.ศ.2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 ผลิตภัณฑ์ของร้าน Bonne

ร้าน Bonne มุ่งเน้นในสินค้าแต่งบ้านต่างๆ ที่นอกเหนือจากพรมเพื่อสร้างความหลากหลายให้กับผลิตภัณฑ์ภายในร้าน สินค้าส่วนใหญ่จะผลิตจากป่านศรนารายณ์ ซึ่งเป็นวัตถุดิบเดียวกันกับที่ใช้ผลิตพรม ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากป่านศรนารายณ์ ได้แก่ เก้าอี้ ฝี่เสื่อประดับบ้าน ที่รองจาน เป็นต้น

รูปที่ 2 เก้าอี้โครงหวายสานด้วยป่านศรนารายณ์

รูปที่ 3 ฝี่เสื่อประดับบ้านผลิตจากป่านศรนารายณ์พร้อมบรรจุภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

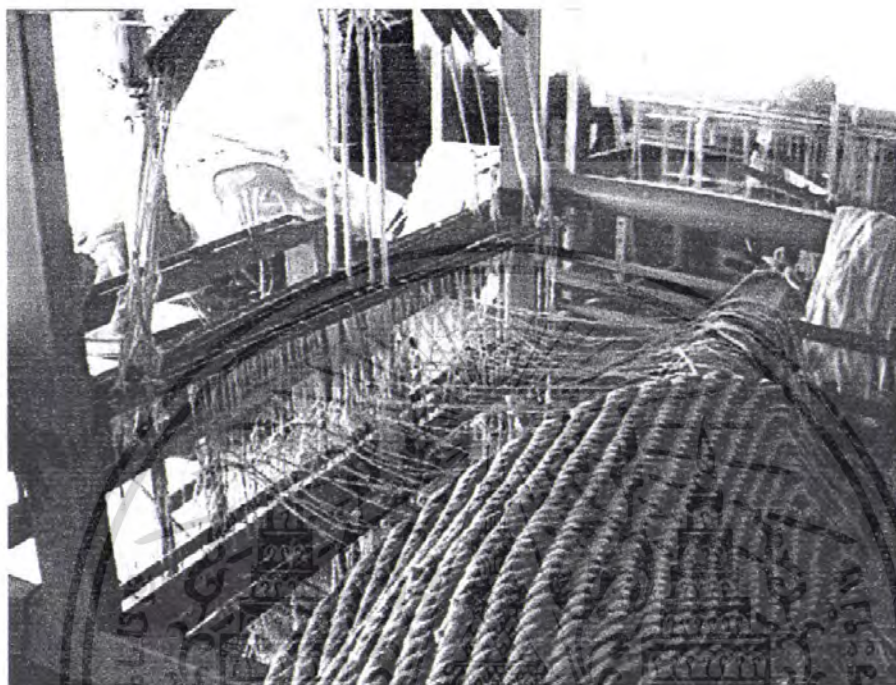

รูปที่ 4 ที่รองงานผลิตจากป่านหรณารายณ์

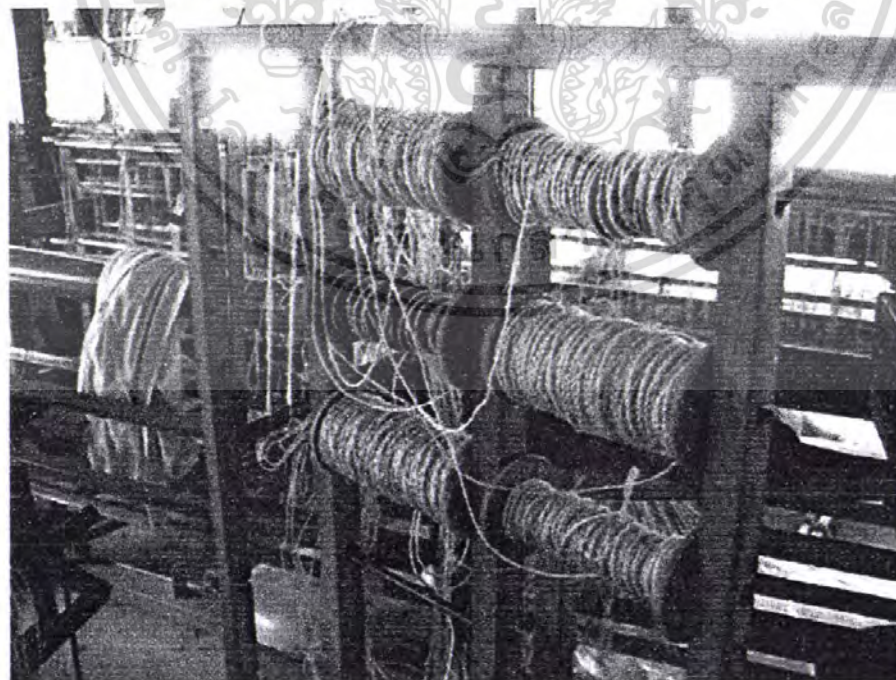
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ

2.2.1 เศษเส้นใยที่เหลือจากการทอพรหม

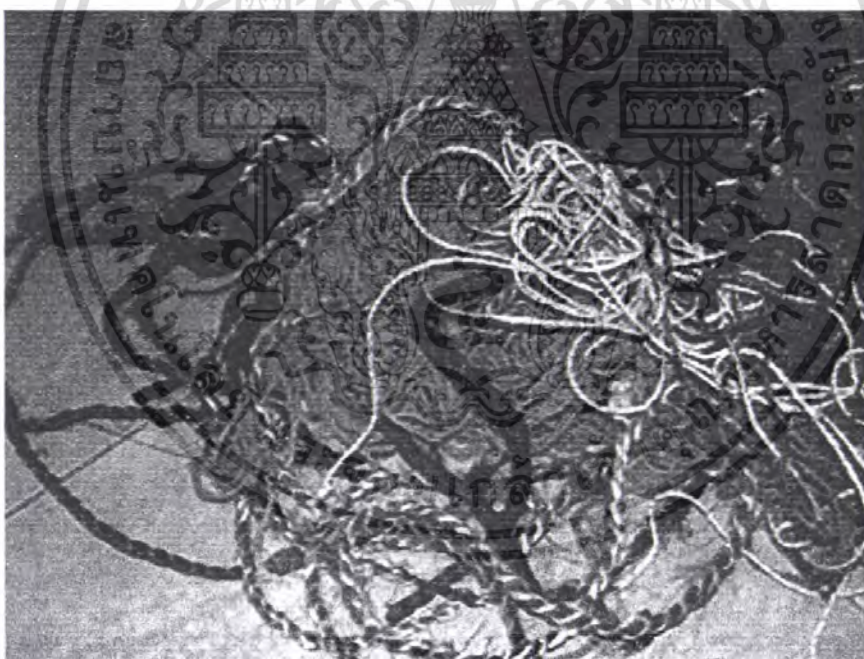
รูปที่ 5 เส้นด้ายยืนที่เหลือจากการทอ

รูปที่ 6 เส้นด้ายยืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนเศษด้ายที่เหลือในแต่ละเดือน ในการทอพรหมแต่ละครั้งจะเหลือเส้นป่านและฝ้าย ที่มีความยาวแตกต่างกัน ฝ้ายจะมีความยาวประมาณ 30 – 200 เซนติเมตร เป็นเศษเส้นใยฝ้ายที่เหลือจากส่วนเส้นยืนของการทอพรหมและเศษเส้น ใยป่านสรนารายณ์มีความยาวประมาณ 5 – 10 เซนติเมตร เป็นเศษป่านที่เหลือมาจากด้ายเส้นพุ่งจากการทอพรหม เศษเส้นด้ายเหล่านี้ไม่สามารถนำมาทอเป็นพรหมหรือผลิตสินค้าอื่นต่อได้เนื่องจากมีความยาวไม่เหมาะสม โดยปกติทางร้านจะทิ้งเส้นใยเหล่านั้นไปเนื่องจากมีความหลากหลายของสีมาก และมีปริมาณไม่มากทำให้ไม่คุ้มต่อการเก็บ เพื่อชั่งขายเป็นกิโลกรัม เนื่องจากร้านระพีสีลาจะผลิตสินค้าในปริมาณที่ไม่แน่นอน เพราะเป็นการทำงานระบบสั่งทำ Made to order ส่งผลต่อปริมาณเศษเส้นใย และสีที่เหลือมีความต่างกัน ในแต่ละเดือน โดยเฉลี่ยจะมีเศษเส้นใยประมาณ 0.5-5 กิโลกรัมในหนึ่งเดือน ทางร้าน Bonne จึงมีความต้องการจะเพิ่มความหลากหลายของสินค้าที่จำหน่ายในร้าน โดยเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากวัสดุธรรมชาติซึ่งเหลือจากเศษวัตถุดิบในการทอพรหม คือ ป่านสรนารายณ์และฝ้าย เพื่อเป็นการใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเป็นการลดต้นทุนในการผลิต ทั้งนี้ทางบริษัท ยังเปิดรับวัตถุดิบและเทคนิคการผลิตใหม่ๆ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ของบริษัทอยู่เสมอ

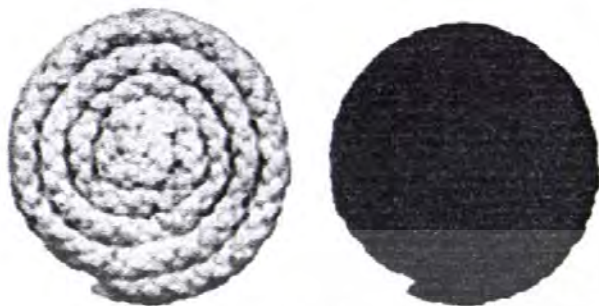

รูปที่ 7 เศษวัตถุดิบที่เหลือจากการทอพรหม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

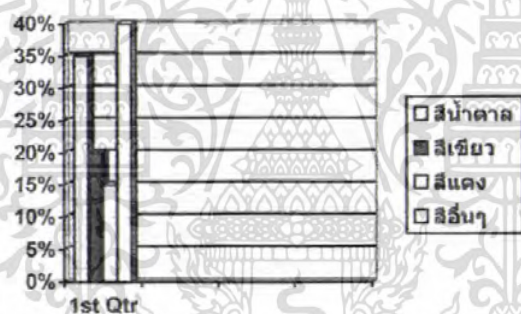
2.2.2 สีของเศษด้ายที่เหลือจากการทอพรหม

สีของเศษด้ายที่ใช้ในการทำพรหมมีทั้งหมด 3 สี คือ สีขาว สีเบจและสีดำ

รูปที่ 8 ตัวอย่างฝ้ายสีเบจ สีดำและสีขาว

สีของเศษป่านศรนารายณ์ที่เหลือในการทอพรหมมีดังต่อไปนี้

กราฟที่ 1 กราฟแสดงปริมาณเฉลี่ยสีที่เหลือของเศษป่านศรนารายณ์

ประกอบด้วย	สีน้ำตาล	35%
	สีเขียว	20%
	สีแดง	15%
	สีอื่นๆ	40%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 คุณสมบัติของเส้นใย

คุณสมบัติของฝ้าย

ฝ้ายเป็นพืชไร่เศรษฐกิจเพราะเป็นวัตถุดิบที่สำคัญในการทอผ้าทำเครื่องนุ่งห่ม ต้นฝ้ายมีความทนทาน ต่อความแห้งแล้ง ชอบขึ้นในที่อากาศร้อน แหล่งปลูกฝ้ายที่สำคัญในประเทศไทย อยู่ที่ จังหวัดเลย เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ ลพบุรี ปราจีนบุรี สุโขทัย เพชรบุรี นครราชสีมา และ กาญจนบุรี

ฝ้าย (Cotton) เป็นใยเซลลูโลสได้จากดอกของฝ้าย ฝ้ายที่ผลิตจากฝ้ายพันธุ์ดีเส้นใยยาว ผิวของฝ้ายจะเรียบเนียน และทนทาน คุณภาพของฝ้ายขึ้นอยู่กับพันธุ์ ความยาว และความเรียบ ของเส้นใย ใยฝ้ายเองไม่ค่อยแข็งแรงนัก แต่เมื่อนำมาทอเป็นผ้า จะได้ผ้าที่แข็งแรง คุณค่าความชื้น และถ่ายเทอากาศได้ดี ใช้เป็นชุดสวมในฤดูร้อนจะรู้สึกเย็นสบาย คุณลักษณะเด่นของฝ้ายฝ้าย คือ ยับง่าย รีดให้เรียบได้ยาก แต่ปัจจุบันมีการตกแต่ง (Finish) ทำให้ผ้าไม่ยับง่ายและรีดให้เรียบ ได้ง่ายขึ้น ชักได้ด้วยผงซักฟอก ซักรีดได้ที่อุณหภูมิสูง - ย้อมสีติดได้ดี มีความทนทานต่อการ ฟอกขาว ได้สูง เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของความร้อนและความชื้นในอากาศได้ดี และไม่ระคายเคืองต่อผิว ตกแต่งให้สวยงามได้หลายรูปแบบ มีความเหนียวและยืดหยุ่น ดีดีไฟ ไม่มียาง โหน้เหมือนกระดาษ ใ้มีสีเทา นุ่ม สามารถผสมผสานได้เป็นอย่างดีกับเส้นใยธรรมชาติ หรือเส้นใยสังเคราะห์ชนิดอื่น ด้วยคุณสมบัติดังกล่าว ฝ้ายจึงเป็นที่นิยมอย่างสูงในการผลิต ผลิตภัณฑ์ สิ่งทอต่างๆ

รูปที่ 9 ดอกฝ้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณสมบัติของป่านศรนารายณ์

ป่านศรนารายณ์ เป็นพืชที่ทนต่อสภาวะอากาศแห้งแล้ง ต้องการแสงแดดจัด โตเต็มที่เมื่ออายุ 2-3 ปี สามารถตัดใบมาใช้ได้จนกว่าต้นจะตาย ซึ่งมีระยะเวลาประมาณ 8-10 ปี

ป่านศรนารายณ์ (Sisal) เป็นเส้นใยที่ได้จากส่วนใบของต้นป่านศรนารายณ์ มีความยาวของเส้นใย ประมาณ 1-1.5 เมตร เป็นเส้นใยแข็งมีความทนทานมาก เส้นใยมีลักษณะเหนียว ไม่มีมอดกัดกินไม่ผุเปื่อยง่าย ส่วนใหญ่จึงนำไปใช้ประโยชน์ในการผลิตเชือกขนาดใหญ่ เพื่อใช้ลากจูงและใช้ในวงการก่อสร้างเพราะ ทนทานต่อการใช้งาน นอกจากนี้ยังสามารถใช้ทำแผ่นขัดโลหะ แผ่นรองพรม แส้ปิดขุมและทำผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องจักสาน ได้มากมายเนื่องมาจากคุณสมบัติในการย้อมติดสีได้ง่ายสามารถนำมาทำผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ต่างๆ เช่น กระเป๋า รองเท้า หมวก ไม่เป็นเชื้อราง่าย

รูปที่ 10 ต้นและเส้นใยที่ได้จากป่านศรนารายณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

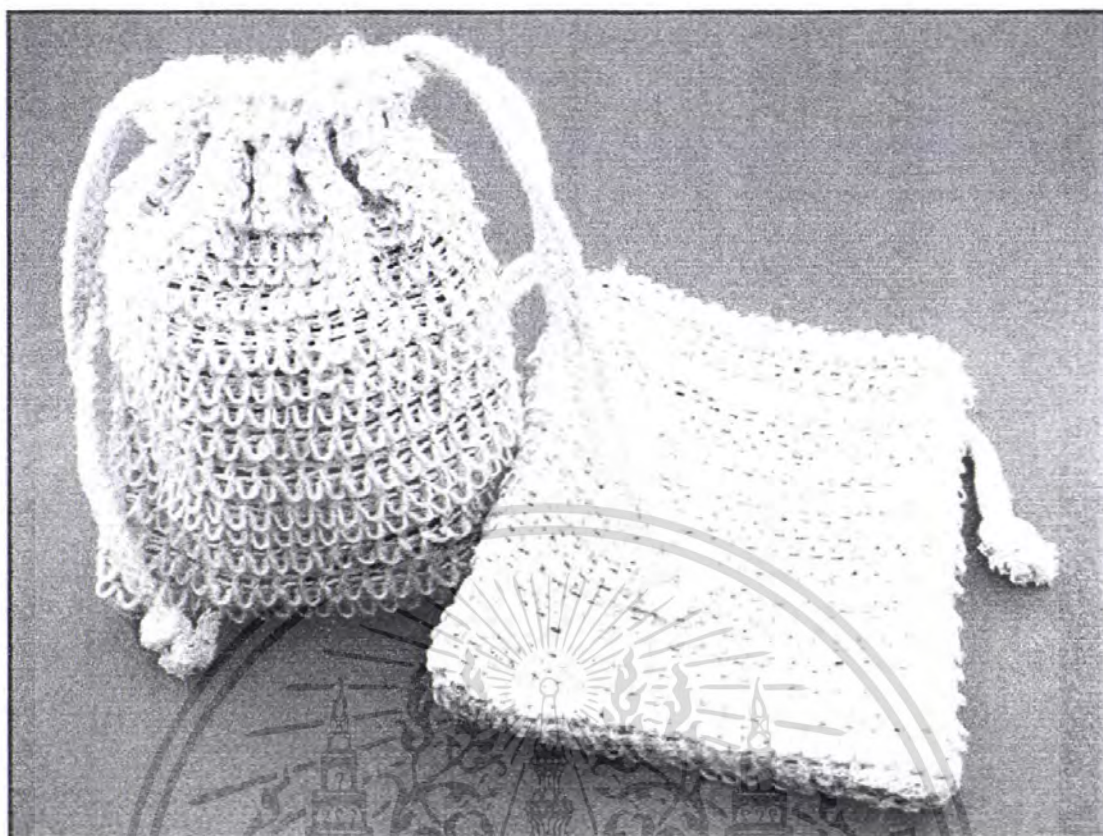

รูปที่ 11 เส้นใยที่ได้จากป่านศรนารายณ์เมื่อผ่านการฟอก

รูปที่ 12 เส้นใยที่ได้จากป่านศรนารายณ์เมื่อผ่านการช้อมสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 13 ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่ทำจากป่านศรนารายณ์

สรุป - เลือกใช้ป่านเป็นวัตถุดิบหลักเนื่องจากมีความหลากหลายของสีมากเหมาะกับการใช้ในงานออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

2.3.2 ข้อมูลทางด้านพฤติกรรมและจิตใจของผู้บริโภค

พฤติกรรมทางการซื้อของผู้บริโภค

มักมีปัจจัยต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจซื้อของแต่ละบ้าน ดังนี้

ความถี่ในการซื้อ

ค่อนข้างบ่อย 2 – 4 ครั้งในหนึ่งเดือน เนื่องจากผู้บริโภคต้องการสร้างบรรยากาศรอบตัวให้น่าอยู่ตลอดเวลา ให้ความสำคัญกับรายละเอียดของทุกส่วนในบ้าน เมื่อพบของที่ดีและเหมาะสมกับตัวเองมักจะซื้อมาใช้หรือซื้อมาเก็บไว้ บางครั้งอาจซื้อเพื่อเป็นของขวัญเนื่องจากเป็นกลุ่มที่ชอบเข้าสังคม

ราคา

จะเลือกของที่มีคุณภาพและความสวยงามก่อน ราคาไม่มีผลกระทบเท่าไรนักเนื่องจากมีกำลังซื้อ

สูง

การบำรุงรักษา

เนื่องจากผู้บริโภคกลุ่มนี้เป็นผู้มีกำลังใจการใช้จ่ายสูงจึงนิยมมีแม่บ้านเพื่อดูแลความสะอาดเรียบร้อยภายในที่พักอาศัย การดูแลรักษาของแต่ละบ้านจึงค่อนข้างดี ใช้ได้ในระยะยาว จึงนิยมซื้อของที่มีคุณภาพใช้ได้ยาวนานมากกว่า ราคาถูกแต่คุณภาพต่ำ

พฤติกรรมด้านการใช้งาน

กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้หญิงทำงานที่มักใช้ชีวิตอยู่นอกบ้านเป็นส่วนใหญ่ แต่เมื่อกลับมาถึงบ้านต้องการความสงบ สบายในแบบที่ตนเองต้องการเพื่อให้ความรู้สึกลับผ่อนคลายจากการทำงานหนักมาทั้งวัน

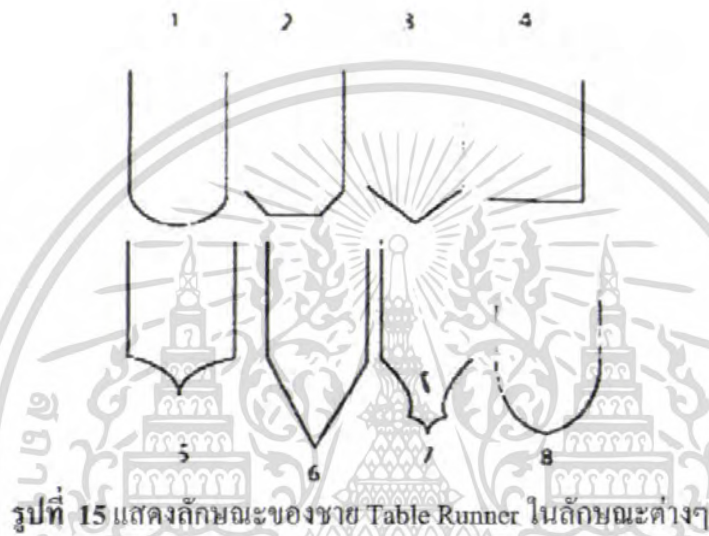
78308

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

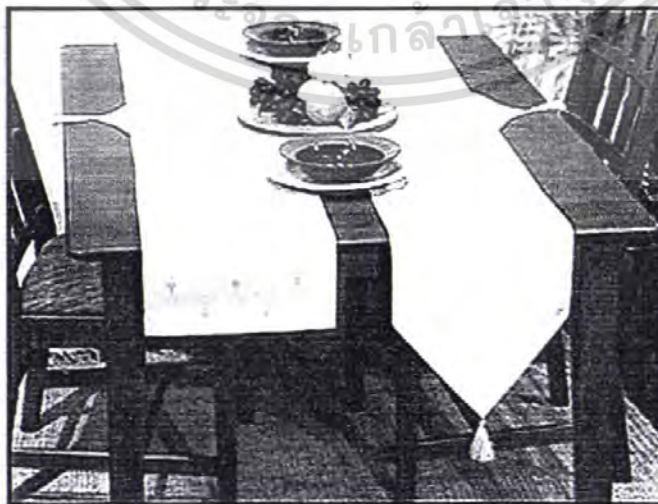
2.4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าปูโต๊ะ Table Runner

ใช้สำหรับปูภาคโต๊ะอาหารในทางยาว เป็นส่วนในการตกแต่งโต๊ะอาหารให้มีความสวยงามและเป็นส่วนที่แสดงลวดลายผ้าอย่างชัดเจน การออกแบบจึงเป็นส่วนสำคัญเนื่องจาก Table Runner เป็นจุดเด่นของโต๊ะอาหารซึ่งสามารถส่งเสริมบรรยากาศบนโต๊ะอาหารให้ดูมีความอบอุ่นมากขึ้น

รูปที่ 15 แสดงลักษณะของชาย Table Runner ในลักษณะต่างๆ

โดยปกติผ้าปูโต๊ะชนิด Table Runner นิยมทิ้งชายให้ตกลงมาจากโต๊ะตามยาวประมาณข้างละ 15 – 30 เซนติเมตร และกว้างประมาณ 30 – 40 เซนติเมตร โดยที่โต๊ะรับประทานอาหารขนาดนั่ง 4 คน มีขนาด กว้าง 90 ซม. ยาว 150 ซม. สูง 75 ซม.

รูปที่ 16 รูปแสดงผลิตภัณฑ์ใกล้เคียงของผ้าปูโต๊ะ Table Runner

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สรุป - ขนาดของผลิตภัณฑ์ ผ้าปูโต๊ะ Table Runner คือ 45 x 210 เซนติเมตร
- เลือกใช้การออกแบบชายผ้าแบบชายเหลี่ยม เนื่องจากมีลักษณะที่มีความกลมกลืน สอดคล้องกับ โต๊ะอาหาร เหมาะสมกับการผลิต และช่วยเน้นให้เนื้อผ้ามีจุดเด่น

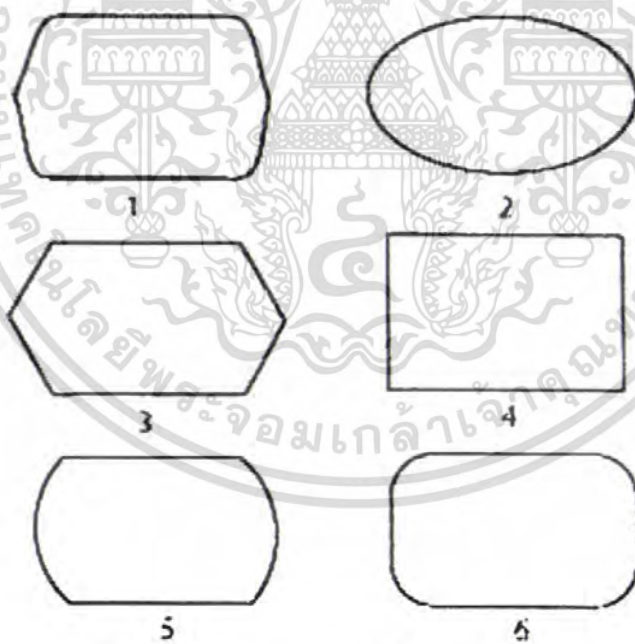
2.4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับที่รองแก้วที่รองจาน

ที่รองจานใช้สำหรับกันการเปื้อนโดยการปูทับลงบนคัตะ ผ้าที่ใช้ควรเป็นผ้าที่สามารถดูดซับน้ำได้ดี มีความคงทนต่อการซักและทำความสะอาดง่าย

ลักษณะการวางลายควรวางลายในบริเวณริมผ้ามากกว่าการวางลายแบบเต็มผืนเนื่องจากลายจะถูกโชว์ให้เห็นเพียงส่วนที่พ้นภาชนะออกมาเท่านั้น

ที่รองจานและที่รองแก้วที่พบในท้องตลาดส่วนใหญ่มักทำจากพลาสติกหรือผ้าทอ โดยในผ้าทอมักทำแบบพับขอบและเย็บปิดมุมเพื่อความสวยงาม

จากข้อมูลดังกล่าว สามารถนำมาวิเคราะห์รูปแบบของที่รองจานได้ดังนี้

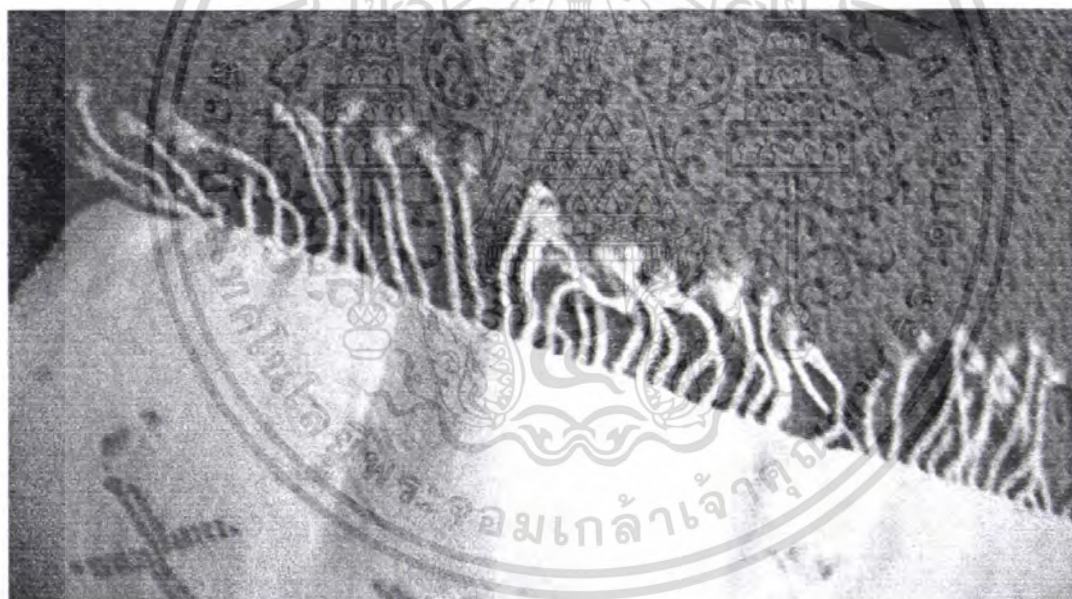
รูปที่ 17 รูปแสดงลักษณะที่รองจานแบบต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 18 ผ้ารองจานแบบพับขอบและเย็บปิดมุม

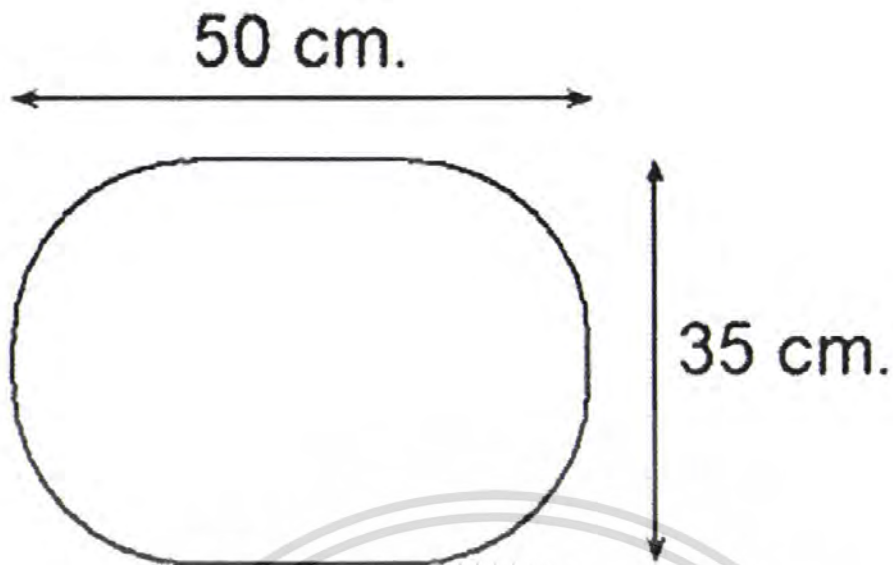
หรือลักษณะปล่อยเส้นด้ายยืนเพื่อความสวยงาม โดยขนาดปมที่ปลายของเส้นด้าย

รูปที่ 19 ผ้ารองจานแบบปล่อยเส้นด้ายยืน

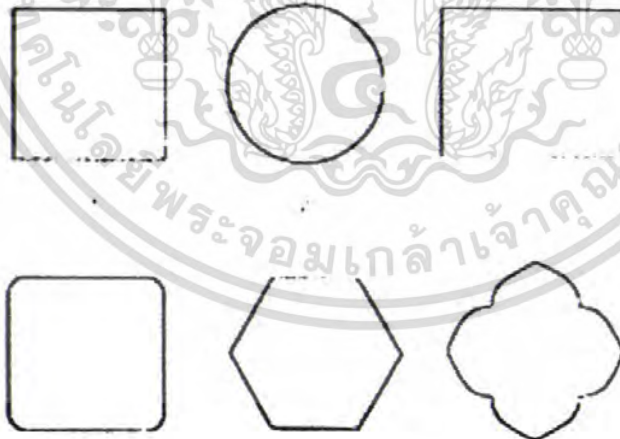
ขนาดความยาวและความกว้างของที่รองจานอยู่ที่ประมาณ 50x 35 เซนติเมตร หรือเส้นผ่านศูนย์กลาง 40 – 45 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

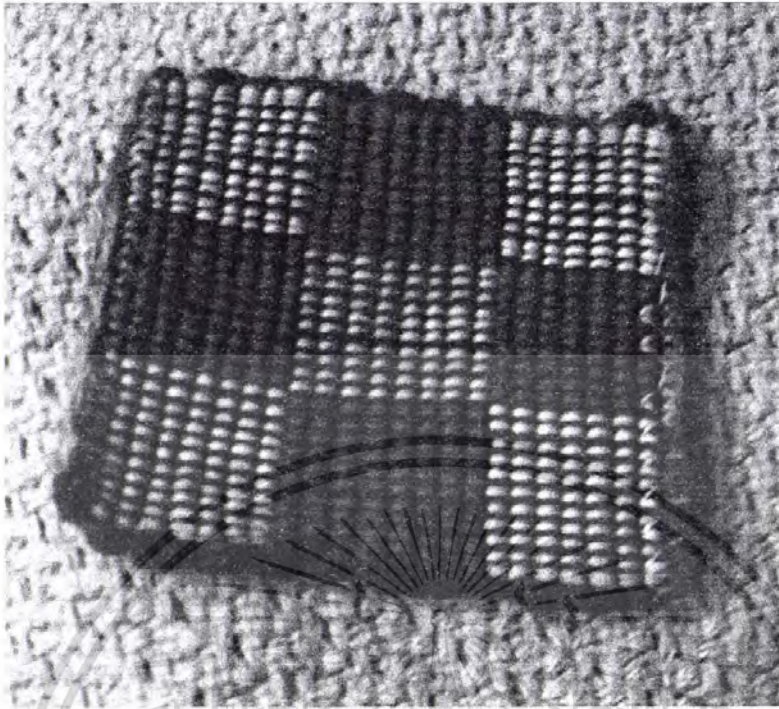
รูปที่ 20 แสดงขนาดความกว้างยาวของที่รองจาน

ที่รองแก้ว ใช้สำหรับรองแก้วขณะทำการเสิร์ฟเครื่องดื่ม ควรใช้ผ้าที่มีคุณสมบัติในการ ซึมซับ น้ำ ได้ดี ทำความสะอาดง่าย ลวดลายที่ใช้ควรสอดคล้องกับผ้าปูโต๊ะและที่รองจาน และควรมีขนาดใหญ่กว่าฐานของแก้วคือ ขนาดความยาวและความกว้างของที่รองแก้วอยู่ที่ประมาณ 10x 10 เซนติเมตร

รูปที่ 21 รูปแสดงลักษณะที่รองแก้วแบบต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

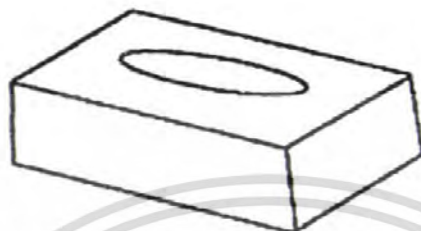
รูปที่ 22 ที่รองแก้วแบบทอ

- สรุป - ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางที่รองจาน 40 เซนติเมตร รูปแบบวงกลม
- ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางที่รองแก้ว 12 เซนติเมตร รูปแบบวงกลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับที่ใส่กระดาษทิชชูแบบกล่อง

ที่ใส่กระดาษทิชชูมีหน้าที่ช่วยเพิ่มความสวยงามโดยห่อหุ้มกล่องกระดาษทิชชูเอาไว้ด้านใน โดยมีรูด้านบนเพื่อให้ดึงกระดาษออกได้สะดวก กระดาษทิชชูแบบกล่องมีขนาดมาตรฐานดังนี้ กว้าง 12 ยาว 24 สูง 8.5 เซนติเมตร

รูปที่ 23 กระดาษทิชชูแบบกล่อง

รูปแบบของที่ใส่กระดาษทิชชู

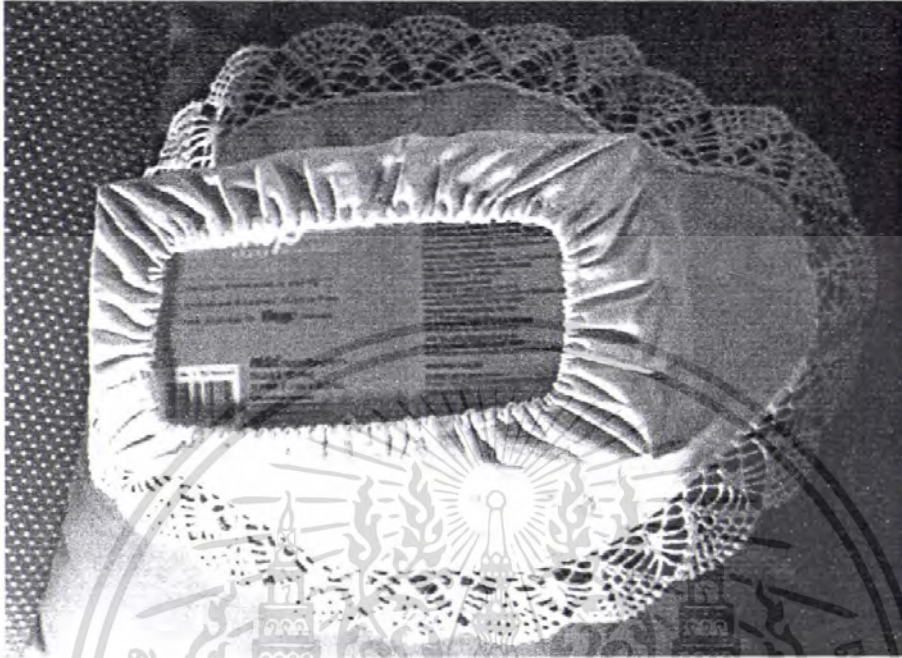
2.4.3.1 แบบติดยางยืด 2 เส้นคาดด้านล่าง มักพบในที่ใส่กระดาษทิชชูที่มีโครงสร้างที่ไม่แข็งแรง ใส่กล่องกระดาษทิชชูง่าย ซิตติดกับที่ใส่ได้ดี ไม่ปกป้องกล่องกระดาษทางด้านล่าง

รูปที่ 24 ยางยืด 2 เส้นคาดด้านล่าง

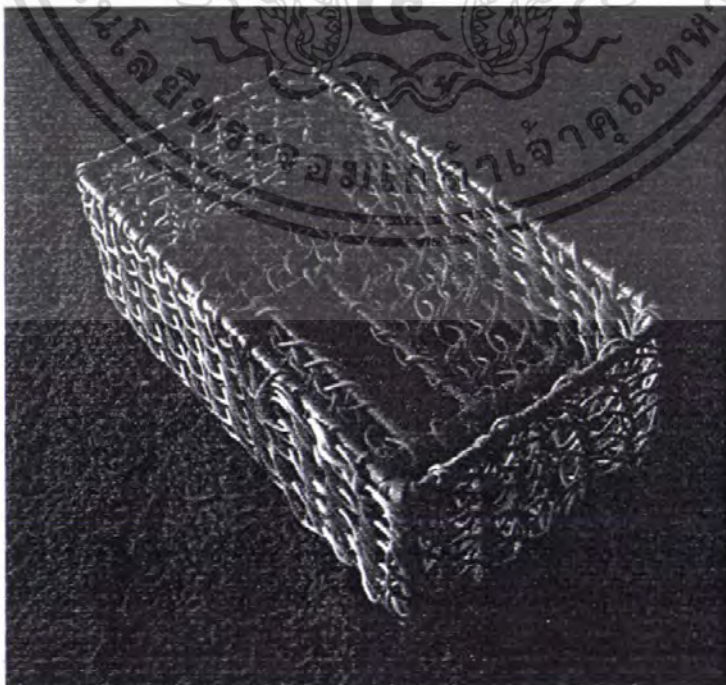
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3.2 แบบยางยืดหุ้มเป็นวงกลมด้านล่าง ใส่กล่องกระดาษทิชชูได้ค่อนข้างยาก ปิดบังกล่องกระดาษทิชชูได้ดี

รูปที่ 25 แบบยางยืดหุ้มเป็นวงกลมด้านล่าง

2.4.3.3 แบบโครงสร้างแข็ง สามารถครอบลงบนกล่องกระดาษทิชชูได้ทันที แต่จะทำให้กล่องกระดาษทิชชูหลุดออกจากที่ใส่ได้ง่ายเนื่องจากมีจุดยึดติดกันน้อย ไม่ปกป้องกล่องกระดาษทางด้านล่าง

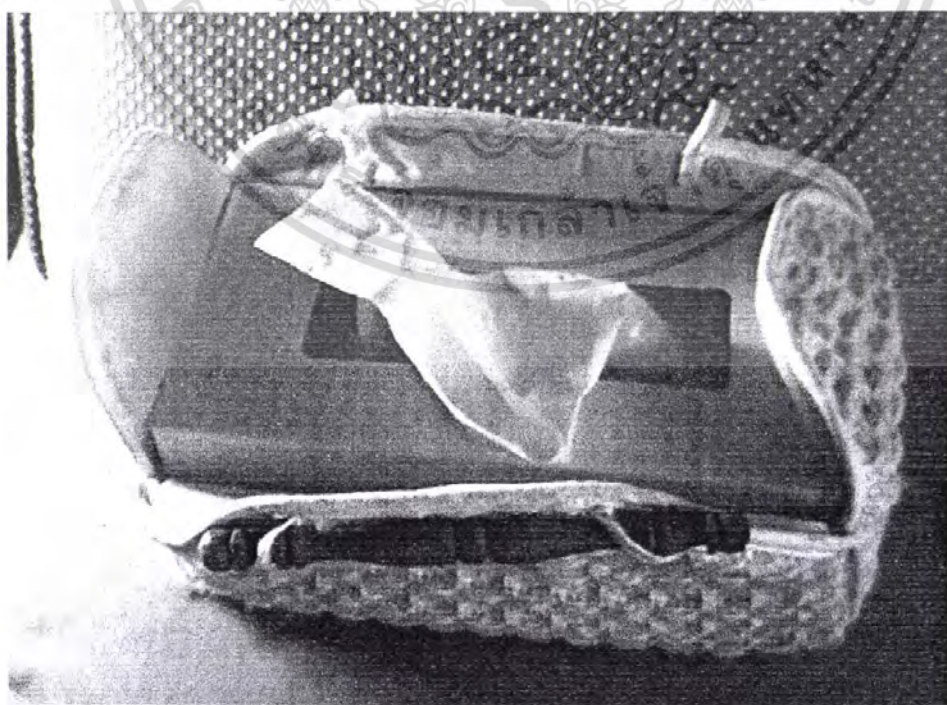

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับรูปที่ 26 แบบโครงสร้างแข็งนั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3.4 แบบใช้ไม้ขัด โดยมีช่องให้ใส่กล่องกระดาษทิชชู่จากทางด้านบน และใช้ไม้ขัดเพื่อยึดกล่องกระดาษทิชชู่ไว้ด้วยกัน และเว้นช่องว่างเพื่อให้หยิบใช้กระดาษได้สะดวก ถอดเปลี่ยนกระดาษได้ค่อนข้างยาก

รูปที่ 27 แบบใช้ไม้ขัด

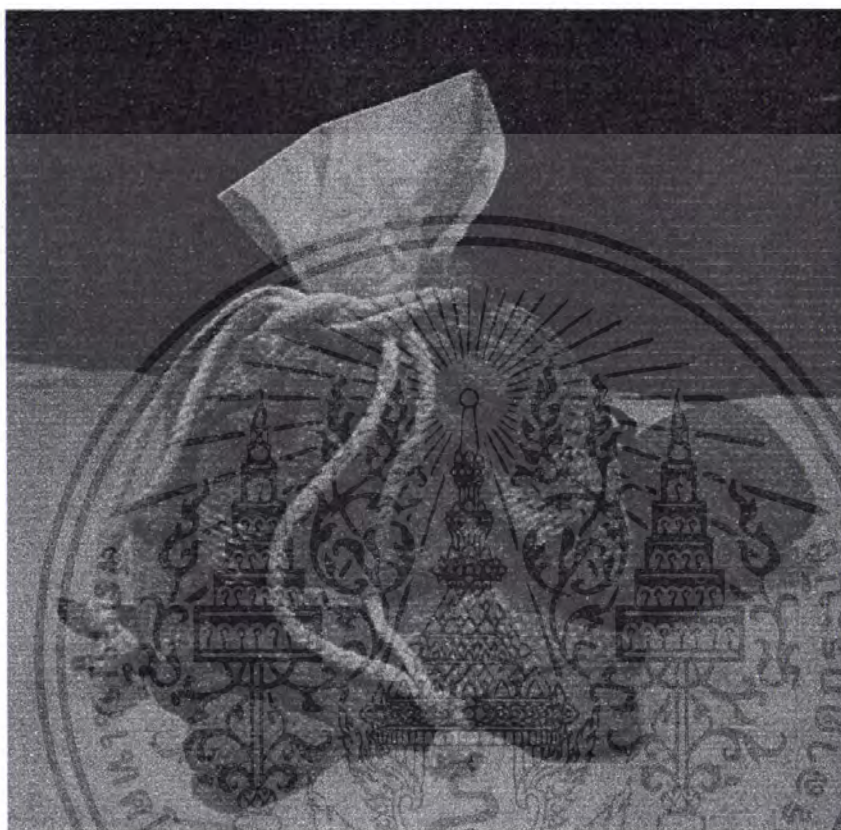

รูปที่ 28 แบบใช้ไม้ขัดขณะเปิดเพื่อเปลี่ยนกล่องทิชชู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3.5 แบบผูก เป็นที่ใส่กระดาษทิชชูแบบใส่กล่องกระดาษจากทางด้านข้าง ให้ความรู้สึกอ่อนหวาน น่ารัก ยึดกล่องทิชชูได้ดี

2.4.3.6 แบบดุม ใส่กล่องกระดาษทิชชูจากทางด้านบน แล้วดึงเชือกทั้งสองด้านเพื่อลดขนาดความกว้างของปากดุม หากบิดแน่นเกินไปจะทำให้ดึงทิชชูมาใช้ลำบาก

รูปที่ 29 แบบดุม

2.4.3.7 แบบติดกระดุม เป็นที่ใส่กระดาษทิชชูแบบใส่กล่องกระดาษจากทางด้านข้าง โดยที่ด้านหนึ่งเย็บปิดไว้ถาวรเพื่อถ่วงกล่องทิชชู ด้านตรงข้ามติดกระดุม ทำให้มีรูปทรงแปลกตาน่าสนใจ

สรุป - ทำที่ใส่กล่องกระดาษทิชชูแบบโครงสร้างแข็งแรงกรอบกล่องกระดาษทิชชูเพราะมีความน่าสนใจ เหมาะสมต่อการผลิต

- ขนาดสำหรับใส่กล่องกระดาษทิชชู 12 x 24 x 8.5 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

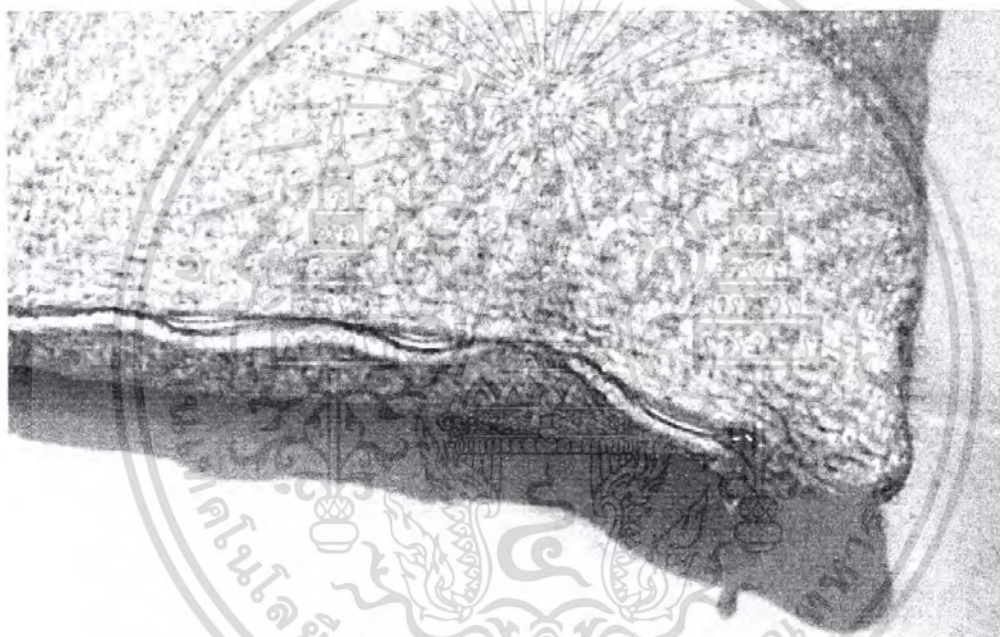
2.4.4 ข้อมูลเกี่ยวกับหมอนอิง

หมอนอิงมีหลากหลายรูปแบบแต่ที่นิยมได้แก่หมอนอิงแบบสี่เหลี่ยม (Box Cushions) มีหลากหลายขนาด เช่น 16 x 16 , 18 x 18 , 20 x 20 นิ้ว เป็นต้น

ส่วนประกอบของหมอนอิงและวัสดุที่ใช้

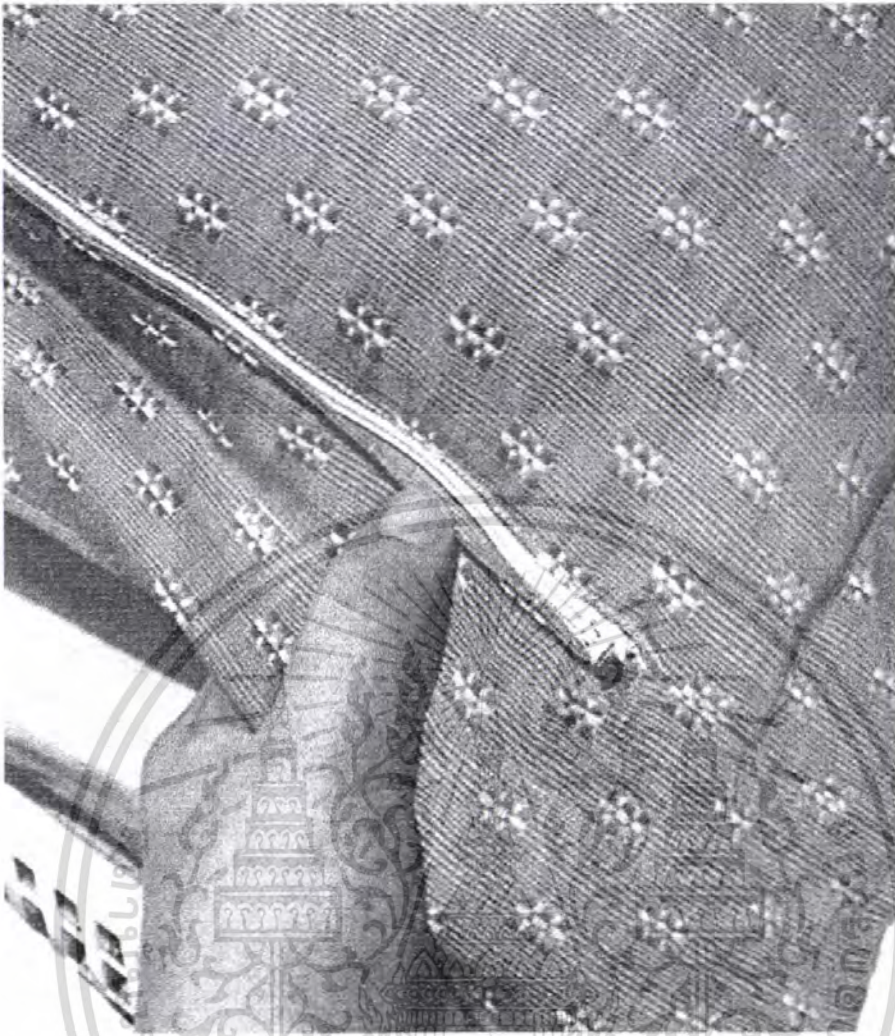
2.4.4.1 ปลอกหมอนสามารถถอดเพื่อซักล้างทำความสะอาดได้ง่าย โดยมีวิธีในการถอด - ใส่ปลอกหมอน โดยทั่วไปดังนี้

1. แบบติดซิป เป็นวิธีที่ใช้กันมากที่สุด ผลิตง่าย คงทน สะดวกต่อการถอดทำความสะอาด ติดได้ทั้งแบบซิปด้านเดียวและซิปทั้งสองด้าน แต่จะทำให้หมอนมีส่วนที่แข็งบริเวณที่ติดซิป

รูปที่ 30 ซิปแบบซิปทั้งสองด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 31 ซิปแบบซ่อนด้านเดียว

ซิป ใช้ยึดติดกันระหว่างผ้า 2 ผืน โดยการรูดเปิด - ปิด โดยเย็บซิปให้ติดกับผ้า ให้แนวของรอยต่อตรงกัน รูดฟันซิปให้ติดหรือแยกจากกัน ผ้า 2 ชั้น จะติดหรือแยกจากกัน โดยมีทั้งซิปโลหะและซิปไนลอน ให้ความมั่นใจในการเปิดปิดมาก ซิปมีอยู่หลายชนิดดังต่อไปนี้

1. ซิปแบบทั่วไป เป็นชนิดปิดท้าย มีเฉพาะตัวกั้นกลางหรือมีทั้งตัวกั้นด้านบนและด้านล่าง สำหรับยึดแถบผ้าทั้งสองให้ติดกัน เพื่อไม่ให้ปลายทั้งสองแยกเป็นอิสระเมื่อซิปเปิดจนสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับรูปที่ 32 แสดงรูปแบบซิปธรรมดา ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ซิปแบบซ่อน เป็นซิปชนิดปิดท้ายเช่นเดียวกันแต่ลักษณะของซิปเมื่อติดเข้ากับซิปส่วนของปลอกหมอนแล้วจะไม่เห็นตัวซิป

รูปที่ 33 แสดงรูปแบบซิปซ่อน

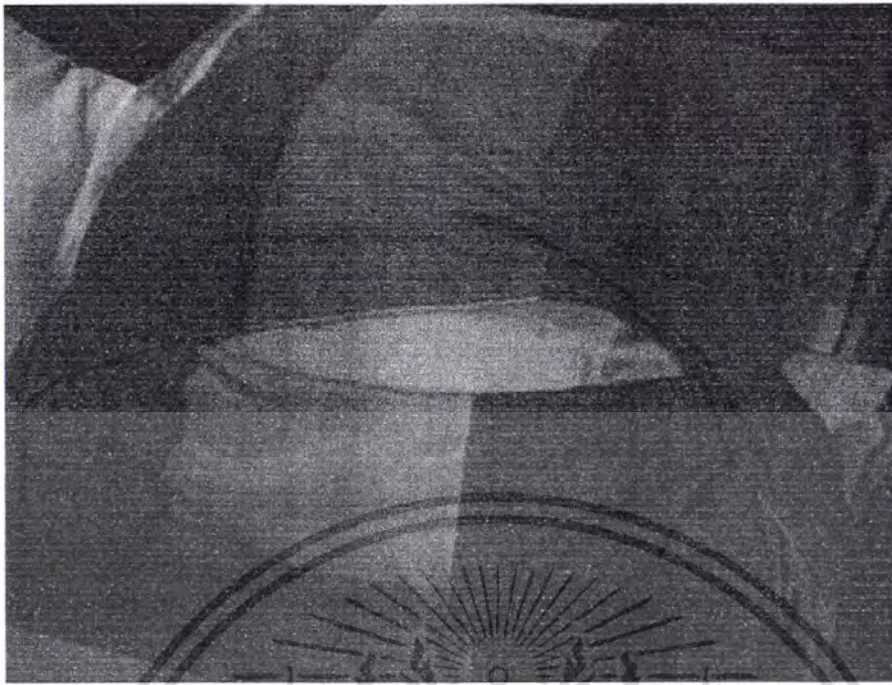
3. ซิปแบบเปิดท้าย เป็นซิปที่มีเคี้ยวและสวมที่ปลายแถบผ้าทั้ง 2 ด้าน เพื่อให้สามารถแยกได้เป็นอิสระได้เมื่อรูดซิปเปิดและต้องสวมกลับให้เข้าที่พอดีก่อนรูดซิปปิด

รูปที่ 34 แสดงรูปแบบซิปแบบเปิดท้าย

2 ปลอกหมอนแบบสอด ปลอกหมอนลักษณะนี้จะใช้วิธีการเย็บผ้าในการทำเป็นหมอนให้มีส่วนเชื่อมกัน ทำให้ผ้าปิดได้หมอนได้ ข้อดีคือไม่ต้องติดวัสดุอื่นเพิ่มในหมอนทำให้หมอนไม่มีส่วนที่แข็ง ถอดทำความสะอาดง่าย ข้อเสียคือ บางครั้งอาจเห็นได้หมอนได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

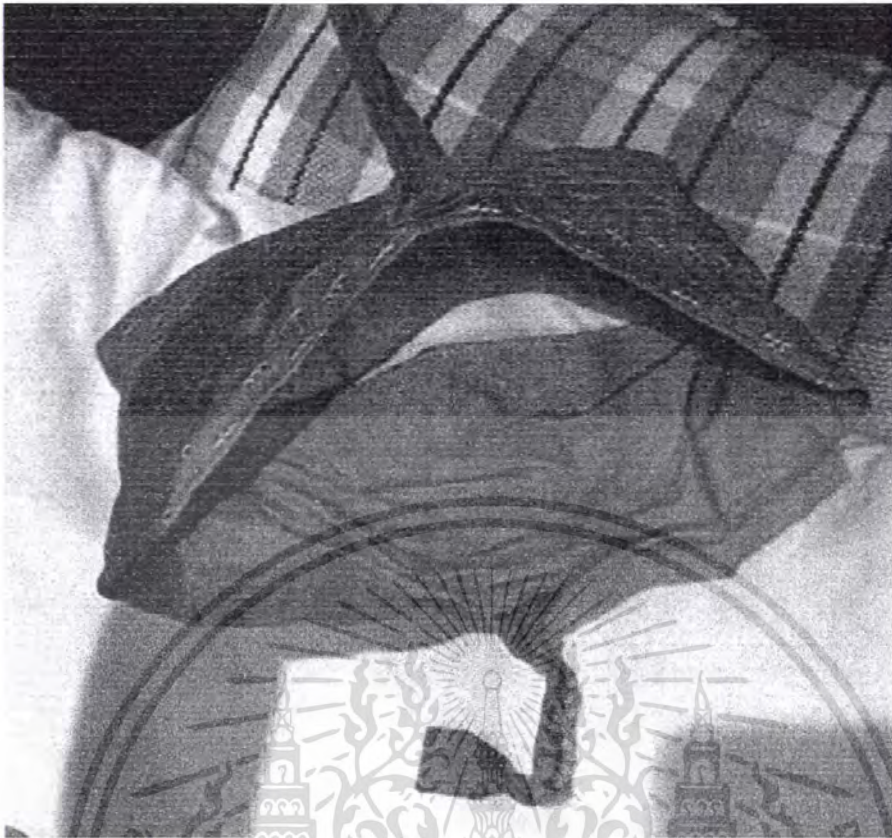
รูปที่ 35 ปลอกหมอนแบบสอด

3. แบบใช้เชือกผ้าหรือริบบิ้น สะดวกต่อการถอดทำความสะอาด ตัดเย็บง่าย ซ่อมแซมง่าย มีความสวยงามอ่อนหวาน มีทั้งแบบที่ปิดไส้หมอนได้หมดและปิดไส้หมอนไม่หมด

รูปที่ 36 ปลอกหมอนริบบิ้นแบบปิดไส้หมอนได้หมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 37 ปลอกหมอนริบบิ้นแบบปิด ไล่หมอน ได้หมดขณะเปิด

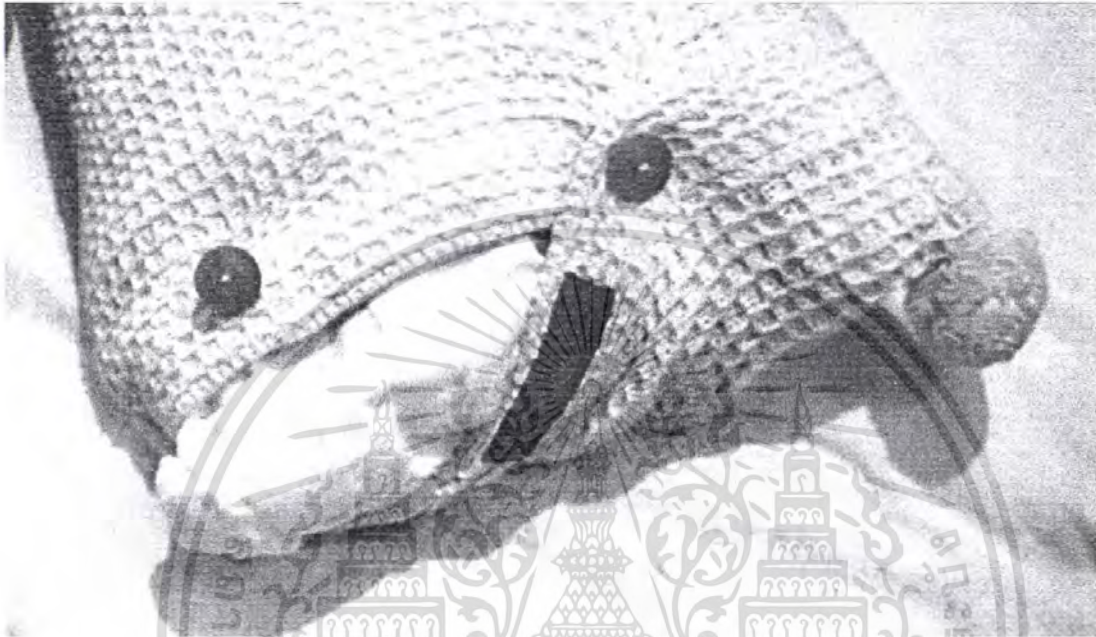

รูปที่ 38 ปลอกหมอนริบบิ้นแบบปิด ไล่หมอน ไม่ได้หมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. แบบใช้เวลโครเทป (Velcro) สามารถถอดทำความสะอาดได้ง่าย ดัดเย็บง่าย แต่มักขาดบ่อยในบริเวณรอยต่อทำให้ไม่เป็นที่นิยม

5. แบบใช้กระดุม มีความอ่อนหวาน ก่อนข้างสะดวกในการถอด – ใส่ นิยมใช้กระดุมเป็นส่วนตกแต่ง

รูปที่ 39 ปกหมอนแบบใช้กระดุม

6. แบบใช้กระดุมแป๊ปหรือกระดุมแม่เหล็ก สะดวกในการถอดทำความสะอาดแต่ไม่เป็นที่นิยม เนื่องจากไม่แข็งแรงทนทาน ไม่ให้ความมั่นใจในการปิด เปิด

2.4.4.2 ตัวใส่ในหมอนจะมีลักษณะอย่างไรขึ้นอยู่กับวัสดุตัวในและใส่ในซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้เกิดรูปร่างขึ้นมาและเป็นสิ่งที่แสดงความรู้สึกสัมผัส แข็งเป็นตัวในหมอนสำเร็จรูปและใส่หมอน

1. ตัวในหมอนสำเร็จรูป มีขายทั่วไป สามารถคงรูปร่างได้ด้วยตนเอง ทำจากฟองน้ำหรือใยโพลีเอสเตอร์ ตัวในหมอนมีทั้งแบบรูปทรงมาตรฐาน คือ ทรงกลมซึ่งทำจากฟองน้ำมักมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ 12 ถึง 18 นิ้วและแบบตัวในหมอนรูปสี่เหลี่ยมจะมีความยาว 36 นิ้วหากเป็นตัวในหมอนที่ไม่ใช่แบบมาตรฐานจะมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางหรือความสูงต่างกัน ราคามีหลายระดับแตกต่างกันตามคุณภาพของวัสดุภายใน

2. ใส่หมอน เป็นตัวในของหมอนที่ได้รับความนิยม ต้องมีการเย็บเป็นโครงร่างก่อนหนึ่งชั้น สามารถเย็บให้เป็นรูปร่างแปลกๆได้ มีทั้งแบบรูปทรงมาตรฐานและรูปแบบทรงอื่นๆ ใส่หมอนที่ใช้กันโดยทั่วไปมีหลายแบบ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นุ่น เป็นเส้นใยพืชชนิดหนึ่ง ใยนุ่นให้ความอบอุ่น พองฟูและเป็นวัสดุที่หาได้ง่ายในประเทศ จึงได้รับความนิยมมาก แต่มีข้อเสียคือเมื่อใช้ไปนานๆ ความพองฟูจะลดลงและทำให้หมอนแบนลง เสียรูปทรง อาจเกิดอาการแพ้ได้ในผู้ใช้งานบางคน

ฟองน้ำ ตัวในหมอนสำเร็จรูปที่มีขายกันทั่วไปมักทำจากฟองน้ำ โพลียูรีเทน ตัวในหมอน ฟองน้ำมีราคาถูกมักทำจากแผ่นฟองน้ำและมีเศษฟองน้ำเล็กๆ เป็นไส้ใน

ใยโพลีเอสเตอร์ นิยมนำมาใช้ทำไส้หมอน ใยโพลีเอสเตอร์นี้อาจอยู่ในรูปของเส้นใย กลุ่มเส้นใยบรรจุรวมกันอยู่อย่างหลวมๆ หรืออยู่ในรูปตัวหมอนสำเร็จรูป ซึ่งมีผ้าหรือแผ่นฟองน้ำหุ้มอยู่เรียบร้อยแล้ว ใยโพลีเอสเตอร์ใช้ง่าย สะดวก สะอาดและราคาไม่แพงนัก

ขนเป็ด ราคาแพงมาก จึงมักใช้ผสมกับขนสัตว์อื่นๆ เพื่อให้ราคาถูกลง มักใช้กับหมอนราคาแพง

- สรุป - ขนาดหมอน 16 x 16 และ 18 x 18 นิ้ว เพราะเป็นขนาดที่คนไทยนิยมใช้และหาซื้อได้ง่าย ในท้องตลาด
- แบบใช้zip เพราะให้ความสวยงาม ปิดไส้หมอนได้ดี ถอดใส่สะดวก
 - เลือกใช้ไส้ในหมอนเป็นใยโพลีเอสเตอร์ เพราะ เป็นวัสดุที่หาซื้อได้ง่าย ราคาไม่แพง สามารถซักล้างได้ง่าย ไม่เป็นอันตรายต่อระบบหายใจและเป็นที่นิยมในการนำมาเลือกใช้เป็นไส้ในหมอนโดยทั่วไป

2.4.5 ข้อมูลเกี่ยวกับตะกร้าใส่ผลไม้หรือขนมปัง

ตะกร้าใส่ผลไม้หรือขนมปังโดยทั่วไป มีไว้สำหรับตั้งไว้กลางโต๊ะอาหารเพื่ออำนวยความสะดวก
รับประทานขนมปังหรือผลไม้ อาจมีลักษณะ ต่างกัน เช่น สี่เหลี่ยม วงรี วงกลม เป็นต้น ทั้งนี้ควร
มีขนาดที่เหมาะสมกับโต๊ะรับประทานอาหาร สำหรับ 4 คน และจำนวนผู้รับประทานคือ 1-4 คน
รูปแบบที่สนใจศึกษาคือมีโครงหลักอยู่ภายใน อาจเป็นตะกร้าสานหรือพลาสติก และมีผ้าหุ้มอยู่ด้าน
นอกเพื่อความสวยงาม

รูปที่ 40 ตะกร้าใส่ขนมปังแบบกลม

แบบกลม ควรมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6-9 นิ้ว ลึก 4-7 นิ้ว

รูปที่ 41 ตะกร้าใส่ขนมปังแบบสี่เหลี่ยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสี่เหลี่ยม อาจเป็นแบบสี่เหลี่ยมจตุรัสหรือสี่เหลี่ยมผืนผ้าก็ได้ ขนาดความกว้างตั้งแต่ 5 – 10 นิ้ว ขนาดความยาว 8 – 16 นิ้ว ลึก 3 - 5 นิ้ว

สรุป - ทำตะกร้าใส่ขนมปังทรงสี่เหลี่ยมโดยมีผ้าหุ้มรอบนอกของตะกร้า ส่วนที่สัมผัสกับขนมปัง ไปด้วยผ้า

2.4.6 ข้อมูลเกี่ยวกับม่านบังแสง

ม่านบังแสงมีการติดตั้งหลากหลายรูปแบบด้วยกัน มีทั้งแบบเก็บรูดไปด้านข้างด้วยมือ มีรางชัก เพื่อพับเก็บม่านไปไว้ด้านบน หรือ มีรางชักเพื่อเก็บม่านไปไว้ด้านข้าง โดยแต่ละแบบ มีรายละเอียด ในการติดตั้งแตกต่างกันไป ดังนี้

2.4.6.1 ม่านแบบรูดเก็บด้วยมือโดยทั่วไปจะแขวนอยู่บนรางท่อนกลมเพื่อสะดวกในการรูด ส่วนที่ยึดติดระหว่างตัวม่านกับรางสามารถทำได้หลายรูปแบบดังต่อไปนี้

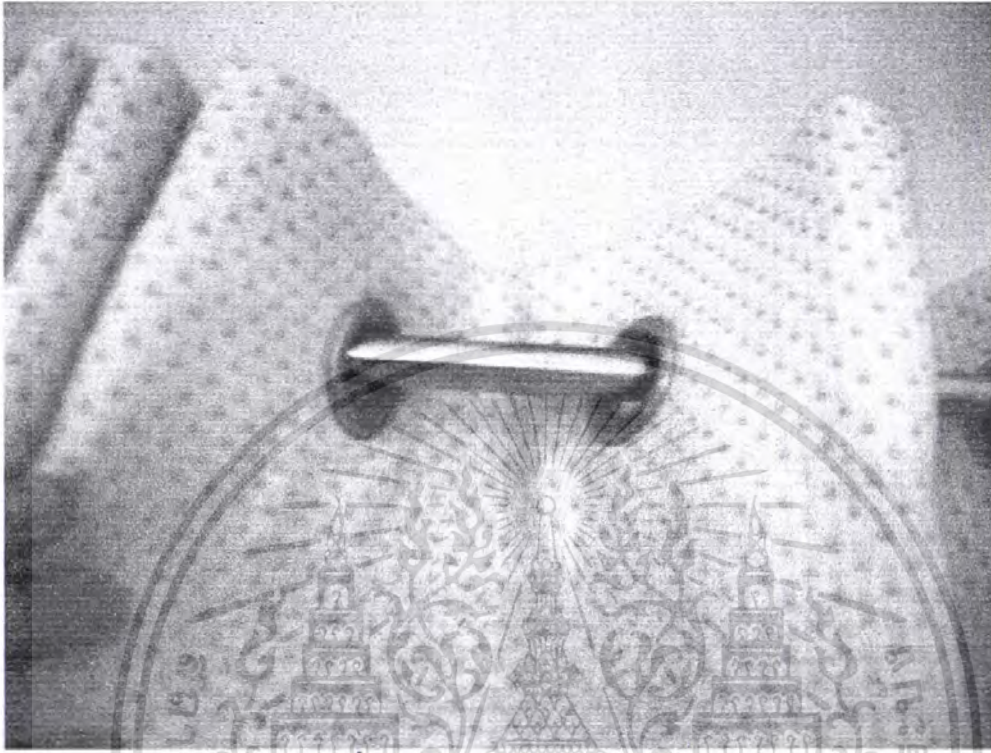
1. โดยการติดขอที่ตัวม่านและเกี่ยวที่ห่วงวงกลมซึ่งคล้องอยู่กับราง วิธีนี้สามารถจับจีบตัว ผ้าม่านในบริเวณที่ติดขอได้หลายรูปแบบ

รูปที่ 42 แบบขอติดกับห่วง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

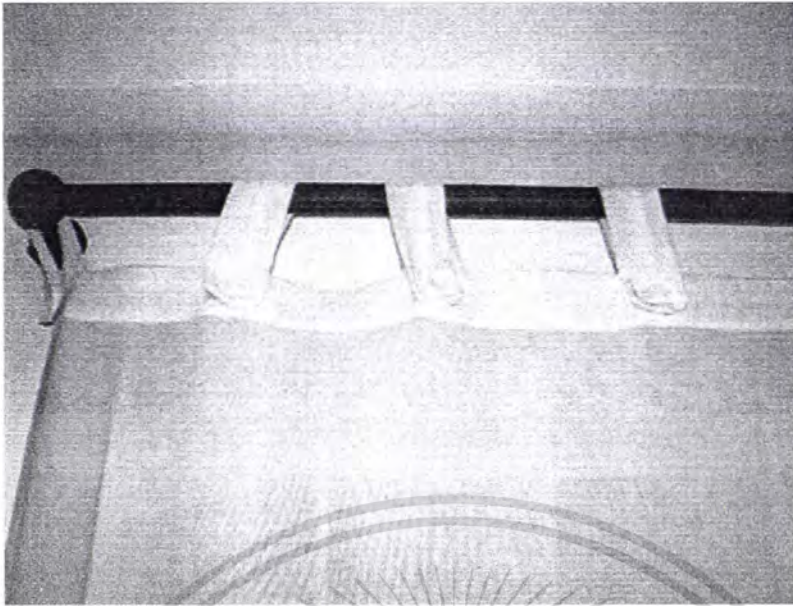
2. แบบใส่ห่วงเหล็กลงบนผ้ามันโดยตรง โดยเจาะช่วงบนด้านบนของผ้ามันเป็นรูวงกลม และใส่ห่วงเหล็กเข้าไป ร้อยมันลงบนราง วิธีนี้ผ้ามันจะพับเป็นโค้งได้โดยธรรมชาติ

รูปที่ 43 แบบติดห่วงลงบนผ้ามัน

3. แบบติดเวลโก้ โดยการทำให้ผ้ามันเป็นห่วงด้วยตัวมันเองไม่จำเป็นต้องติดห่วงเพิ่ม นำผ้ามันติดกับรางโดยพันผ้าส่วนที่มันเป็นห่วงรอบรางและติดกับผืนผ้าด้วยเวลโก้ ข้อเสียของวิธีการนี้คือ มักเกิดความผิดในการใช้งาน

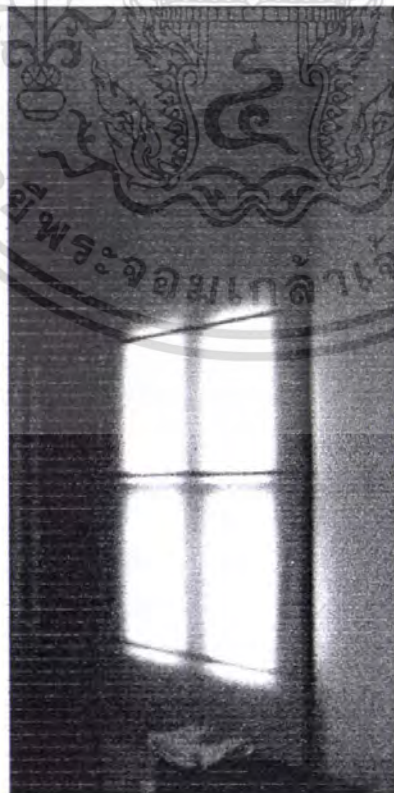
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 44 แบบคิดเวลโก้

2.4.6.2 ผ้าม่านแบบม้วนเก็บขึ้นด้านบน ด้วยการดึงรอกที่อยู่ด้านข้างของม่านจะทำให้กลไกดึงม่านขึ้นไปพับเก็บด้านบน อาจพับเก็บได้รูปแบบดังต่อไปนี้

1. พับเก็บแบบมีแกน ให้ความรู้สึกเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยรอกจะดึงม่านในจุดที่มีแกนติดไว้ทำให้ม่านถูกดึงขึ้นไปด้านบนพร้อมกันทั้งแกน

รูปที่ 45 ม่านเก็บขึ้นด้านบนแบบมีแกน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อประโยชน์ในการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. พับเก็บแบบไม่มีแกน ทำให้ม่านที่ถูกดึงขึ้นมีลักษณะโค้ง ให้ความรู้สึกอบอุ่นความมี
ระเอียดน้อยกว่าแบบที่ 1

รูปที่ 46 ม่านเก็บขึ้นด้านบนแบบไม่มีแกน

กรอบหน้าต่างที่มักพบในห้องรับประทานอาหารมักเป็นกรอบหน้าต่างแบบสูงจากพาดจนถึงพื้น
ห้องเพื่อชมทัศนียภาพ ดังนั้นม่านจึงควรมีความยาวประมาณ 250 เซนติเมตร กว้าง 120 – 210
เซนติเมตร ตามขนาดความกว้างของหน้าต่างในแต่ละที่

สรุป - ทำผ้าม่านขนาด กว้าง 140 ยาว 210 เซนติเมตร

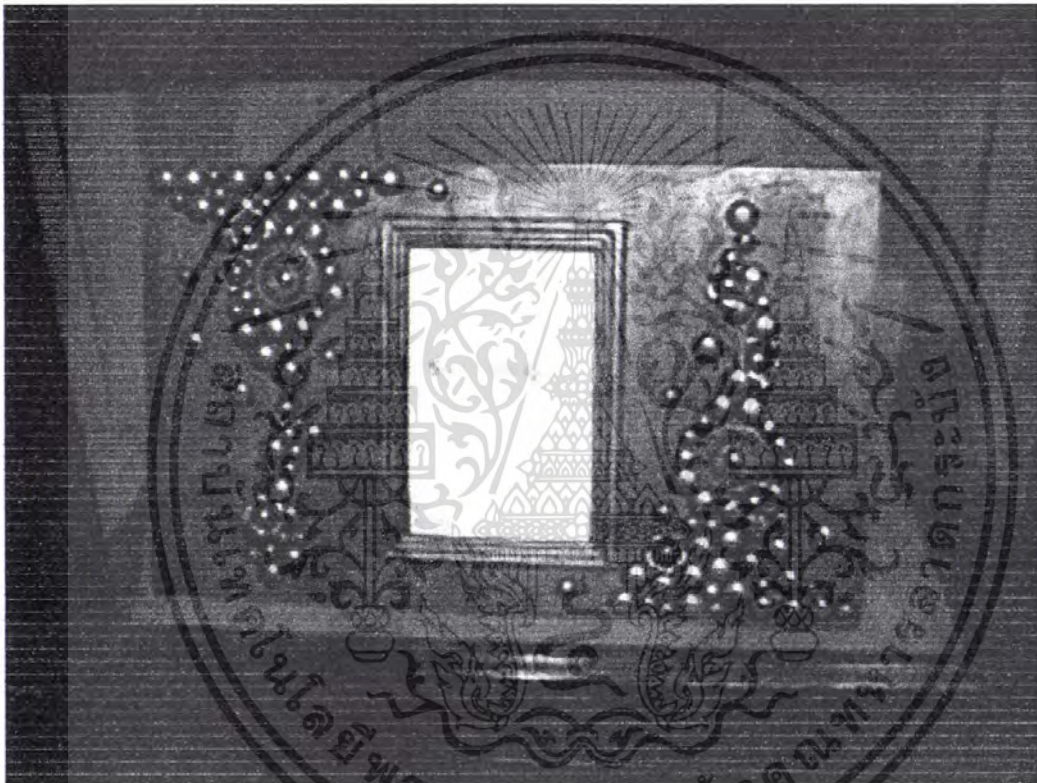
- ทำม่านใช้มีอูรอดไปด้านข้างแบบใส่ห่วงเหล็กลงบนผ้าม่านโดยตรง เพราะม่านจะทิ้งตัว
เป็นพับที่สวยงามตามธรรมชาติของผ้า โดยไม่ต้องจับจีบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.7 ข้อมูลเกี่ยวกับกรอบรูป

ขนาดของรูปถ่ายที่มักนิยมใส่ในกรอบรูป คือ ขนาด 4 x 6 นิ้วหรือขนาด 8 x 12 นิ้ว โดยทั่วไป กรอบรูปมักเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม เพื่อความสมดุลย์กับรูปถ่ายที่นำมาใส่ สามารถแบ่งลักษณะของ กรอบรูปโดยทั่วไปออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. กรอบรูปแบบแขวน ใช้สำหรับติดประดับฝาผนัง โดยทั่วไปสามารถติดผนังได้ทั้งแนวตั้ง และแนวนอน
2. กรอบรูปแบบตั้ง ใช้วางบนโต๊ะโดยทั่วไปสามารถวางได้ทั้งแนวตั้งและแนวนอน

รูปที่ 47 กรอบรูปแบบตั้งโต๊ะ

- สรุป - ทำกรอบรูปแบบตั้งโต๊ะเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม
- ทำกรอบรูปสำหรับใส่รูปถ่ายขนาด 4 x 6 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับกรรมวิธีในการผลิต

2.5.1 การทำเศษเส้นด้ายให้เป็นเส้นด้ายยาว

สามารถนำเศษเส้นด้ายมารวมกันเพื่อทำให้เป็นเส้นยาวได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับลักษณะของเศษด้าย ความแข็งแรงคงทน ความสวยงามเมื่อต่อเส้นด้ายแล้ว ความสวยงามหลังจากการดัก ความยากง่าย ในการนำไปดัก ความง่ายในการผลิต ความไม่เป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม สามารถแบ่งวิธีการต่อเศษเส้นด้ายได้ดังต่อไปนี้

2.5.1.1 การผูก

คือการนำเศษเส้นด้ายมาผูกต่อกันให้เป็นเส้นยาว ทำให้มีไม่ปมมาก ส่วนที่ไม่ได้ผูกจะฟูขึ้นมา ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติและไม่เรียบร้อย ความแข็งแรงไม่มากนัก เส้นด้ายในรูปแบบนี้ไม่มีกรรมวิธีเกลียวเกิดขึ้นหรือเรียกอีกอย่างว่า untwisted yam

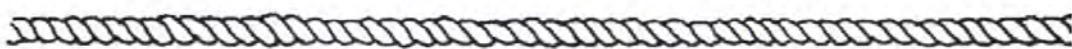
รูปที่ 48 เส้นด้ายแบบไม่ตีเกลียว

2.5.1.2 การตีเกลียว

คือการนำเศษเส้นด้ายมาเวียนจนเกิดเกลียว ทำให้เส้นด้ายมีความแข็งแรงและสามารถเกาะตัวเข้าด้วยกันได้ แบ่งเป็น การตีเกลียวแบบหลวม Low – twist yarn และการตีเกลียวแบบแน่น High – twist yarn เส้นด้ายที่ได้จากการตีเกลียวนี้ สามารถนำมารวมกับเส้นด้ายที่ตีเกลียวแล้วเพื่อเพิ่มความแข็งแรงให้กับเส้นด้าย โดยเส้นด้ายตีเกลียวเส้นเดียวเรียกว่าเส้นด้ายเดี่ยว Single Yarn เส้นด้ายที่ตีเกลียว 2 เส้นพันรวมกัน เรียกว่าเส้นด้ายคู่ Two – ply yarn ส่วนเส้นด้ายที่ทำจากการรวมกันของเส้นด้ายคู่ 2 เส้นเรียกว่า cord

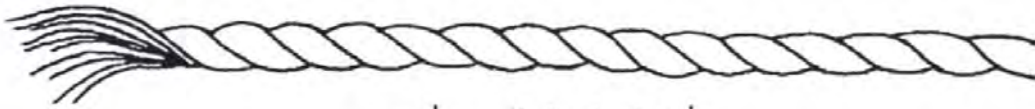

รูปที่ 49 เส้นด้ายตีเกลียวแบบหลวม

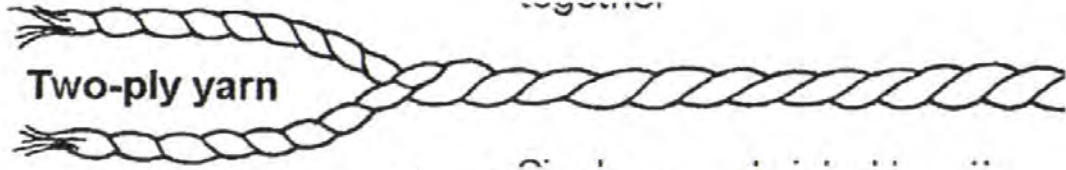

รูปที่ 50 เส้นด้ายตีเกลียวแบบแน่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

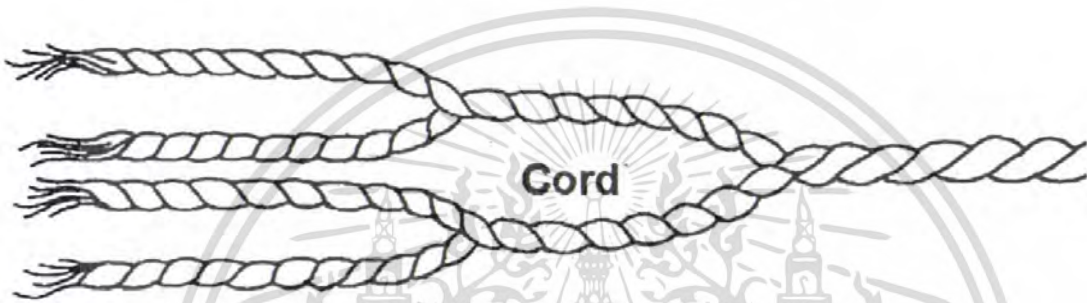

รูปที่ 51 เส้นด้ายตีเกลียวเดี่ยว

Two-ply yarn

รูปที่ 52 เส้นด้ายตีเกลียวคู่

Cord

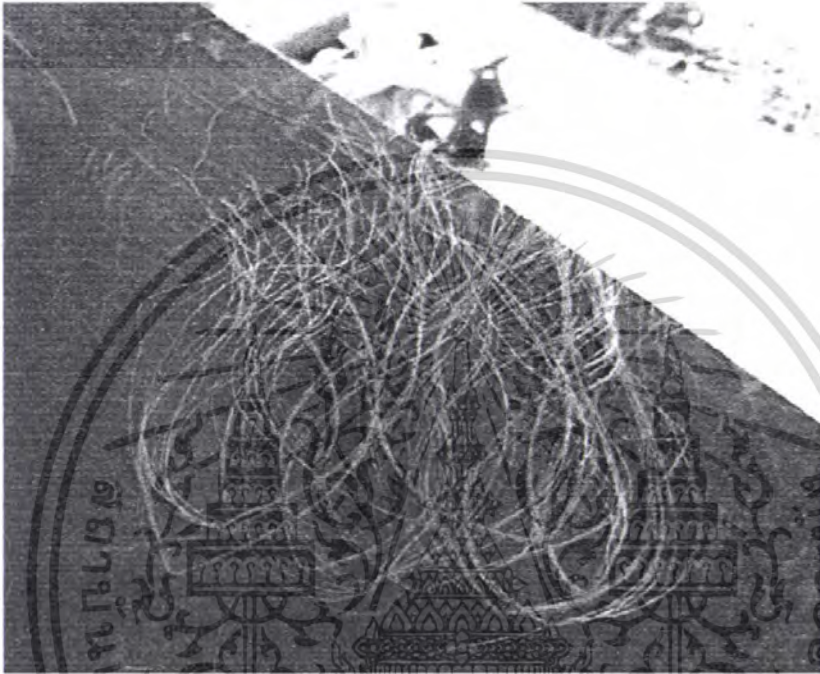
รูปที่ 53 เส้นด้ายตีเกลียวกลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.1.3 การถักเปีย

เป็นการต่อเศษเส้นใยเข้าด้วยกันด้วยการถักเปียเพื่อให้เส้นใยมีลักษณะทนทาน ให้ลักษณะพื้นผิวที่สวยงาม มีความพิเศษในลักษณะโครงสร้าง เนื่องจากเส้นใยที่นำมาต่อกันมีลักษณะสั้น ทำให้ด้ายที่ถักเปียมีส่วนที่หลุดลุ่ยให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ อาจแบ่งการถักเปียได้ดังนี้

1. เปีย 3 คือการถักเปียโดยแบ่งด้ายออกเป็น 3 กลุ่ม พันหมุนเข้าด้วยกันทำให้เกิดเปียลักษณะแบน มีความแข็งแรง ยืดหยุ่นดี

รูปที่ 54 เตรียมเส้นป่านก่อนถักเปีย

รูปที่ 55 วิธีการถักเปีย 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เปีย 5 คือการถักเปียโดยแบ่งด้ายออกเป็น 5 กลุ่ม พันหมุนเข้าด้วยกันทำให้เกิดเป็นเปีย ลักษณะกลม มีความแข็งแรงมาก เส้นด้ายค่อนข้างแข็ง ความยืดหยุ่นน้อย

เนื่องจากการทำงานถัก knitting จำเป็นต้องใช้เส้นด้ายที่มีความยืดหยุ่น จึงเลือกพิจารณาการต่อด้ายแบบเปีย 3

2.5.1.4 การตีเกลียวแบบด้ายพิเศษ Novelty Yarns

คือการทำเส้นด้ายแบบพิเศษ กล่าวคือ จะมีเส้นด้าย 3 เส้นทำหน้าที่ต่างกันพันรวมเข้าด้วยกัน เพื่อทำให้เกิดเส้นด้ายชนิดพิเศษที่มีความสวยงามเกิดขึ้น

1. เส้นด้ายแกนกลาง core ทำหน้าที่เป็น โครงสร้างของเส้นด้าย ต้องมีความแข็งแรง
2. เส้นด้ายเกี่ยวพัน binder ทำหน้าที่พันรอบเส้นด้ายแกนกลางและเส้นด้ายพิเศษเข้าด้วยกัน
3. เส้นด้ายพิเศษ effect เป็นส่วนที่ทำให้เส้นด้ายมีความสวยงาม แปลกใหม่

ทั้งนี้การที่เส้นด้ายแบบพิเศษจะแสดงให้เห็นเส้นด้ายพิเศษ effect มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับ ความถี่ในการพันรอบของ binder หากความถี่ในการพันสูง จะทำให้เห็นเส้นใยพิเศษน้อยแต่เส้นด้ายแข็งแรง หากความถี่ในการพันต่ำ จะเห็นเส้นใยพิเศษมากแต่ความแข็งแรงของเส้นด้ายจะลดน้อยลงไปด้วย

สรุป - ใช้การต่อเศษเส้นด้ายแบบการถักเปีย 3

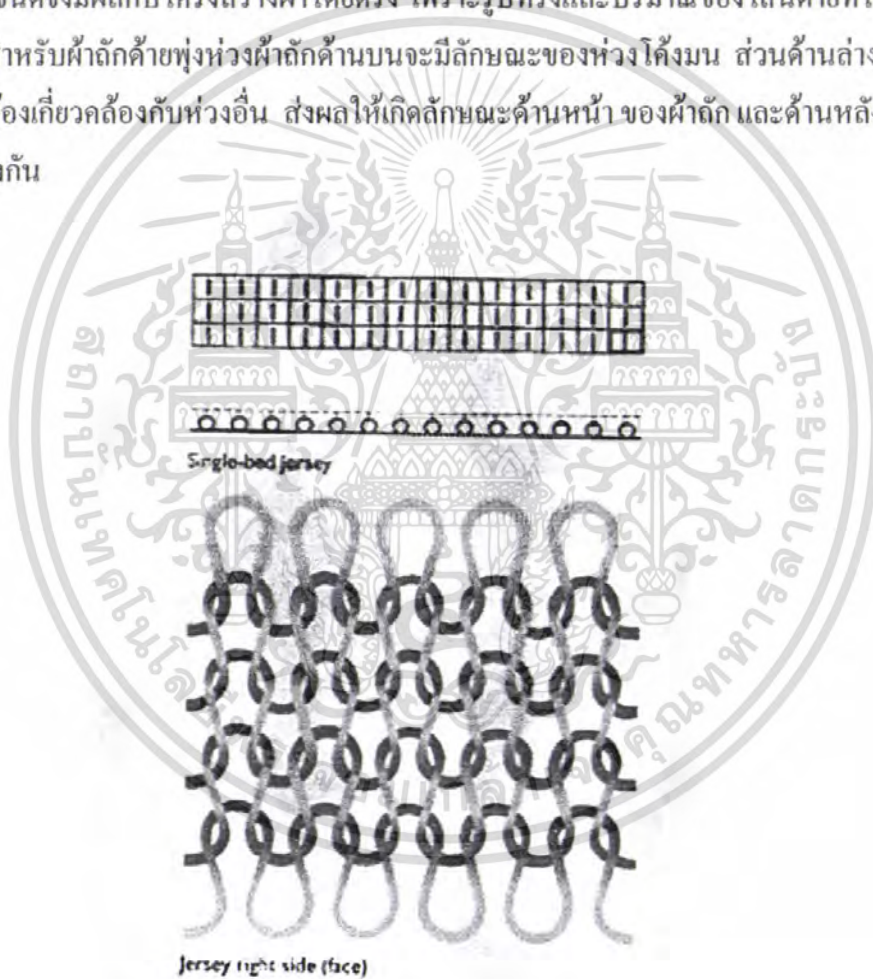
- ใช้เศษฝ้ายเป็น โครงสร้างของเส้นด้ายเนื่องจากมีความยืดหยุ่นสูง เหมาะกับการถักและให้ป่านเป็นไหมพิเศษเนื่องจากมีหลายสีและไม่เหมาะสำหรับเป็น โครงสร้างหลัก

2.5.2 การถัก

ผ้าถัก หรือ ฟ้านิต Knitting หมายถึง ผ้าที่ผ่านการผลิตโดยวิธีทำให้เส้นด้ายคล้องกันเป็นห่วงต่อกันเป็นผืนผ้าในขณะที่ผ้าทอเกิดจากการขัดกันของเส้นด้ายสองชุดเป็นผืนผ้า คือเส้นด้ายยืน Warp และเส้นด้ายพุ่ง Weft หรือ filling ส่วนผ้าถักเป็นการใช้เส้นด้ายชุดเดียวเกี่ยวกันเป็นห่วงเพื่อเป็นผืนผ้า (อุไรวรรณ ภารดี(ปีติมณีชากุล). 2548 :2)

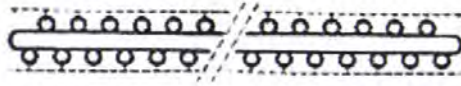
2.5.2.1 ห่วงถัก

โครงสร้างและคุณสมบัติผ้าถักพื้นฐานของผ้าถัก เกิดจากการเกี่ยวต่อกันของห่วง ดังนั้นรูปแบบของห่วงแต่ละชนิดจึงมีผลกับ โครงสร้างผ้าโดยตรง เพราะรูปทรงและปริมาณของ เส้นด้ายที่ใช้ต่อห่วงที่ขึ้นรูป สำหรับผ้าถักด้ายพุ่งห่วงผ้าถักด้านบนจะมีลักษณะของห่วงโค้งมน ส่วนด้านล่างจะแคบเนื่องจากต้องเกี่ยวคล้องกับห่วงอื่น ส่งผลให้เกิดลักษณะด้านหน้าของผ้าถัก และด้านหลังของผ้าถักที่แตกต่างกัน

รูปที่ 56 แสดงห่วงด้านหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Tubular jersey

jersey wrong side (reverse)

รูปที่ 57 แสดงห่วงด้านหลัง

รูปแบบห่วงถักพื้นฐาน

ห่วงถักเป็นส่วนประกอบสำคัญพื้นฐานของโครงสร้างผ้าถัก รูปแบบของห่วงถักมี 3 ประเภทหลัก คือ

1. ห่วงนิต (Knit Stitch / Full Complete Loop)
2. ห่วงทัก (Tuck Stitch / Half Loop)
3. ห่วงลอย (Float Loop / Miss Stitch / No Loop)

ห่วงนิต เป็นห่วงที่เกิดการคล้องที่ครบรอบเกิดห่วงที่สมบูรณ์ตามลักษณะการถักความยาวและขนาดห่วง มีความสัมพันธ์กับความยืดและน้ำหนักของผ้า ห่วงนิตเป็น โครงสร้างห่วงหลักของผ้าถัก ซึ่งถูกใช้แพร่หลายกับผ้าถักทั่วไป จากนั้นจึงมีการดัดแปลงไปใช้ประกอบกับห่วงชนิดอื่น เนื่องจากเป็น การถักห่วงที่สมบูรณ์ ห่วงนิตจึงมีความยืดหยุ่นสูงและใช้ประมาณเส้นด้ายมากเมื่อเปรียบเทียบกับห่วงชนิดอื่นในขนาดเท่ากัน

ห่วงทัก โครงสร้างห่วงทักเป็นลักษณะที่ถักห่วงเพียงครึ่งเดียวทำให้โครงสร้างของผ้าเกิดเป็น สลวดลายต่างๆ กัน และมีความยืดหยุ่นลดลง ห่วงทักทำโดยการยกเข็มขึ้นไปเพียงครึ่งหนึ่งด้วยกลไก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถักภายใน ห่วงเก่าจะไม่หลุดจาก Latch และ Hook จะคล้องเกี่ยวด้ายใหม่ไว้แต่ไม่สร้างห่วงที่สมบูรณ์ ทำให้มีด้าย 2 เส้นในตัว Hook ของเข็ม เส้นด้ายใหม่ที่ป้อนเข้าไปนี้เป็น Tuck Loop

ผลกระทบต่อโครงสร้างผ้าถักพื้นฐาน

1. ทำให้ผ้ากว้างขึ้น
2. ทำให้ผ้าหนาขึ้น
3. ความสามารถในการยืดน้อยลง

ห่วงลอยมีโครงสร้างเป็นการคัดแปลงการถักทำให้ไม่มีการก่อห่วงที่สมบูรณ์ ห่วงลอยทำได้โดยกำหนดไม่ให้เข็มขึ้นไปที่เกี่ยวด้านเส้นใหม่ เข็มยังคงอยู่ในตำแหน่งเดิม ดังนั้นเส้นด้ายใหม่ก็จะข้ามเข็มนี้ไปทำให้ด้ายลอย

ผลกระทบต่อโครงสร้างผ้าถักพื้นฐาน

1. ทำให้ผ้าแคบขึ้น
2. ทำให้ผ้าบางขึ้น
3. ความสามารถในการยืดน้อยลง
4. ขี้ประมาณเส้นด้ายน้อยลง

ผ้าถักต้องมีโครงสร้างห่วงชนิดประกอบอยู่เสมอเพื่อทำให้ห่วงสมบูรณ์เกี่ยวเป็นผืนผ้า สำหรับโครงสร้างห่วงถักและห่วงลอย เพียงอย่างเดียวไม่สามารถประกอบเป็นผืนผ้าได้ ต้องใช้ประกอบกับห่วงชนิด

การกำหนดขนาดของห่วงถัก

ขนาดของห่วงถักมีผลต่อลักษณะของผ้าโดยตรง สำหรับถักด้วยมือการกำหนดขนาดของห่วงถักจะขึ้นอยู่กับขนาดของไม้ถักหรือเข็มถัก ถ้าใช้ไม้ขนาดใหญ่ผ้าถักที่ได้จะได้ห่วงที่ใหญ่ขึ้น แต่ถ้าใช้ไม้หรือเข็มขนาดเล็กผ้าที่ได้จะมีห่วงที่เล็กและเนื้อละเอียดกว่าการใช้ไม้ขนาดใหญ่

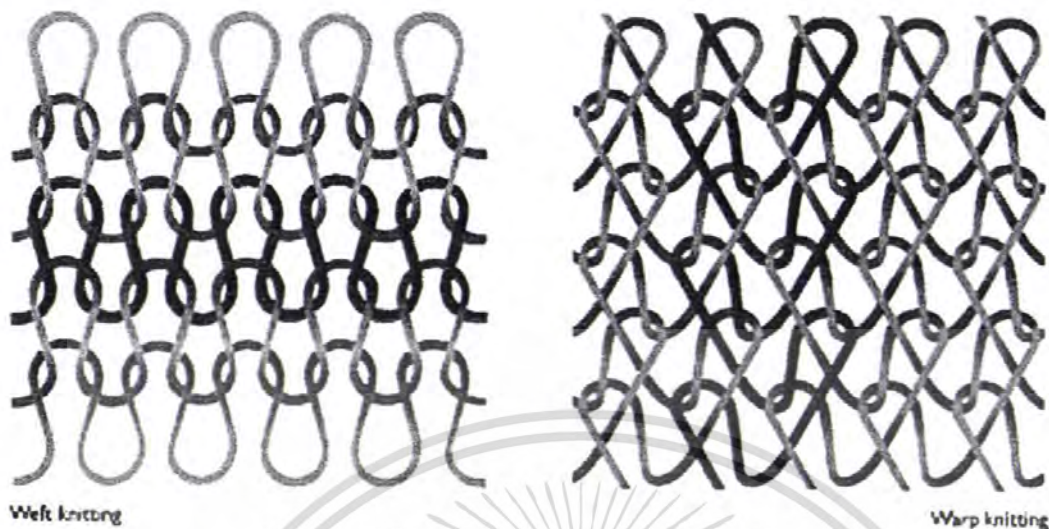
ในระบบอุตสาหกรรมผ้าถักด้วยเครื่องขนาดของห่วงผ้าถักถูกกำหนดด้วยขนาดของเข็มถักเช่นกัน โดยวัดจากจำนวนเข็มในหน่วย 1 นิ้ว หน่วยนี้ เรียกว่า gauge หรือ cut ถ้าขนาดเข็มมีขนาดใหญ่ จะมีจำนวนเข็มน้อยในระยะ 1 นิ้ว ขนาด gauge จะน้อยในทางตรงกันข้าม ถ้าขนาดเข็มมีขนาดเล็กจะมีจำนวนเข็มมากในระยะ 1 นิ้ว (อุไรวรรณ ภารดี(ปีติมธิยากุล). 2548 : 9-13)

2.5.2.2 โครงสร้างผ้าถัก

โครงสร้างผ้าถักพื้นฐานแตกต่างกันตามกรรมวิธีการผลิต ผ้าถักด้ายพุ่งและแนวตั้งมีคุณสมบัติแตกต่างกันตามโครงสร้างของห่วงที่เกิดขึ้น คือ

1. ผ้าถักด้ายพุ่ง (Weft / Filling Knitting)
2. ผ้าถักด้ายยืน (Warp Knitting)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 58 การถักแบบนิตด้ายยืนและนิตด้ายพุ่ง

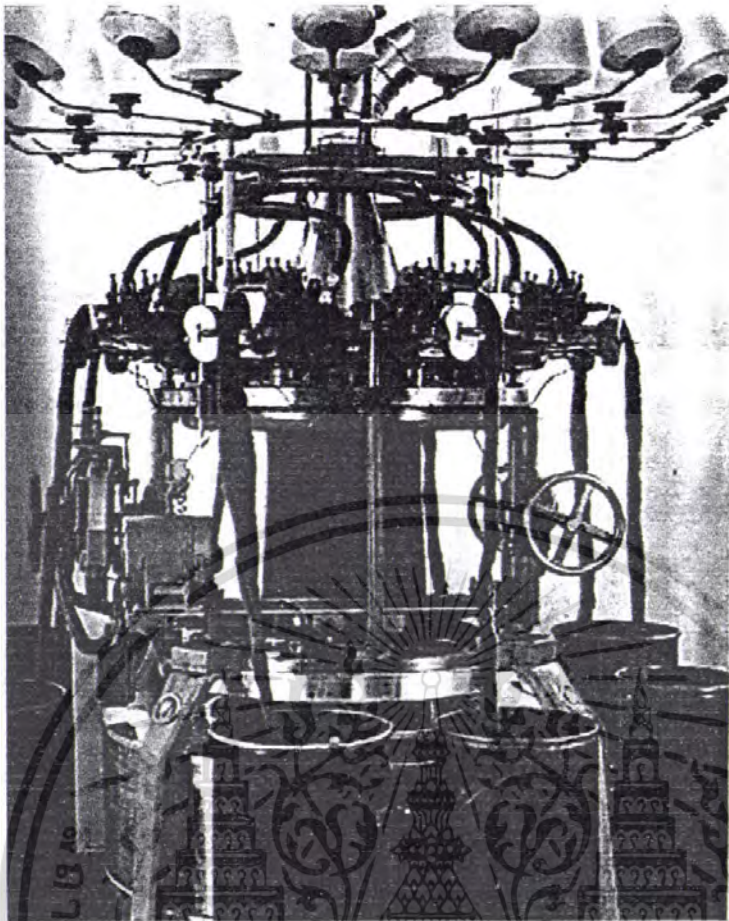
ผ้าถักด้ายพุ่ง Weft Knitting โครงสร้างผ้าถักพื้นฐานที่ผลิตจากเครื่องถักแนวอน เกิดจากเส้นด้ายถูกพาเคลื่อนที่กลับไปมาหรือหมุนรอบเป็นวงกลม โดยตัวส่งเส้นด้ายและกลไกทำให้เกิดห่วงคล้องกันในขณะที่ถัก ผ้าถักด้ายพุ่งสามารถยืดหยุ่นได้ทั้งแนวขาวและแนวขวาง การถักสามารถใช้เข็มสปริง, เข็มสลัก, เข็มผสม ผลิตภัณฑ์จากผ้าถักด้ายพุ่งได้แก่ ถุงเท้า ถุงน่อง เสื้อกันหนาว เป็นต้น เครื่องถักผ้าด้วยพุ่งมีสองรูปแบบหลัก คือ

1. ผ้าถักจากแท่นเข็มตรง

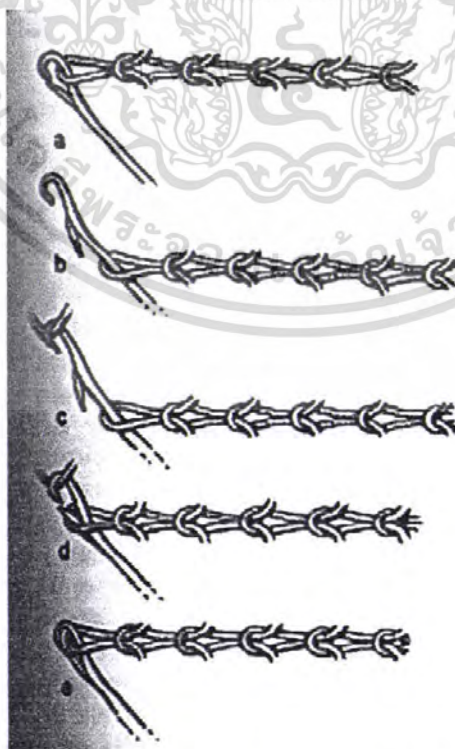
ผ้าถักแบบแท่นเข็มตรง ผ้าชนิดนี้นิยมใช้กับผลิตภัณฑ์ประเภท เสื้อกันหนาว และใช้กับผลิตภัณฑ์ที่มีขนาดของเส้นด้ายที่ค่อนข้างใหญ่ ขนาดของเข็มจะมีขนาดโดยประมาณ Gauge 3 – 16 และมีโครงสร้างลวดลายที่ซับซ้อนใช้เส้นด้ายหลายสี สามารถกำหนดการถักผ้าให้เป็นขนาดและรูปร่างต่างๆ ตามการกำหนดความกว้างของผืนผ้าและเข็ม อัตราการผลิตผ้าถักแบบแท่นเข็มตรงช้ากว่าแบบผ้าถักแบบวงกลมเนื่องจากแห่งของเส้นด้ายมีจำนวนน้อยกว่าเครื่องถักแบบวงกลม

2. ผ้าถักจากแท่นเข็มวงกลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

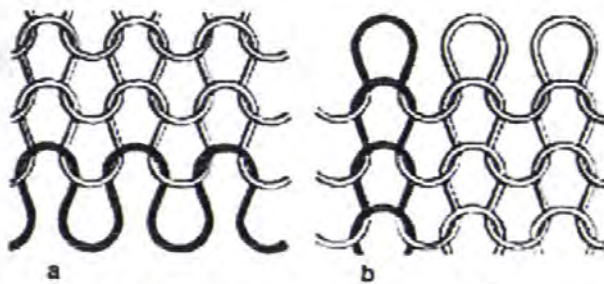

รูปที่ 59 เครื่องถักวงกลม

รูปที่ 60 แสดงการเกิดห่วงจากเข็มถัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 61 ห่วงแนวนอนและแนวตั้ง

โครงสร้างผ้าถักด้ายพุ่ง

โครงสร้างนิตด้ายพุ่งที่ผลิตมีหลายชนิด คือ

1. การถักนิตพื้นฐานหรือนิตเจอร์ซี่ (Single Jersey)
2. การถักแบบเพิร์ล (Purl stitch)
3. การถักแบบริบหรือลูกฟูก (Rib stitch)
4. การถักแบบสองชั้น (Double Jersey)

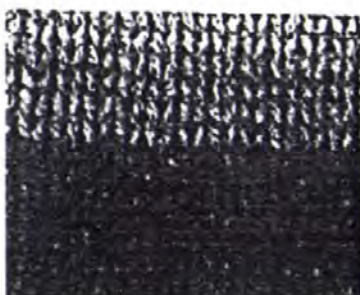
การถักนิตธรรมดาหรือนิตเจอร์ซี่

ผ้าถักแบบธรรมดาหรือนิตเจอร์ซี่นิยมใช้กันมากกว่าผ้าถักชนิดอื่น เพราะทำได้เร็ว และราคาไม่แพง มักใช้ทำเสื้อผ้าชุดชั้นใน เสื้อกันหนาว เสื้อยืดและเสื้อผ้าอื่นๆ นิตเจอร์ซี่ ไม่คงรูปทั้งแนวตามตั้งและแนวตามขวาง จะยืดตามรูปร่างและแรงดึง ข้อเสียของนิตเจอร์ซี่ คือ เส้นด้ายมักจะหลุด ตามแนวตั้งได้ง่ายซึ่งทำให้พื้นผ้าเสียหาย

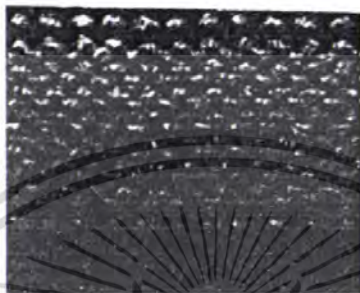
คุณลักษณะของผ้าเจอร์ซี่ชนิดเดียว

1. ด้านหน้ามีลักษณะ Stich คล้ายตัวอักษร V และด้านหลังมีลักษณะคล้ายอักษร W
2. ความสามารถในการยืดตัวตามความกว้าง ได้มากกว่าผ้าประมาณสองเท่าของความกว้างเดิม
3. ริบผ้ามีวนตัว
4. ถ้าห่วงในเนื้อผ้าขาด ห่วงจะลู่หรือสั้มทั้งทางด้านบนและด้านล่าง
5. สามารถดึงเส้นด้ายในเนื้อผ้าออกได้ที่ละคอร์สจากปลายทั้งสองของเส้นด้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 62 นิตเจอร์ซี่ชั้นเคียวด้านหน้า

รูปที่ 63 นิตเจอร์ซี่ชั้นเคียวด้านหลัง

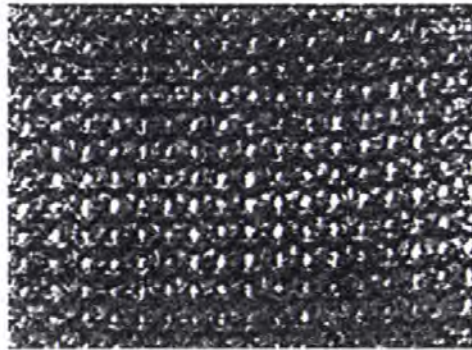
การดักแบบเฟิร์ล

การดักแบบเฟิร์ลมีลักษณะเหมือนกันทั้งสองด้าน คล้ายด้านหน้าและด้านหลังของผ้าดักเจอร์ซี่ประกอบกัน คือมีลักษณะเป็นคลื่นหรือถูกฟูในแนวตามขวาง ผ้าดักชนิดนี้ย้อมได้ทั้งตามยาวและตามขวางมักใช้ดักเสื้อกันหนาว ชนิดมีขนฟูเนื้อหนานุ่ม ใช้ทำเสื้อสำหรับเด็ก ผ้าบุเครื่องเรือน

คุณลักษณะของผ้าเฟิร์ล

1. ด้านหน้าและด้านหลังผ้ามีลักษณะ Stich เหมือนกัน
2. สามารถย้อมได้มากทุกทิศทางและยึดตามยาวของผ้า ได้ประมาณสองเท่าของผ้าเจอร์ซี่ชั้นเคียว
3. ริมผ้าไม่มีวนไม่งอตัว
4. ถ้าห่วงในเนื้อผ้าขาดเสียหาย ห่วงจะถ่วงหรือล้มทั้งทางด้านบนและด้านล่าง
5. ดึงเส้นด้ายออกได้ที่ละคอร์ส จากปลายทั้งสอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

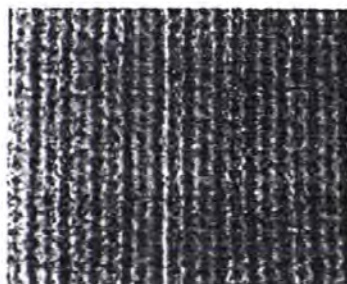
รูปที่ 64 แสดงภาพผ้านิตเฟิร์ล

การถักแบบริบหรือลูกฟูก

การถักริบหรือนิตลายลูกฟูกโดยถักนิตเจอร์ซี่กับแบ็กเจอร์ซี่สลับกัน ผ้าจะยืดหยุ่นได้ดี และสามารถเก็บความอบอุ่นได้มาก ผ้าริบมีเนื้อเหมือนกันทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เป็นโครงสร้างผ้าที่ไม่ซับซ้อน ลักษณะของผ้าประกอบด้วยเวลาด้านหน้าและเวลาด้านหลัง เวลด้านหน้าประกอบด้วยแถวของห่วงหน้าตลอดทั้งแถวแนวตั้งและเวลาด้านหลังประกอบด้วยแถวของห่วงหลังตลอดแถวตั้ง เข็มที่ใช้ผลิตเป็นชนิดเดียวกันคือเข็มแลช ผ้าริบมีราคาค่อนข้างแพง เมื่อเปรียบเทียบกับผ้าถักแบบธรรมดาเนื่องจากใช้วัสดุดีและเวลาในการผลิตมากกว่า มักใช้ถักตกแต่งตรงบริเวณชาย ปลายแขน เอว รอบคอ ขอบถุงเท้าและสายของตัวเสื้อ ถักเสื้อที่ต้องการให้รักษารูปทรงของเสื้อไว้ได้นานและถุงเท้าบางชนิดที่ต้องการความหนา เป็นต้น

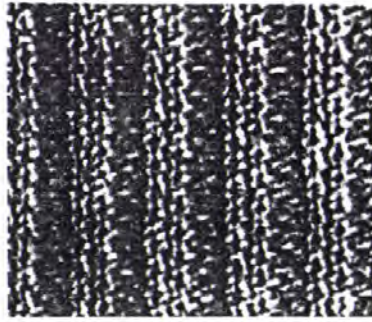
คุณลักษณะของผ้าลูกฟูกริบ

1. ลักษณะปรากฏของด้านหน้าผ้าและด้านหลังเหมือนกัน ริมของผ้าจะไม่ย่น
2. ความสามารถในการยืของผ้าไปตามความกว้างประมาณ 2 เท่า ของเจอร์ซี่ชั้นเดียว การยืดตามยาวของผ้าเท่ากับเจอร์ซี่ชั้นเดียว
3. เมื่อผ้าขาดห่วงจะถ่วง ริงเป็นทางยาวและทิศทางของการถ่วงหรือริงของเวลจะเกิดจากด้านบนลงสู่ด้านล่างเท่านั้น
4. สามารถดึงเส้นด้ายออกที่ตะคอร์สและดึงออกได้จากคอร์สสุดท้าย
5. ความหนาของผ้าประมาณ 2 เท่าของเจอร์ซี่ชั้นเดียว

รูปที่ 65 แสดงภาพผ้าถักริบลูกฟูกแบบ 1 x 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

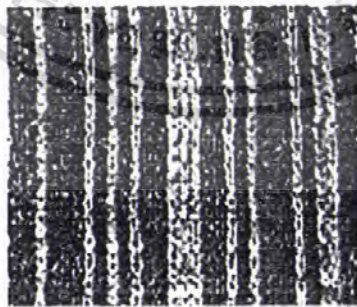

รูปที่ 66 แสดงภาพผ้าถักกริบลูกฟูกแบบ 2 x 2

การถักผ้าสองชั้น (Double Knits) การถักชนิดสองชั้น เป็นการถักโดยใช้แทนเข็มหน้าและแทนเข็มหลังพร้อมกัน ผ้าทั้งสองด้านจะมีลักษณะ คล้ายเป็นลายลูกฟูก ถักเป็นสวดลายสวยงามได้โดยใช้เครื่องจักรถักและห่วงทึลหว่างลอย ทำสวดลายผ้าถักให้ได้ผ้าที่มีสวดลาย สี สลับสวยงามน่าใช้ยิ่งขึ้น บางครั้งใช้ระบบ อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ในการออกแบบ

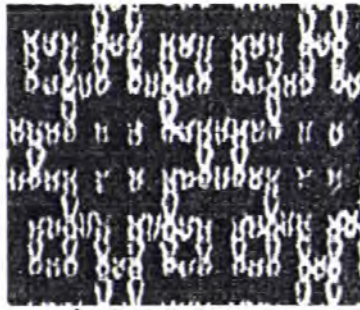
คุณลักษณะของผ้าสองชั้น

1. ผ้าถักสองชั้นคงรูปดี
2. ทนการขาดหรือฉีกขาดออกเป็นเส้นได้ดี
3. ตัดเย็บง่ายเพราะไม่รุ่ย
4. ถ้าเปรียบเทียบกับผ้าถักหน้าเดียว ผ้าถักสองชั้นจะมีเนื้อค่อนข้างหนาและหนักกว่า
5. ยืดหยุ่นและกันตัวได้มาก
6. ผ้าถักสองชั้นดูแลรักษาง่าย
7. เนื้อผ้าไม่ยับ

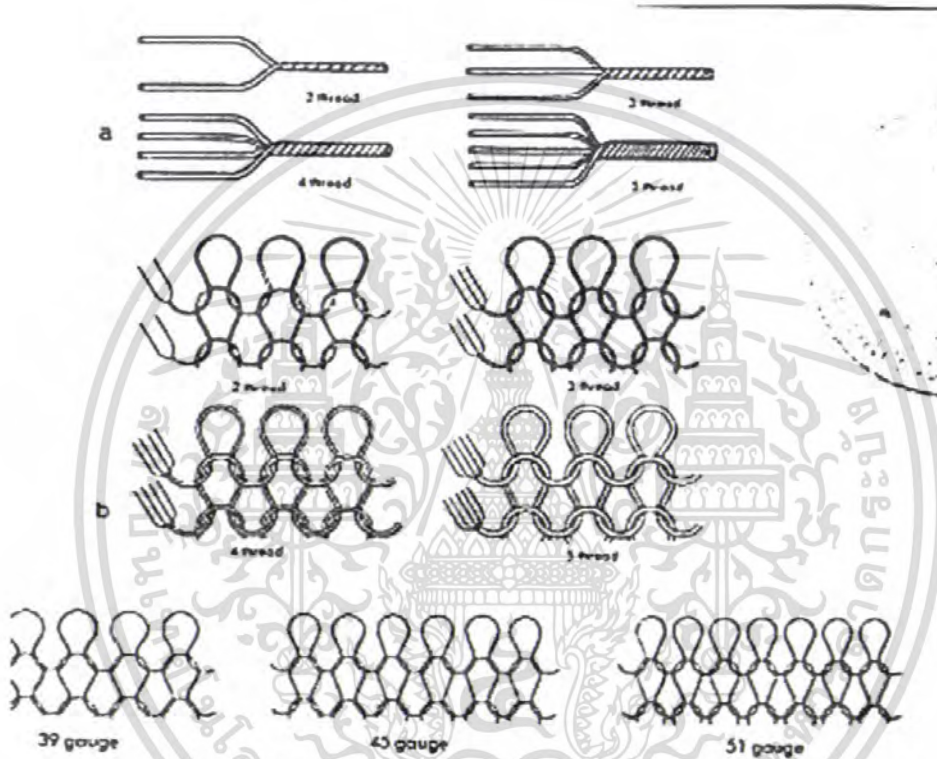

รูปที่ 67 แสดงภาพผ้าถักสองชั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 68 แสดงภาพผ้าถักสองชั้น

รูปที่ 69 แสดงภาพขนาดและความถี่ในการถักเส้นด้ายที่ส่งผลต่อโครงสร้างผ้า

สรุป - เลือกการถักแบบ Double Jersey เป็นหลักเนื่องจากมีความแข็งแรงต่อการใช้งาน คงรูป ดี คัดเย็บง่ายเพราะไม่รูด ขีดหย่นและคืนตัวได้มาก ดูแลรักษาง่าย เนื้อผ้าไม่ยับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การพัฒนาการออกแบบ

แบบร่างและการพัฒนาการออกแบบ

การรวบรวมข้อมูลและสรุปแนวทางที่ใช้ในการออกแบบ

ข้อมูลเกี่ยวกับร้าน Bonne

1. เน้นของตกแต่งบ้านที่ผลิตจากผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ เป็นงานทำด้วยมือทั้งหมด
2. มีความโดดเด่นในเรื่องของสีสันทัน ทำให้ผลิตภัณฑ์ในร้านมีความแตกต่างจากร้านอื่นๆ
3. รูปแบบของผลิตภัณฑ์มุ่งเน้นถึงความสวยงาม เพื่อการตกแต่งบ้านให้น่าอยู่ยิ่งขึ้น

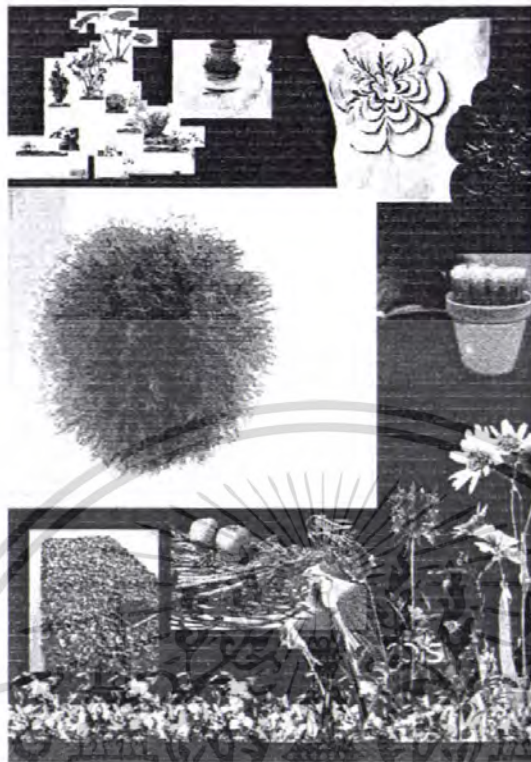

รูปที่ 70 บริษัทกราฟเท็กซ์สตูดิโอ

ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางที่ใช้ในการออกแบบ

แรงบันดาลใจ	ได้มาจากธรรมชาติที่ผู้คนในเมืองต้องการใกล้ชิดแต่เป็นสิ่งที่พยายามทำเทียมขึ้นมาเพื่อจรรโลงใจให้รู้สึกใกล้ชิดธรรมชาติมากขึ้น
สี	เป็นสีของป่าที่ได้จากเศษวัสดุจากการทอพรหมของร้านระพีลีลา
วัตถุดิบที่ใช้	ป่านขนทรายเป็นวัตถุดิบหลักเนื่องจากมีความหลากหลายของสีมาก
รูปแบบผลิตภัณฑ์	สะดวกต่อการใช้งาน มีความอ่อนหวานเมื่อนำมาตกแต่งที่อยู่อาศัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 71 รูปทรงบันดาลใจ

ขั้นตอนการออกแบบของแต่งบ้าน การออกแบบเบื้องต้น การพัฒนาการออกแบบ

รูปที่ 72 แสดงการออกแบบเบื้องต้น การพัฒนาออกแบบฝ้ารองแก้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 73 แสดงการออกแบบเบื้องต้น การพัฒนาออกแบบผังรองงาน

รูปที่ 75 แสดงการออกแบบเบื้องต้น การพัฒนาออกแบบตะกร้าใส่ขนมปัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 76 แสดงการออกแบบเบื้องต้น การพัฒนาออกแบบม่าน

รูปที่ 77 แสดงการออกแบบเบื้องต้น การพัฒนาออกแบบหมอนอิง

รูปที่ 78 แสดงการออกแบบเบื้องต้น การพัฒนาออกแบบผ้าปูโต๊ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 79 แสดงการออกแบบเบื้องต้น การพัฒนาออกแบบที่ใส่กระดาษที่ขูดแบบกล่อง

ขั้นตอนการทดลองเทคนิคต่างๆ

การต่อเศษเส้นด้ายให้เป็นเส้นใหม่

การทดลองต่อเศษเส้นด้ายให้เป็นเส้นใหม่ ได้ทดลองด้วยวิธีต่างๆเพื่อต้องการเส้นด้ายที่เหมาะสมต่อการนำมาถักนิตติ้งมากที่สุด

โดยเป็นการนำเศษเส้นใยป่านและเศษเส้นใยฝ้ายมาต่อเป็นเส้นใหม่

รูปที่ 80 เศษเส้นใยป่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 81 เศษเส้นใยฝ้าย

การทดลอง

1. ทดลองผูกเส้นใยเป็นกระจุก

รูปที่ 82 ผูกเส้นใยเป็นกระจุก

2. ทดลองนำเส้นใยมาปั่นเป็นเกลียว

รูปที่ 83 ปั่นเส้นใยเป็นเกลียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

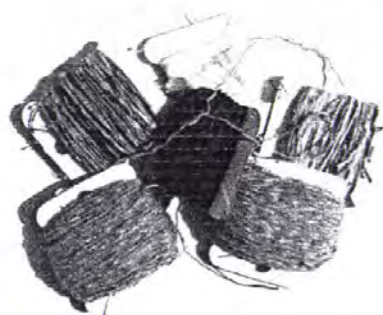
4. ทดลองถักเส้นใยเป็นเปีย

รูปที่ 84 ถักเส้นใยเป็นเปีย

5. ทดลองถักเส้นใยแบบโครเชต์
6. ทดลองผูกเส้นใยที่ละเส้น

รูปที่ 85 เส้นใยป่านศรนารายณ์ที่ละเส้น

รูปที่ 86 ผูกเส้นใยฝ้ายที่ละเส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลที่ได้จากการนำเศษเส้นใยมาต่อกันเป็นเส้นใยใหม่หลังจากทดลองถักนิตติ้งแล้ว
ปรากฏผลดังนี้

เส้นใยที่สามารถนำเข้าเครื่องถักนิตติ้งได้ คือ

1. เส้นใยที่ต่อโดยการถักเปีย
2. เส้นใยที่ต่อโดยการถักโครเชต์
3. เส้นใยที่ต่อเป็นปมทีละเส้น

ผลที่ได้จากการนำเส้นใยทั้งสามชนิดไปถักนิตติ้ง มีดังนี้

1. เส้นใยที่ต่อด้วยการถักเปีย เมื่อนำมาถักนิตติ้งจะทำให้ ได้ผ้าที่มีสัมผัสแข็งเกินไป
ไม่เหมาะสมต่อการนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์

รูปที่ 87 ลักษณะผ้าถักที่ได้จากการต่อเส้นด้ายแบบถักเปีย

2. เส้นใยที่ต่อด้วยการถักโครเชต์ เมื่อนำมาถักนิตติ้งจะทำให้ ได้ผ้าที่มีสัมผัสแข็งเกินไป
ไม่เหมาะสมต่อการนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์

รูปที่ 88 ลักษณะผ้าถักที่ได้จากการต่อเส้นด้ายแบบถักโครเชต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เส้นใยที่ได้จากการค่อเป็นปมที่ละเอียด เส้น ผ้ายักที่ได้จะ ไม่มีความคงทนไม่เหมาะต่อการนำมาผลิต เป็นผลิตภัณฑ์

รูปที่ 89 ผ้ายักที่เสียเนื่องจากการขาดความคงทนของป่าน

4. ทดลองถักเส้นใยที่ค่อจากเศษฝ้ายอย่างเลี้ยว ทำให้ผ้าขาดความแข็งแรง

รูปที่ 90 ผ้ายักที่เสียเนื่องจากการขาดความคงทนของฝ้าย

5. ทดลองถักเศษฝ้ายผสมกับเศษป่าน สามารถถักได้แต่ผ้าที่ได้ขาดความสามารถในการคงรูป ไม่เหมาะสมต่อการนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 91 ผ้าถักจากเศษฝ้ายและเศษป่าน

6. ทดลองนำเส้นใยป่านมาทอร่วมกับเส้นใยฝ้ายทำให้เส้นใยมีความแข็งแรงขึ้นแต่เก็บฝุ่นมาก ไม่เหมาะต่อการนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์

รูปที่ 92 ถักเส้นใยป่านร่วมกับเส้นใยฝ้าย

7. ทดลองนำเส้นใยฝ้ายมาถักเป็นผ้าผืนขาวเพื่อสานเป็นผ้าผืน ผลที่ได้คือผ้าขาดความแข็งแรง ไม่เหมาะต่อการนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์

รูปที่ 93 ผ้าที่ได้จากการทอฝ้ายติดัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ทดลองเชื่อมต่อปานด้วยกาวติควอลเปเปอร์ เป็นการเชื่อมต่อแบบไร้โครงสร้าง
ได้ผ้าที่มีโครงสร้างแข็งแรงแต่เก็บฝุ่น

รูปที่ 94 การเชื่อมเส้นใยปานแบบ Non Woven

9. การเชื่อมเส้นใยแบบไร้โครงสร้างโดยมีผ้าอีกจากปานอยู่ด้านหลัง

รูปที่ 95 เชื่อมเส้นใยแบบไร้โครงสร้างโดยมีผ้าอีกจากปานอยู่ด้านหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. ทอเส้นใยป่าน โดยใช้ฟืนเชือกขนาดใหญ่ จึงทำให้เก็บฝู่นง่าย

รูปที่ 96 ทอเส้นใยป่านโดยใช้ฟืนเชือกขนาดใหญ่

11. ทอเส้นใยป่าน โดยใช้เส้นใยป่านแบบเดียวทำให้เก็บฝู่นไม่มากนักแต่ใช้ระยะเวลาในการผลิตมาก เนื่องจากเป็นงานที่ละเอียด

รูปที่ 97 ทอเส้นใยป่าน โดยใช้ฟืนเชือกขนาดเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

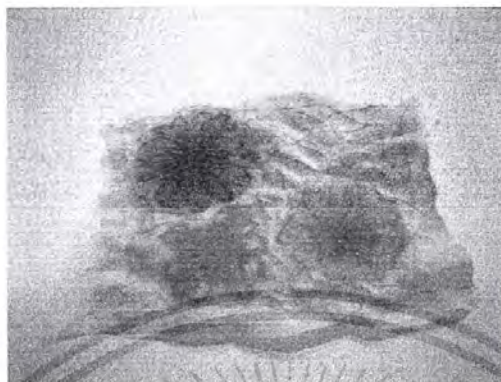
12. ทดลองนำเศษป่านและฝ้ายมาประดิษฐ์เป็นอุปกรณ์ตกแต่งแบบต่างๆ

รูปที่ 99 ตัวอย่างส่วนตกแต่งแบบดอกไม้ทำจากฝ้าย

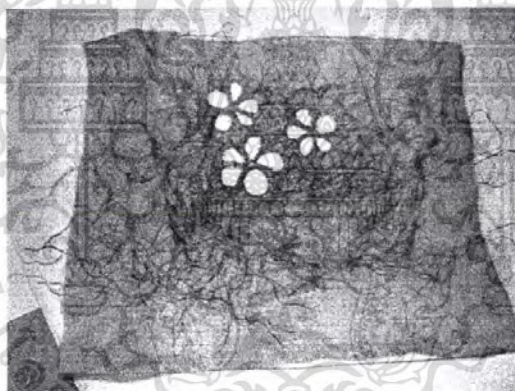
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. ทดลองหุ้มส่วนตกแต่งด้วยผ้าแก้วและเย็บติดกับผ้าด้านหลัง ให้ความรู้สึกอ่อนนุ่ม

รูปที่ 100 หุ้มส่วนตกแต่งด้วยผ้าแก้วและเย็บติดกับผ้าด้านหลัง

14. เย็บผ้าแก้วหุ้มบนเศษป่าน เจาะรูเป็นรูต่างๆ

รูปที่ 101 เย็บผ้าแก้วหุ้มบนเศษป่าน เจาะรูเป็นรูต่างๆ

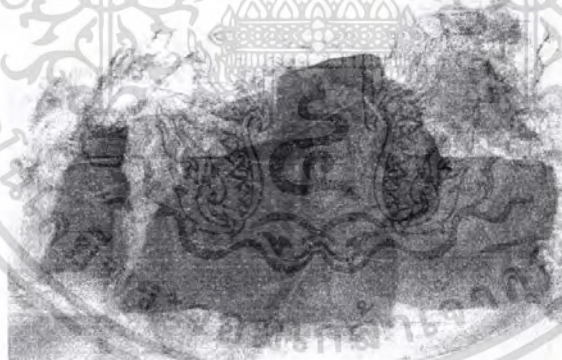
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15. เย็บผ้าแก้วให้เป็นกระเป๋าใส่เศษปานไว้ด้านในแล้วจึงเย็บปิด

รูปที่ 102 เย็บแบบกระเป๋า

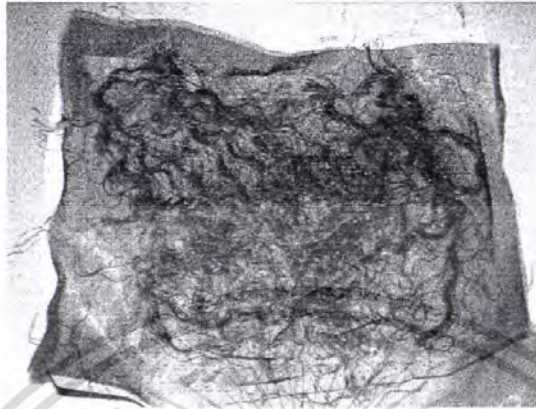
16. เย็บผ้าแก้วปิดแบบปะ

รูปที่ 103 เย็บผ้าแก้วปิดแบบปะ

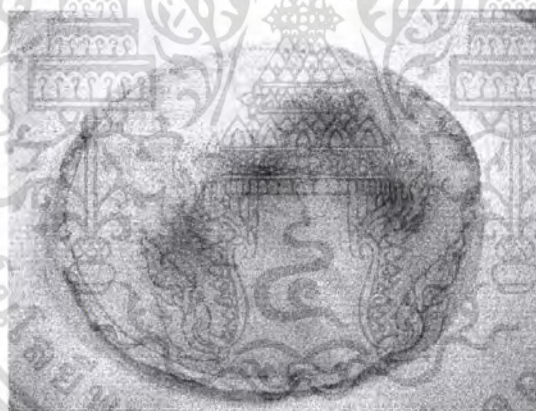
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17. เย็บผ้าแก้วปิดแบบขดเป็นวงกลม

รูปที่ 104 เย็บผ้าแก้วปิดแบบขดเป็นวงกลม

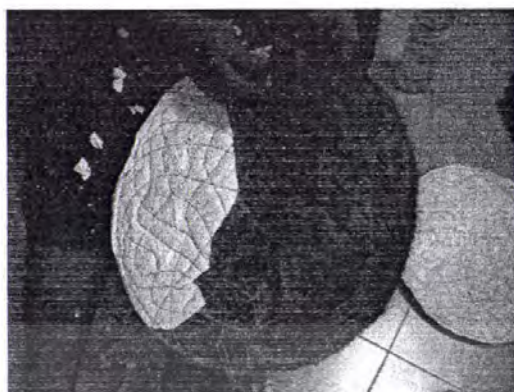
18. เย็บผ้าแก้วปิดด้านนอกโดยปล่อยให้ส่วนตกแต่งเคลื่อนที่ได้

รูปที่ 105 เย็บผ้าแก้วปิดด้านนอกโดยปล่อยให้ส่วนตกแต่งเคลื่อนที่ได้

19. การใช้เทคนิคนำกระดาษมาประกบป่านแล้วจึงเย็บ โดยทดลองใช้กระดาษหลายประเภท เช่น กระดาษไข กระดาษทิชชูและกระดาษบรูฟ ผลปรากฏว่าการใช้กระดาษบรูฟรองสามารถแกะกระดาษหลังจากเย็บเสร็จแล้วได้ง่ายที่สุด เนื่องจากการคายนีความเปราะ รอยฝีเข็มจึงช่วยปรักระดาษใช้เป็นรอยพร้อมสำหรับการฉีกได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 106 แสดงการประกบป่านด้วยกระดาษแล้วเย็บ ขณะแกะกระดาษออก

รูปที่ 107 ป่านเมื่อแกะกระดาษและตัดแต่งให้เป็นรูปทรงเรียบร้อยแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการวางลายและเทคนิคลงในผลิตภัณฑ์

นำเทคนิคที่ได้จากการทดลองมาวางลงบนผลิตภัณฑ์ที่ได้ออกแบบไว้ ดังนี้

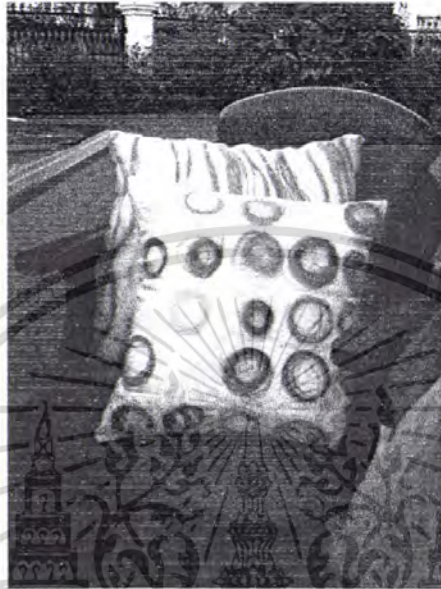
1. ที่ใส่กระดาษทิชชูแบบกล่อง ใช้เทคนิคทำแผ่นป่านให้เป็นชิ้นส่วนแล้วจึงนำมาเย็บติดขึ้นรูปเป็นกล่องกระดาษทิชชู เจาะรูสำหรับหยิบกระดาษและกั้นขอบ

รูปที่ 108 แสดงแบบร่างและเทคนิคที่นำมาใช้กับที่ใส่กระดาษทิชชูแบบกล่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. หมอนอิงใช้เทคนิคการหุ้มส่วนตกแต่งด้วยผ้าแก้วและการเย็บผ้าแก้วแบบประสร้างลวดลายด้วยการบังกับเส้นปานให้เกิดความน่าสนใจ

รูปที่ 109 แสดงแบบร่างและเทคนิคที่นำมาใช้กับหมอนอิง

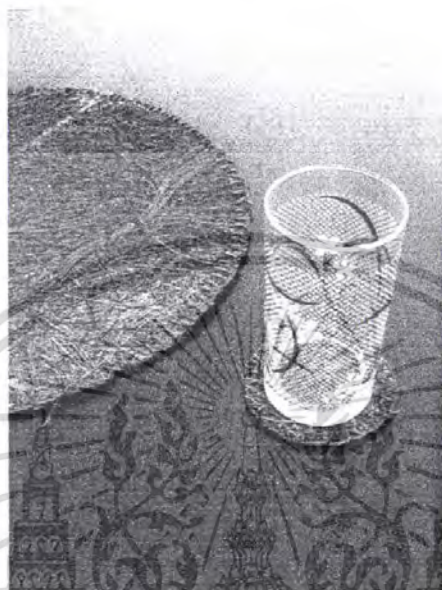
3. ผ้าปูโต๊ะ ใช้เทคนิคใช้ผ้าแก้วหุ้มโดยเย็บปานที่วางไว้ให้ติดกับผ้าด้านหลัง ทำให้เกิดลวดลายโดยเย็บเป็นลายสีเหลี่ยม

รูปที่ 110 แสดงแบบร่างและเทคนิคที่นำมาใช้กับผ้าปูโต๊ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ที่รองจานและที่รองแก้ว เย็บแผ่นป่านด้วยการประกบกระดาษแล้วจึงเย็บ ตัดเป็นรูปวงกลม เพื่อเน้นถึงการถูกกักขังด้วยรูปทรงเรขาคณิตที่มนุษย์สร้างขึ้น

รูปที่ 111 แสดงแบบร่างและเทคนิคที่นำมาใช้กับที่รองจานที่รองแก้ว

5. ตะกร้าใส่ขนมปัง ใช้เทคนิคเย็บผ้าแก้วหุ้มป่านเป็นเส้นโค้งหุ้มรอบตะกร้าขนมปัง พร้อมวางผ้าขาวไว้ด้านในเพื่อความสะอาดในการสัมผัสกับอาหาร

รูปที่ 112 แสดงแบบร่างและเทคนิคที่นำมาใช้กับตะกร้าใส่ขนมปัง

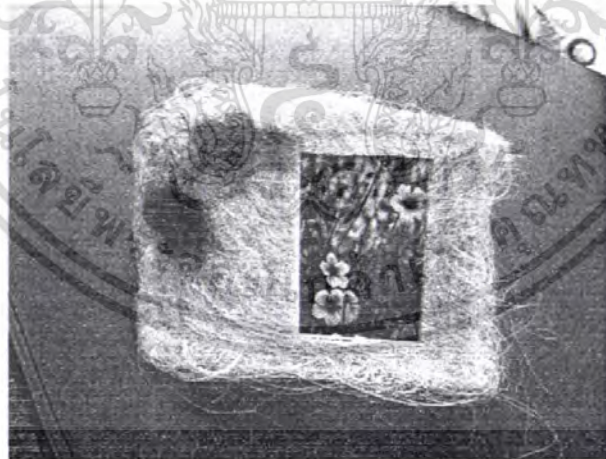
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ม่าน ใช้เทคนิคเย็บผ้าแก้วหุ้มบนเศษป่าน โดยพยายามบังคับให้ป่านทิ้งตัวในแนวเดียวกันด้วยการเย็บ

รูปที่ 113 แสดงแบบร่างและเทคนิคที่นำมาใช้กับม่าน

7. กรอบรูป ใช้เทคนิคหุ้มกรอบรูปด้วยป่านขาวเพื่อความเด่นของรูปภาพ แผ่นยึดติดกันด้วยวิธีการเย็บโดยการประกบด้วยกระดาษ มีป่านสีทำเป็นพุ่มไม้ประดับด้านข้าง

รูปที่ 114 แสดงแบบร่างและเทคนิคที่นำมาใช้กับกรอบรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การเสนอผลงานการออกแบบ

- Power point
- ภาพเพลทเสนอผลงาน
- ภาพถ่ายจากผลิตภัณฑ์

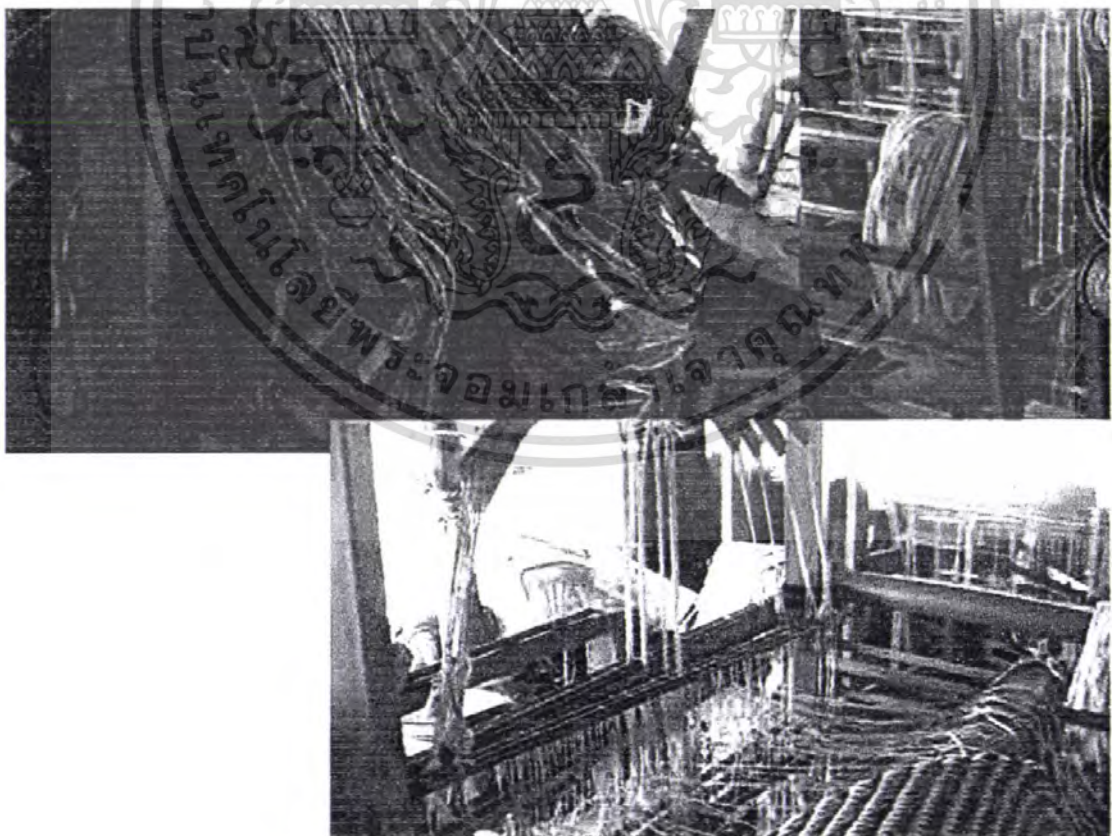

รูปที่ 115 Power point แสดงตัวอย่างสินค้าในร้าน Bonne

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 116 Power point แสดงกลุ่มเป้าหมาย

รูปที่ 117 Power point แสดงวิธีการทอพรหม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 118 Power point แสดงตัวอย่างสีป่าน

รูปที่ 119 Power point แสดงเศษป่านและฝ้ายที่เหลือจากการทอพรม

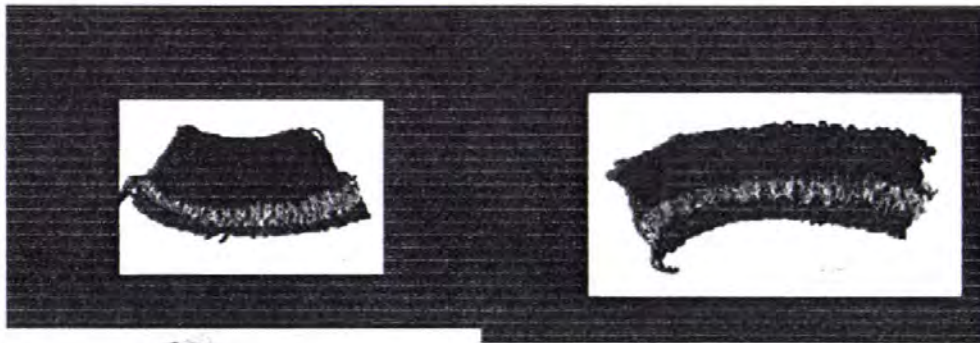
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 120 Power point แสดงตัวอย่างการปั่นเศษป่านและฝ้ายให้เป็นเส้นไหม

รูปที่ 121 Power point แสดงการต่อเส้นด้วยการผูกปม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 123 Power point แสดงการนำมาถักในแบบต่างๆ

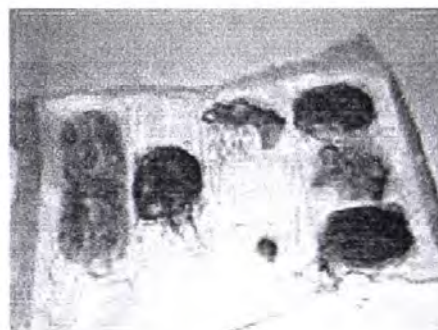
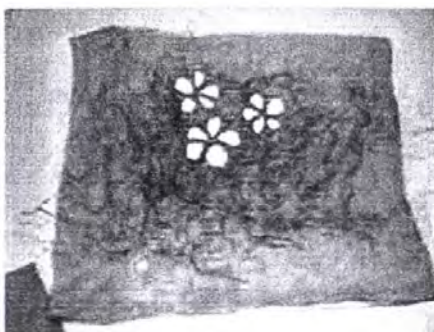
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 124 Power point แสดงการเชื่อมต่อเส้นใยด้วยถาวร

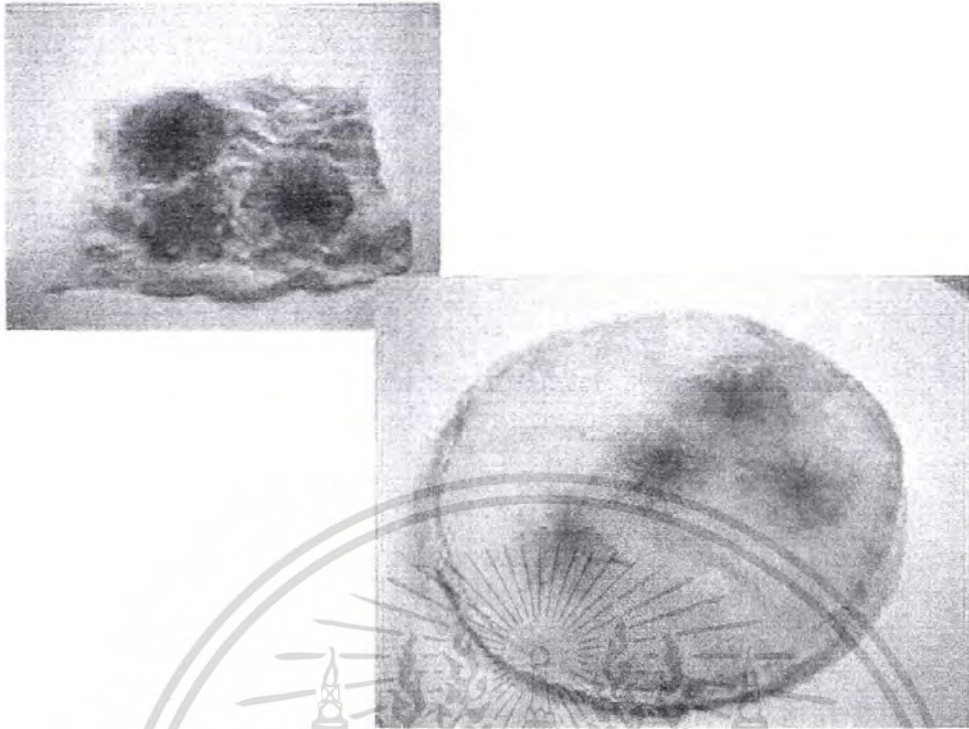
รูปที่ 125 Power point แสดงการนำมาทอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

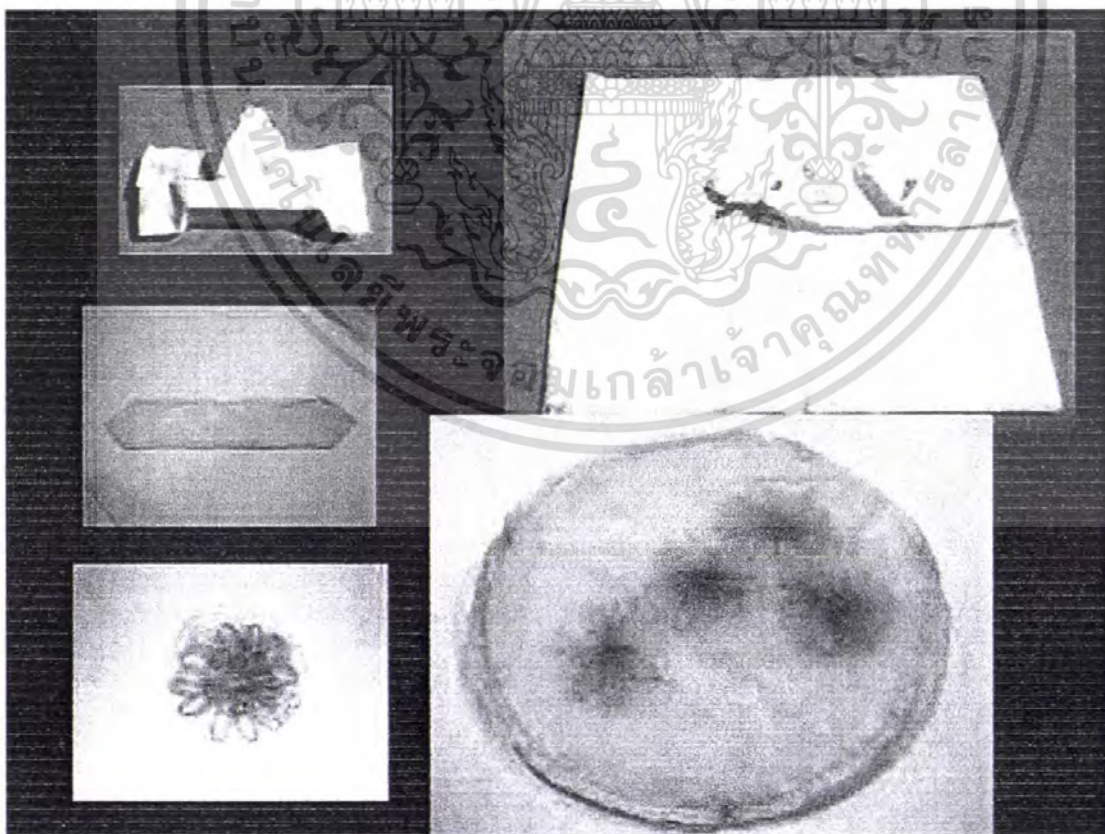

รูปที่ 127 Power point แสดงการเชื่อมแบบประกบด้วยผ้าแก้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

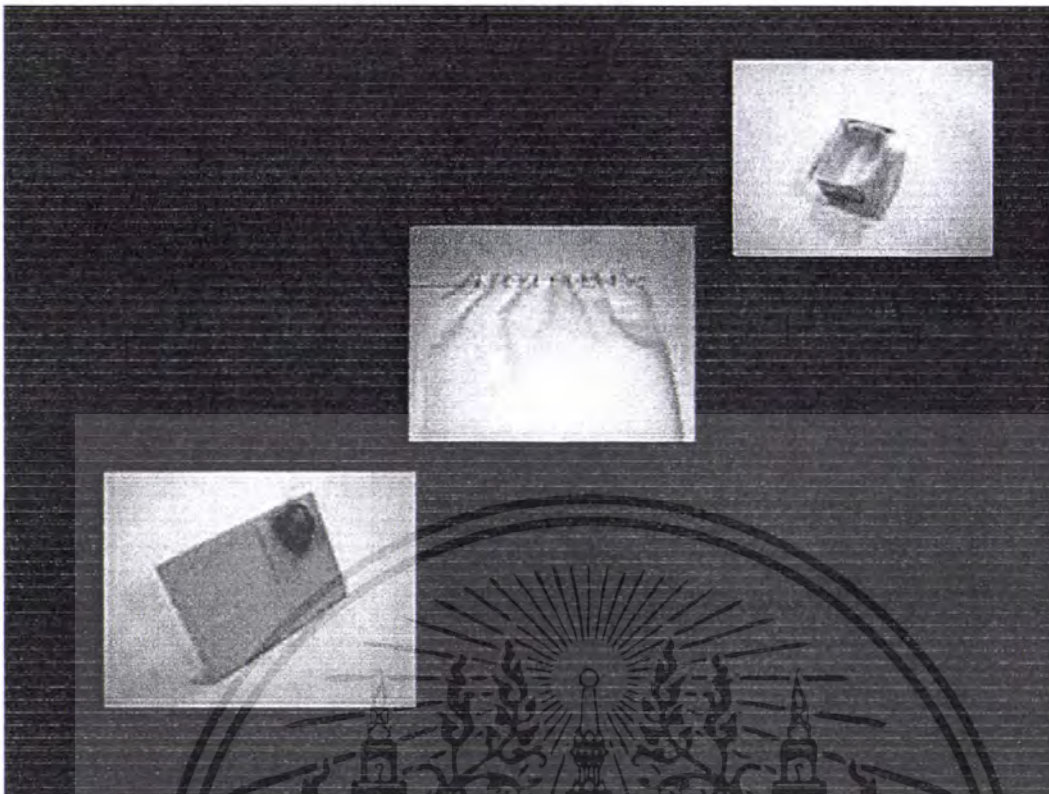

รูปที่ 128 Power point แสดงนำดอกไม้ม้าเขี้ยวประกบด้วยผ้าแก้ว

รูปที่ 129 Power point แสดง model study

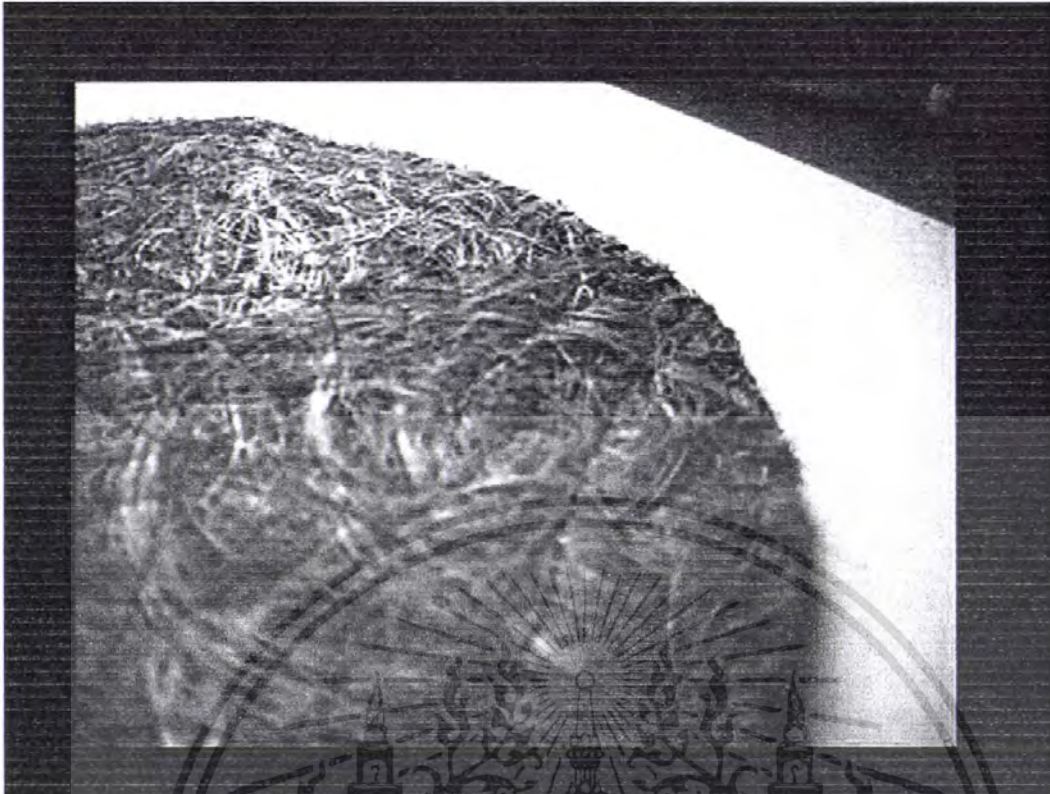
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

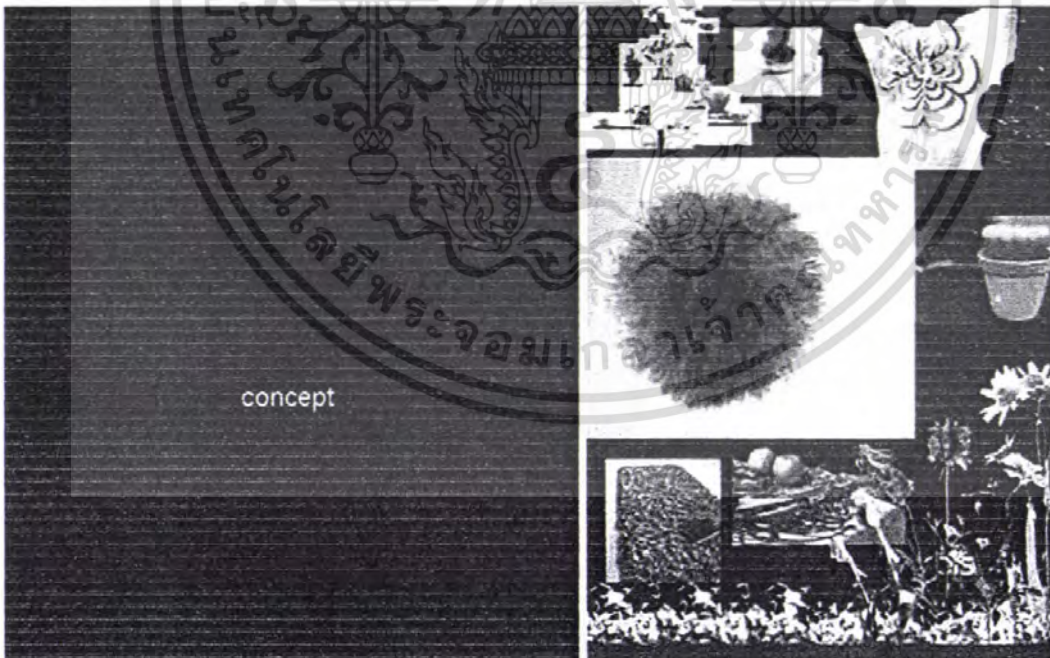
รูปที่ 130 Power point แสดง model study

รูปที่ 131 Power point แสดงการทำที่รองจานโดยประกบกระดาษแล้วเย็บ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการค้าเท่านั้น เมื่อผู้ซื้อได้เห็นใบโฆษณาประกอบการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 132 Power point แสดงพื้นผิวของทรงงาน

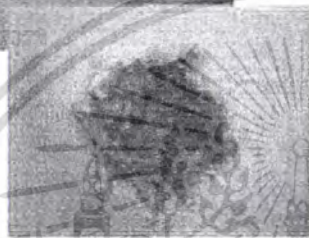
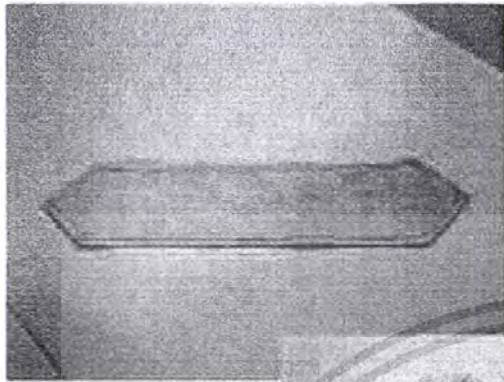

Dining table decorating items, for working life style who fond of nature, the products was designed underneath "Natural in the bottle" concept, which using 'Sisal' to interpret the nature and then caging it in geometric form to trick that it's nature but it's still 'man made'.

รูปที่ 133 Power point แสดงconcept

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- - ขนาดของผลิตภัณฑ์ ผ้าปูโต๊ะ Table Runner คือ 30 X 210 เซนติเมตร
- ได้รับประทานอาหารขนาดนี้ 4 คน มีขนาด กว้าง 90 ซม. ยาว 150 ซม. สูง 75 ซม.

รูปที่ 134 Power point แสดง sketch table runner

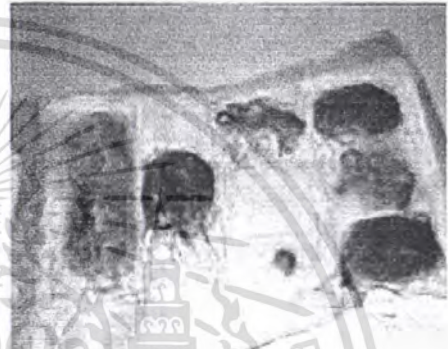
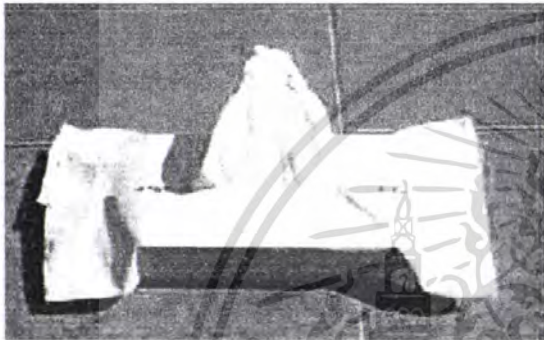
ขนาดเส้นทวนศูนย์กลางที่รองจาน 35 เซนติเมตร
ขนาดเส้นทวนศูนย์กลางของแจว 10X 10 เซนติเมตร

รูปที่ 135 Power point แสดง sketch ที่รองจานรองแก้ว

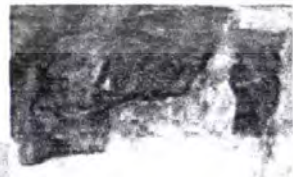
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป - ทำที่ใส่กล่องกระดาษชูแบบใช้กระดาษแข็งเพราะรูปร่างแปลกตาน่าสนใจ มีพื้นที่แสดงเนื้อผ้ามาก
- ขนาดสำหรับใส่กล่องกระดาษชู 12 X 24 X 8.5 เซนติเมตร

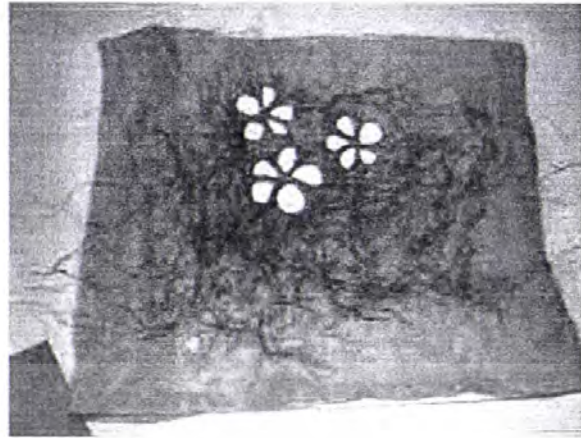
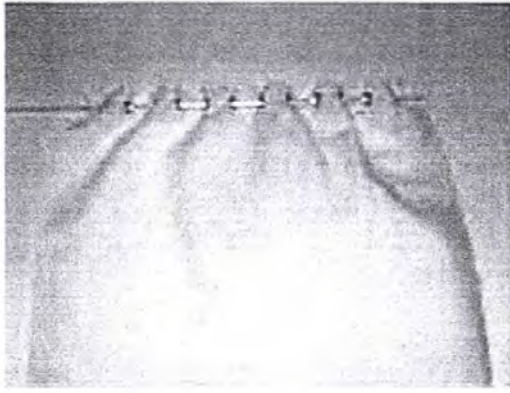
รูปที่ 136 Power point แสดง sketch ที่ได้กระดาษชู

- ขนาดหมอน 18 X 18 นิ้ว เพราะเป็นขนาดที่คนไทยชอบใช้และทำซื้อได้ง่ายในไทย
 - แบบใช้รับมัน เพราะให้คนสวมง่าย คือได้หมอนไว้ก็ถอดใส่สะดวก
 - เลือกใช้ได้ในหมอนเป็นวัสดุสังเคราะห์ เพราะเป็นวัสดุที่หึงได้เร็ว ทนไม่เหม็น
- สามารถคลิกดูรายละเอียดเป็นอันจะรับชมได้ที่เว็บไซต์ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

รูปที่ 137 Power point แสดง sketch ปลอกหมอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์กับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

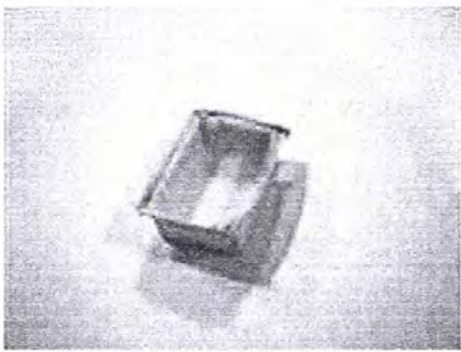

สรุป - ทำก้นม้วนขนาด กว้าง 210 ยาว 250 เซนติเมตร

- ทำม้วนใช้มีดรูกลงด้านข้างแบบไล่ทวนเพื่อลบบนผิวหน้าโดยตรง เพราะถ้าจะทิ้งไว้เป็นพับที่สายตามตาม
ธรรมชาติของผ้า โทษไม่สวยงาม

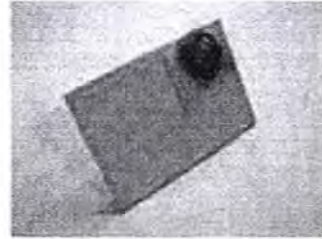
รูปที่ 138 Power point แสดง sketch ม้วน

ทำกระดาษใช้รองเบาะหรือเสื่อชนิดผ้า ขนาด 6 X 9 X 3 นิ้ว

รูปที่ 139 Power point แสดง sketch ตะกร้าใส่ขนมปัง

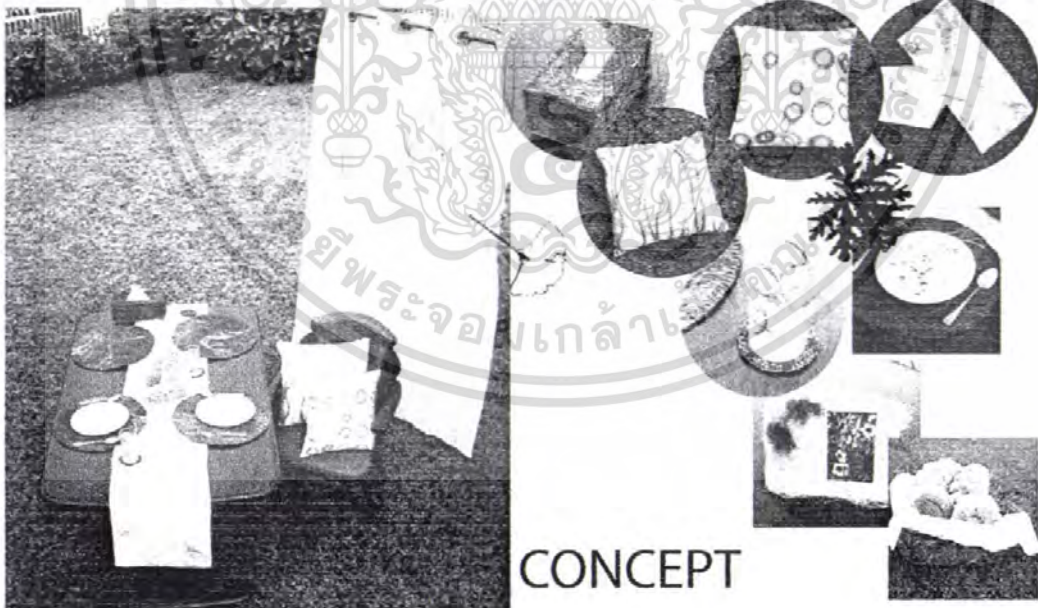
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อเผยแพร่ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ้กรบรูปเบบดัดได้เนนรูปกรตองตอง
- เบบกรบรูปดัดเนนสอปรดัดเนนค 4 X 6 นิ้ว

รูปที่ 140 Power point แสดง sketch กรอบรูป

Presentation

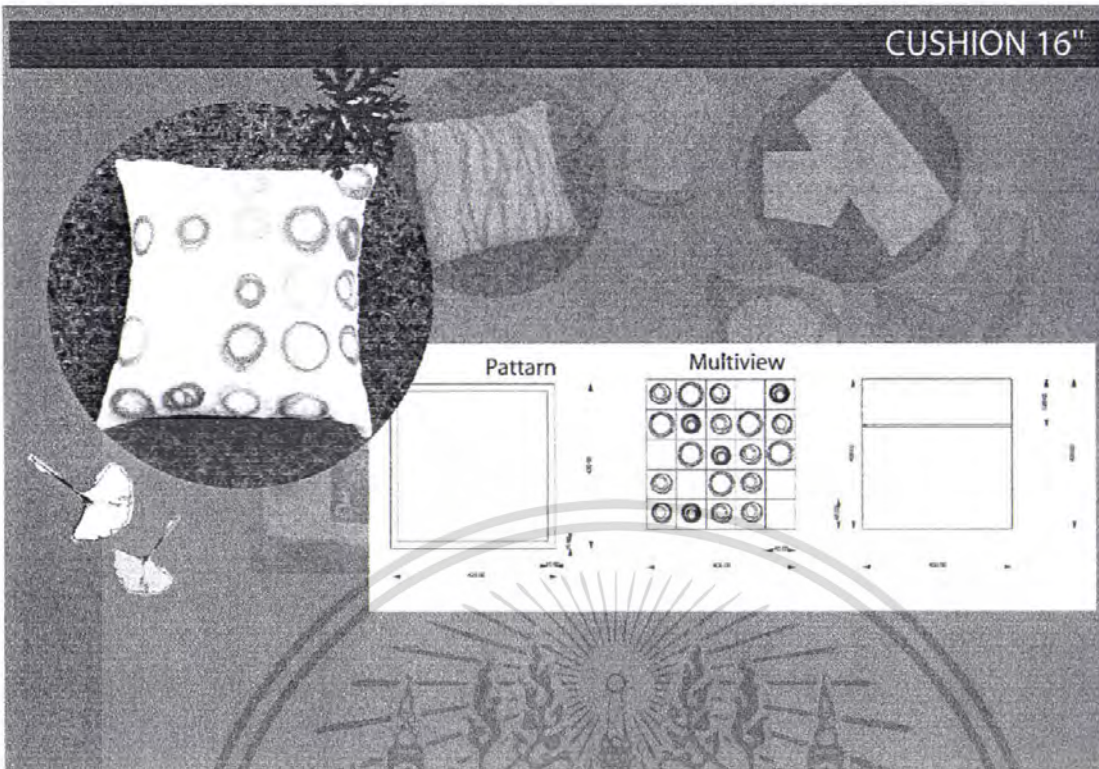

CONCEPT

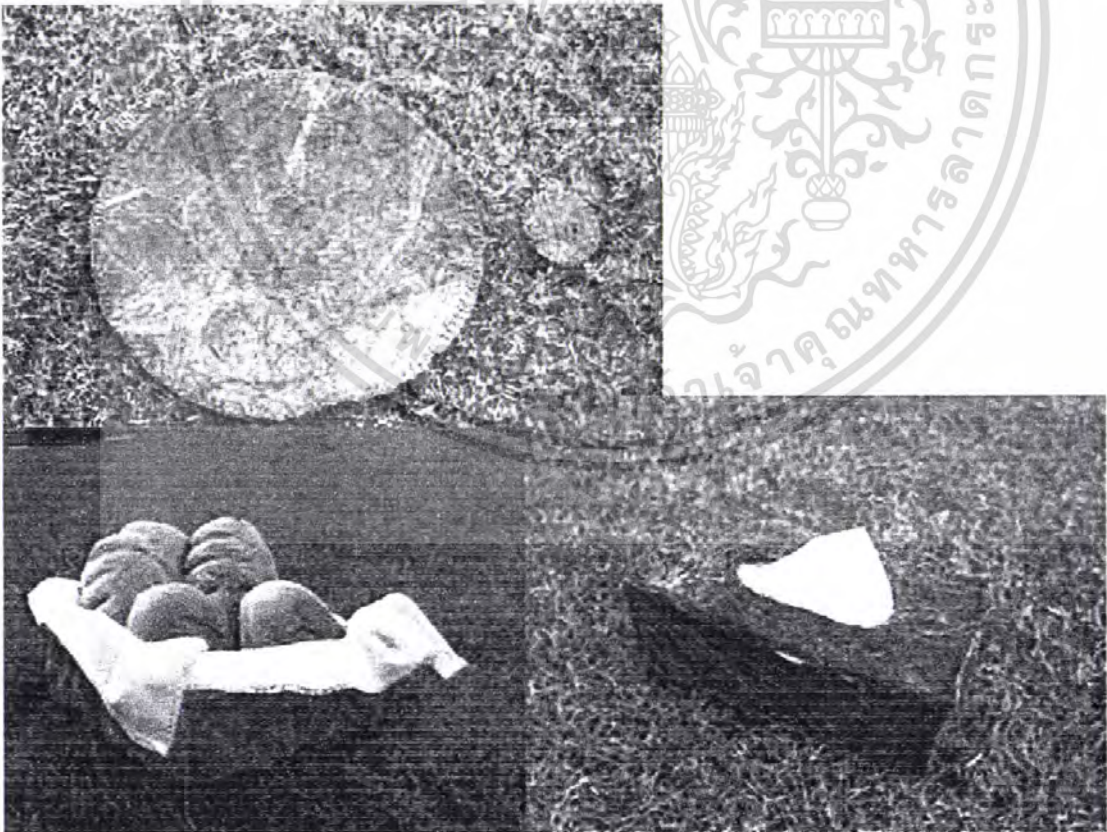
Dining table decorating items, for working life style who fond of nature, the products was designed underneath "Natural in the bottle" concept, which using 'Sisal' to interpret the nature and then caging it in geometric form to trick that it's nature but it's still 'man made'.

รูปที่ 141 ภาพเพดเสนอผลงาน concept

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

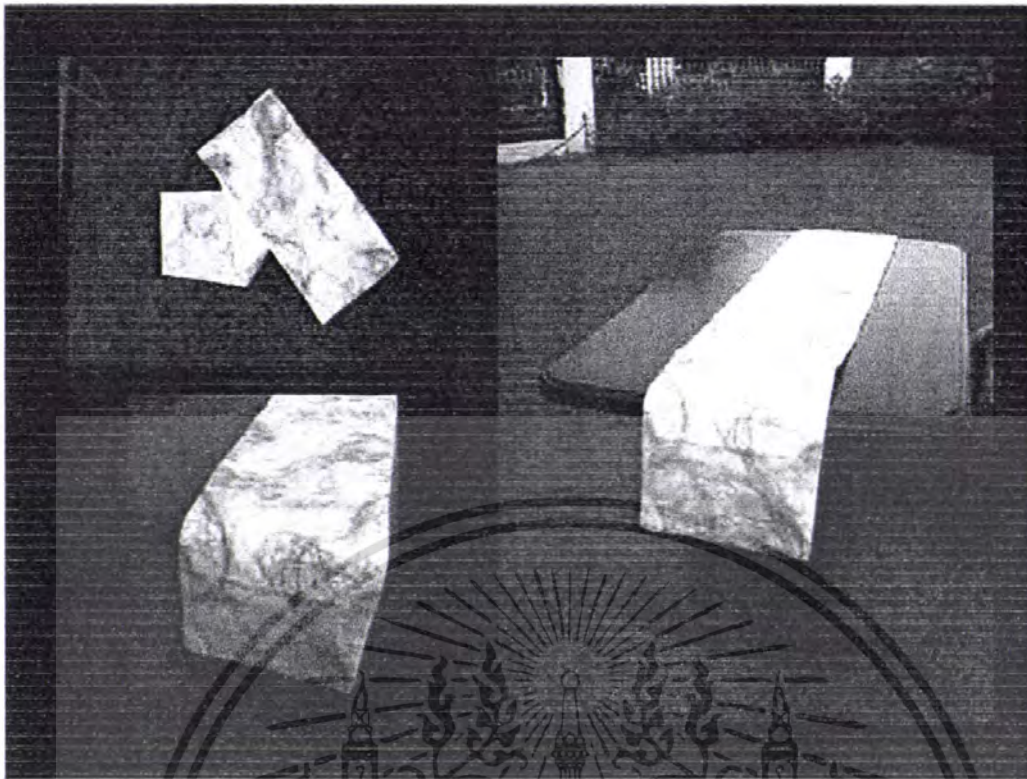

รูปที่ 142 ตัวอย่างภาพเฟลทเตนผลงานผลิตภัณฑ์

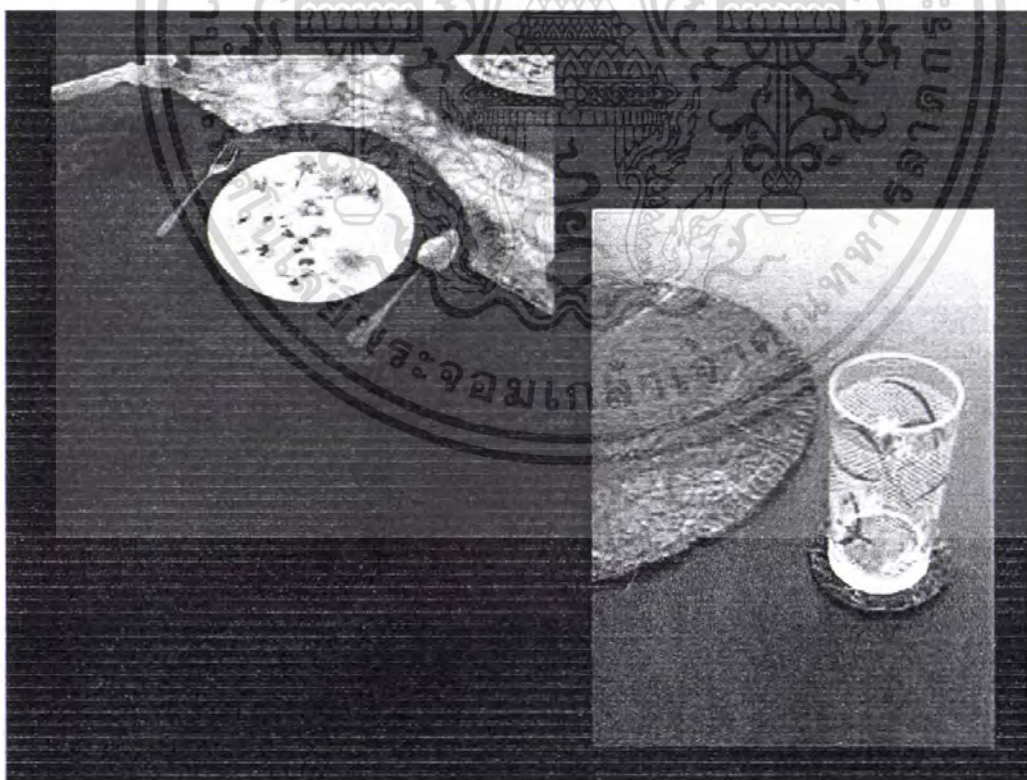

รูปที่ 143 ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

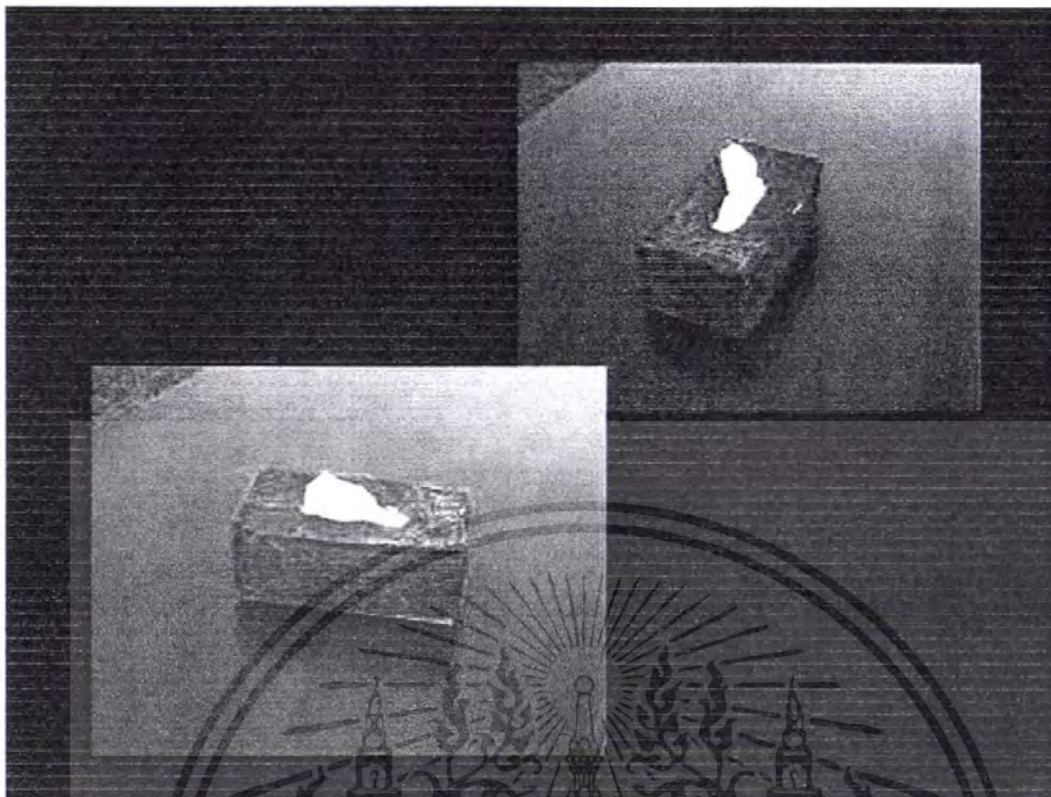

รูปที่ 144 ภาพถ่าย table runner

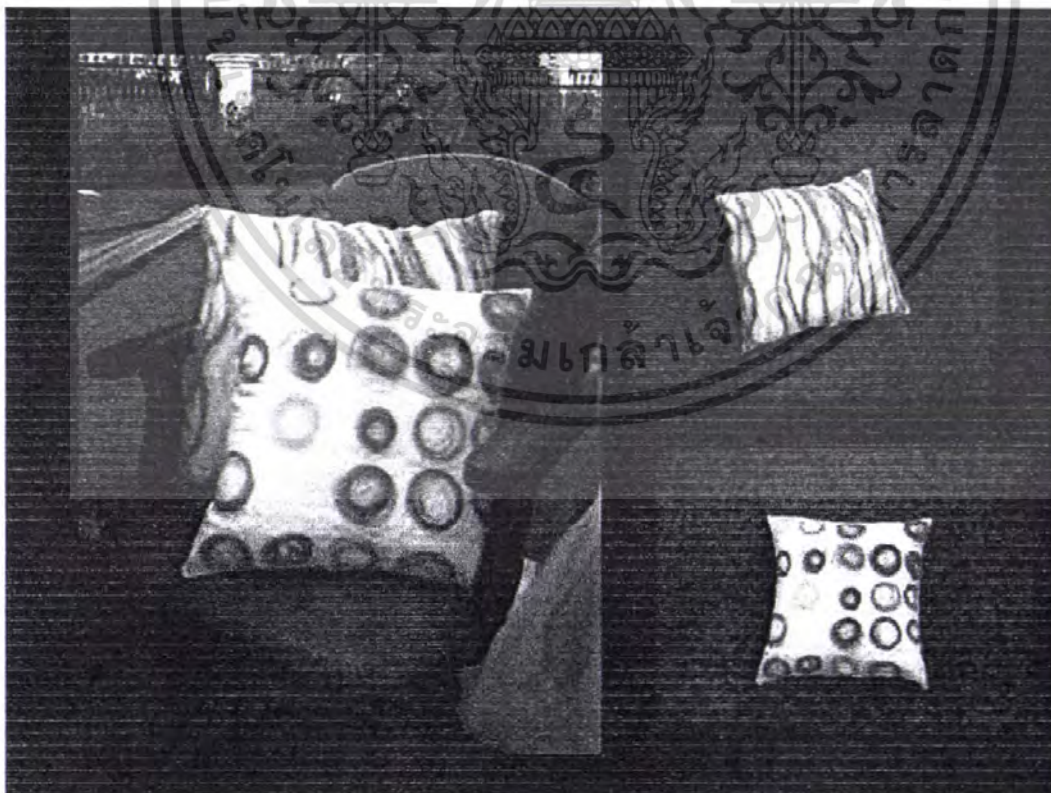

รูปที่ 145 ภาพถ่ายที่รองจานรองแก้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

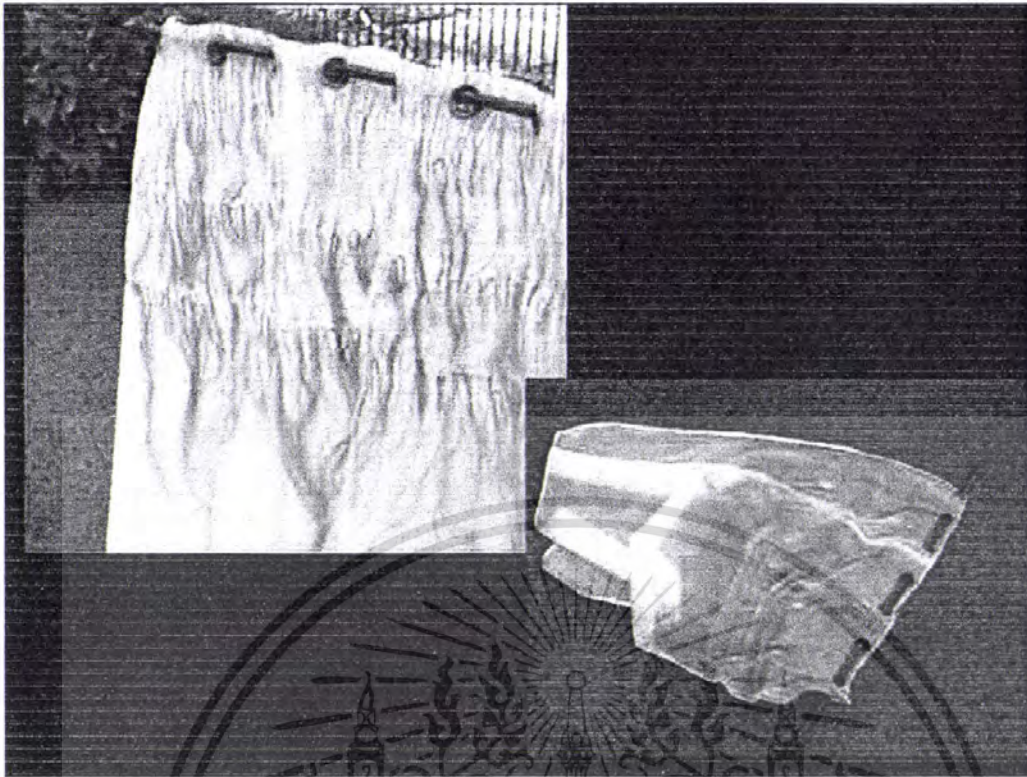

รูปที่ 146 ภาพถ่ายที่ใส่กระดาษทิชชู

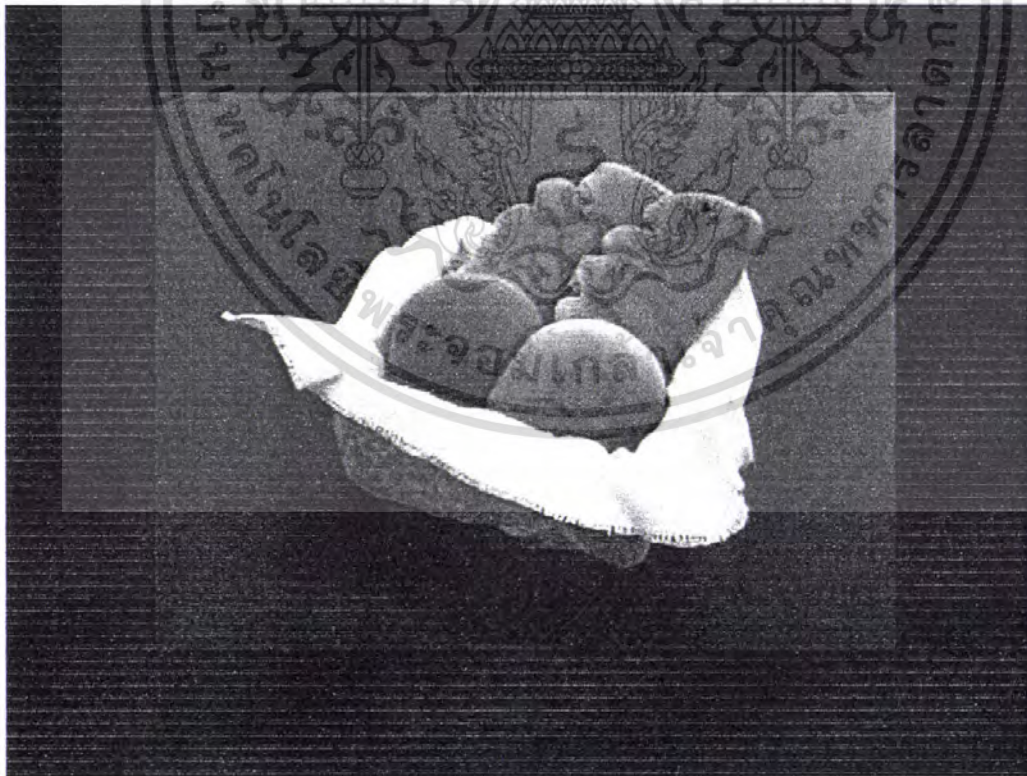

รูปที่ 147 ภาพถ่ายปลอกหมอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

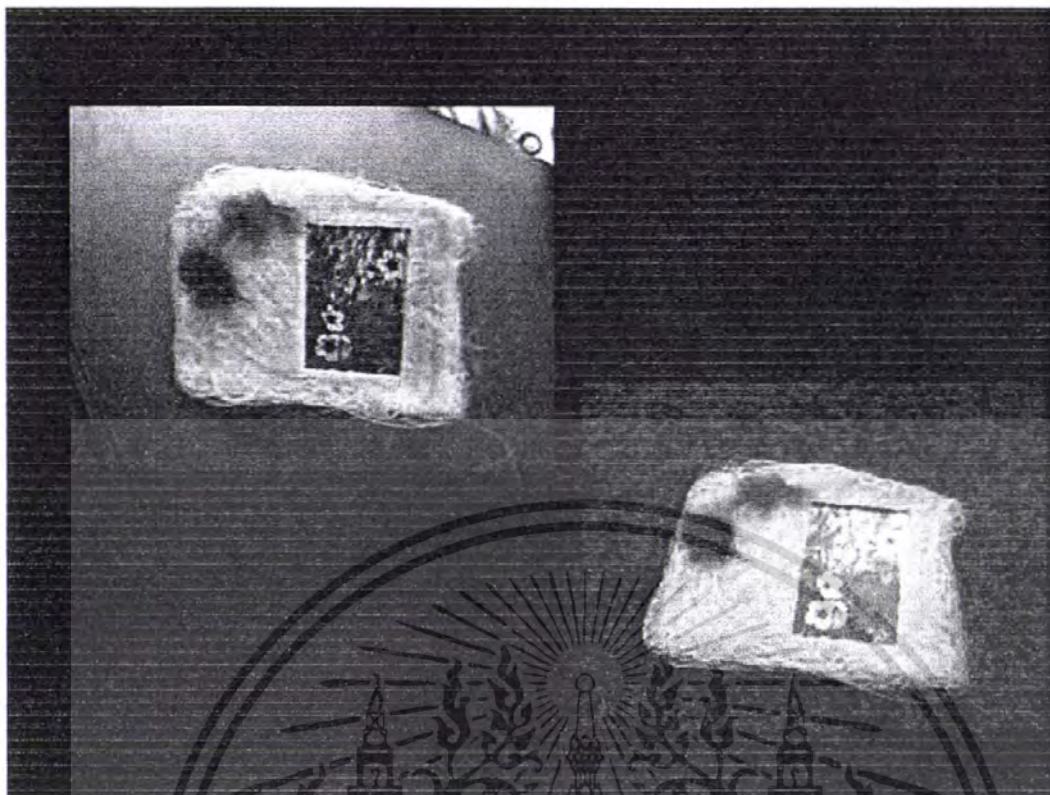

รูปที่ 148 ภาพถ่ายม่าน

รูปที่ 149 ภาพถ่ายตะกร้าใส่ขนมปัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 150 ภาพถ่ายกรอบรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

1. สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะของนักศึกษา

สรุปผลการออกแบบ

ขั้นตอนในการทำงานเริ่มจากศึกษาถึงรูปแบบเศรษฐกิจและกระบวนการเทคนิคที่นำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมในการผลิตผลิตภัณฑ์ชิ้นนั้นๆ โดยได้ทำการทดลองในหลายลักษณะและได้เทคนิคที่เหมาะสมในการผลิตแล้วจึงนำความรู้ที่ได้นี้มาทำการออกแบบโดยสรุปผลการออกแบบได้ดังนี้

1. การออกแบบของแต่งห้องรับประทานอาหารภายในบ้านเพื่อจัดจำหน่ายในร้าน Bonne โดยยึดแนวความคิดของการถักจิ้งจรมชาติไว้รอบตัว
2. ออกแบบโครงสร้างในการนำเศรษฐกิจมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการผลิตผลิตภัณฑ์นั้นๆ

ผลที่ได้รับคือ สามารถนำเศรษฐกิจที่เหลือจากการทอพรมมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่โดยผ่านการออกแบบที่ได้มีการศึกษาถึงความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้นผลิตภัณฑ์จึงได้รับการยอมรับจากผู้บริโภคและมีความน่าสนใจด้วยลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ทั่วไป ขั้นตอนการผลิตที่ไม่ใช้เวลาในการทำมาก ส่งผลให้ลดต้นทุนในการผลิตได้สูงอีกทั้งยังเป็นการผลิตจากเศรษฐกิจที่ไม่ใช่แล้ว จึงเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับทางร้านเป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

จากเทคนิคการเย็บ โดยใช้กระดาษประกบแล้วจึงลอกกระดาษออกเพื่อให้เส้นใยยึดติดกันก่อนให้เกิดพื้นผิวที่น่าสนใจจึงควรนำมาปรับประยุกต์เพื่อต่อยอดของผลิตภัณฑ์ต่อไปโดยทดลองใช้เส้นใยอื่นๆแทนที่ป่านหรือผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายยิ่งขึ้น ทั้งนี้ยังสามารถเพิ่มรายละเอียดในสีของเส้นด้ายที่เย็บ หรือเทคนิคการเย็บจักรขึ้นอีกด้วย

2. สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กุลพร สุมานนท์. “โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอของตกแต่งบ้านสำหรับห้องนั่งเล่น พัฒนา
รูปแบบมาจากสิ่งทอในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น” วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต
ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง. 2546
- จารุพัชร อาชวะสมิต. *Basic Knowledge of Weaving* .
- จุฑาภัทร ชูจิตร. “โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอสำหรับห้องอาหารไทยศาลาทิพย์ โรงแรม
แชนกรี - ลา” วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 2549
- จิตติสรณ์ เจนวิทยาพันธ์. “โครงการออกแบบชุดเครื่องแต่งกายสตรีที่ทำด้วยเศษผ้าที่เหลือจากการ
ตัดเสื้อยืคของโรงงานโมเดิร์นเทกซ์ การ์เมนต์” วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต
ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง. 2546
- ภัทรา พัฒนเวลา. “โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอเพื่อตกแต่งและใช้สอยสำหรับส่วนรับรองและส่วน
รับประทานอาหารบนเรือท่องเที่ยวคลองแม่น้ำเจ้าพระยา” วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต
ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง. 2547
- อัจฉราพร ไสละสูต. *ความรู้เรื่องผ้า*. กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์-วิชาการ 2539
- อุไรวรรณ ภารดี (ปีติเมธิยากุล). *ออกแบบสิ่งทอ 4 (ผ้าถัก)02034415*. 2. กรุงเทพฯ : แผนก
เอกสารการพิมพ์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง .2548
- ระพี ลีละสิริ ให้สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2549. พรพิมล แม่แพทยคุณ ผู้สัมภาษณ์. *แนวทางของ
ร้าน Bonne*. บริษัท Grape – Tex สุขุมวิท 49.
- ดวงทิพย์ วุฒิกิรสมบัติบุญ ให้สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2549. พรพิมล แม่แพทยคุณ ผู้
สัมภาษณ์. *กรรมวิธีในการผลิตพรมและเศษวัสดุที่เหลือจากการผลิต*. หุบกระพง.
- อมรรัตน์ อินทรวีชัย, 17 ตุลาคม 2549. พรพิมล แม่แพทยคุณ ผู้สัมภาษณ์. *กลุ่มเป้าหมายของร้าน
Bonne*. หุบกระพง.
- Black, S. 2005. *The art of Knitting*. UK : Thames and Hudson.
- Goswami, B.C. , Martindale, J.G. , Scardino, F.L. 1977. *Textile Yarns*. New York : A Wiley –
Interscience.
- Larsen, J and Weeks, J. 1975. *Fabrics for Interiors*. New York : Van Nostrand Reinhold.

Formatted: Font: Times New
Roman, 12 pt, Complex Script
Font: 14 pt

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Regensteiner, E. 1970. The Art of Weaving. New York : Litton Educational.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

สถานที่ติดต่อขอข้อมูลและซื้อเล่มป่าน

บริษัท Graph – Tex Studio , Racquet club สุขุมวิท 49 แขวงคลองตันเหนือ
เขต วัฒนา กรุงเทพฯ 10110

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติการศึกษา

ชั้นอนุบาล	จบการศึกษาจากโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย	ปี 2532
ชั้นประถมศึกษา	จบการศึกษาจากโรงเรียนสาธิต ประสานมิตร	ปี 2538
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	จบการศึกษาจากโรงเรียนสาธิต ปทุมวัน	ปี 2541
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	จบการศึกษาจากโรงเรียนสาธิต ปทุมวัน	ปี 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้